

ئەو سەگە بەئەكەى لە رۆخ

دەريادا دەبەزى

PDF4Kurd

ئەو سەگە بەلەكەي لە رۆخ دەريادا دەبەزى

نووسىنى
چەنگىز ئايتما توف

وهرگىرانى
گوشاد حەمە سەعيد

بۆ: فلادىمىر سانگى

دهزگای توژیژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان بهرپۆههرايههتی
گشتی رۆژنامه نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههرايههتی بلاوکردنهوهی ههولیت

● نهو سهگه به له که ی له رۆخ ده ریادا ده به زی

● نووسینی: چه نگیز نایتماتۆف

● وهرگێپانی: گرشاد حه مه سه عید

● نه خشه سازی ناوه وه: گۆران جه مال رواندزی

● بهرگ: هۆگر سدیق

● نرخ: ٢٠٠٠ دینار

● چاپی یه که م ٢٠١٢

● تیراژ: ١٠٠٠ دانه

● چاپخانه: وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان

● له بهرپۆههرايههتی گشتی کتیبخانه کان ژماره ی سپاردنی (٨٣٧) ی سالی (٢٠١٢)

بیدراوه.

زنجیره ی کتیب (٦٧٠)

مالپه ر: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

نهو کتیبه و کتیبه کانی وهزارهتی

رۆشنبیری له سهر نهو مالپه ره بهرپۆهه

www.Kurdchap.com

پيشهكى:

له نىوان خوماندا بى

كاكى برا به ده گمەن وابووه دەست بۆ كارىك بىم به تاييه تى له كۆتايى و كاتى جىبه جىكردنيدا. گرى و كۆسپىكى نيه ته رى. ئەوه جارىكيان دەبى سەبر دەى هەموو كىتبه كانم بگىر مەوه. بەلام ئەمەى دواىى بەم جۆره بوو، تەله فۆنىكيان بۆ كردم له حالى خۆيداىه و بىگەمى دوا دىدەنى بكەم و له حالىكى واشداىه نا دەىگەمى يان ناىگەمى. من زۆر بەپەله تەله فۆنم بۆ كارۆخى برام كرد، كه له شارى قيه تتا دەژى و گوتى، وەرە وا منىش دوو تكىت دەكړم و به يانى دەچىنەوه كوردستان.

من بۆ نيوهى شهو گەيشتمه قيه ننا و به يانى چووينه فرۆكه خانه هىچ خەبهرو باس له گۆرئى نەبوو تا گەيشتمه دوا حال كه دەبووايه سوارى فرۆكه كه بن، كابرانىكى مىسرى كه سەر به پۆلىسى نەمسواى بوو، گرفتىكى دروست كردو من گەرامەوهو جانتاكەم رۆيشت و برا ئەوه سەرى پىنجه مېن سائە ئەم رۆمانه لەناو جانتاىه دا كه وتووهو دواى ئەو پىنچ سائە سەىر دەكەم بەشى دواىى رۆمانه كه ديار نيه . بۆيه دانىشتم دووباره نزيكهى ۳۰ پەرهى دواىىم وەرگىراوه، ئەوئيش بەپەله پەل خوا بكاو بەپەندم نەبردبى بۆيه من داوا له هەموو خويئەرىك دەكەم، كه ئەم كىتبه دەخويئەتتەوه لەسەرنج و تىبىنى بى بەشم نەكاو بەلكە پىاوه تىيه كى گەوره شم

له گهڻ ڏهڪا. ٽينجا پر به دل سوپاسي براده راني ده زگاي موکرياني ده کهم، که مهردانه ٿم
کارهيان ليوه رگرتم و به نيازي ٿوهم له داهاتوويکي نزيکيشدا قولينگه زوو په ره وازه کاني ٿم
نوسه رهش ته او بکه م و ، هيوادارم ٿه وپش ٿهوها پياوچا کاني وه ک چاپکه راني ٿم رڙمانه يان
ليپه لکه وي.

گوشاد

هه وليتر/۱۳/۱۲/۲۰۱۰

له شهوی نهنگوسته چاو و تهم و مژاوی و ساردی کهناری دهریادا، بهدریژایی قهراغه کانی ناخونتسکویه، لهسهرانسهری بهرہی نیوان وشکایی و دهریادا جنگی نهزہلی و بی برانهوہی دوو ہیژی له بن نهہاتوی سرووشت له گہر دابوو- وشکایی بهری له دهریا دہگرت و دهریاش بهردہوام له وروژم بردنہکانی خوی بو سہر وشکایی نہدہکوت.

دهریا له نیو تاریکیدا دہیاراندو دہینالاند، ورژمی دہینا، خوی به تاشہبہردان دادہکوتاو تہخشان و پەخشان دہبوو، تاشہبہردہ سفت و سہختہکانی وشکایی بہنالہنالی دووردریژ پالی بہ زہبری شہپۆلہکانی دہریاوہ دہناوہ.

تہم جہنگہ - جہنگی نیوان خاک و ئاو - له رۆژی دروستبوونیہوہ، له ساتہوہختی پەیدابوونی رۆژ و شہوہوہ، بہردہوامہ و تاوہکو خاک و ئاو له زہمانی بی کۆتاییدا ہہبن، تہم جہنگہ ہہموو رۆژو و شہویک ہہر دریژہی دہبی.

ہہموو رۆژان و ہہموو شہوان وابووہ دہبی تہم و لہناوہراستدا بی واش دہبی...

شہویکی دیکہش رادہبورد. شہویک کہبہسہردا بو بہیانییہکھی دہبوایہ تہو بچیتہ ناو دہریاوہ. تہو شہوہ تہو خہوی لی زرا، یہکہم جار بوو له ژیانیدا خہوی لی بزری، و تامی بی خہویی دچہشت.

زۆری حەز دہکرد کہ زووتر رۆژ بیتہوہ، تا بچیتہ ناو دہریاوہ. تہو لہسہر پیستی سہگہ ئاوییہکەدا راکشابوو و گوئی ی لہبەر بہئاستہم لہرزینہوہکھی زہمین، ہارہ و نالہی شہپۆلہکانی دهریا له کەنداوہکەدا راگرتبوو خہو نہیدہبردہوہ، گوئی ی لہ شہو رادہگرت...

بہلام رۆژگارێک ہہموو شتێک بہ تہرزیکھی دیکہ بوو. لہم حەلہ نەدەکرا وینای تہوہ بکات کہلہ رۆژگارانی کۆندا تہگەر ماسیگرہ نەدہبوو، رەنگ بوو پینکھانتی جیہان بہ جۆریکی دیکہ بووبا. وشکایی لہبہرانبہری دهریادا قیت نەدہبووہ و دهریا نەدہکوتہ جہنگ لہگہل وشکانیدا. لہبہر تہوہ سہرہتا، لہ ہہوہلی ہہوہلہوہ وشکانی لہ سرووشتدا نہبوو. تا دہگا بہوہی یہک تۆزقال خاکیش نہبوو. بہہر لایہکتدا ہہلرۆانیبا، ہہتا چاو ہہتہری دہکرد ہہر ئاو بوو.

ئاو لہ خودی ئاو، لہ چہرخلہو سوورانہوہی خۆیدا، لہ قولاییہ تاریک و تنۆکھی لہ چالاکییہ بی رادہو سنورہکانی خوی پەیدابوو.

لہ جیہانی بی گۆشہو کہنارو لای تہو زہماندا شہپۆل بہسہر شہپۆلاندلا خلۆر دہبوونہوہو بہ ہہموو لاو گۆشہیہکدا، لہ جیگایہکہوہ بو جیگایہکی دیکہ تہخشان و پەخشان دہبوون.

ماسیگره، هه مان ئەو ماسیگره دەندووک پانەیی که به قاوقیژئیکی ناسایی که تا ئیمەرۆشی له گەلدا بێ له نیوان پۆلی ماسیگره کاندایا له سەر سەرمانەوه له فرێندایه، لهو رۆژگارانهدا تا که و تەنیا له پانتایی ناسمان له فرێندا بوو، و جیگهیهکی نەدەدیتەوه که هیلکهی لی بکا. له سەرانسەری جیهاندا جگه له ئاو هیچ شتیکی دیکه نەبوو، تەنانەت قەمیشییکیش نەبوو که هیلانەیهکی بۆ خۆی له سەر دروست بکا.

ماسیگرە بەستەزمان دەم پەر هاوارو فیغان له فرێندا بوو، دەترسا که خۆی پێپرانەگیرێ، و هیلکهکی له ناو گەرداوی بێ پایانی دەریادا بکا. ماسیگره روهی له هەرکوئیەک دانا، بۆ هەر ئاقاریک دەفری، له هه موو لایه که وه له ژیر باله کانیدا شه پۆلی دەریا دەخوێشان و له هه موو لایه که وه ناویکی زۆری بێ کوتایی بێ مەرزو سنوور، پان ببۆوه. ماسیگره بۆ خۆی تێما و له وهی رابی بوو که له سەرانسەری جیهاندا هیندەیی ناو له پێک زه وهی نەبوو، بتوانی هیلانەیهکی له سەر دانێ.

ئەوسا که هیچ چاریکی نەماو له سەر ئاودا نیشته وه. چەند پەریکی له سنگی خۆی کردەوه و لانهیهکی لی دروستکرد. ئەو هیلانە که له سەر ئاودا مەلهی دەکرد سەرەتای دروستبوونی زه وهی لیکه وه.

له سەری نیشته جێ بوون. بەلام مەرۆک له گیانله به ره کانی دیکه لیتهاتوتر بوو، فیر بوو به خیشک له سەر به فر بجزی و به که له ک و به له مان سینەیی ئاو شه ق بکا و که وه راو وشکاری گیانله به ران و که وه راوه ماسی و لهو سۆنگهیه وه بژیوی بۆ خۆی پهیدا کردو به زاوی و زیتکردنی وه چهی خۆیه وه خەریک بوو.

ئەگەر ماسیگره دهیزانی په پهیدا بوونی وشکاری له قه له مپه وهی دیناییک پارچه ئاودا، چ دژواری و سهختیهک پهیدا دهی! له هه مان چرکه ساتی پهیدا بوونی زه مینه وه، دەریا ناتوانی ئارام بگری، لهو رۆژگار ه وه دەریا له گەل وشکی له جهنگدایه وه وشکیش له گەل دەریا له شه ر دایه. له م نیوانه دا له نیوان وشکاری و دەریادا، له نیوان دەریا و وشکایدا، کار بۆ مەرۆک زۆر دژوار دهی، چونکه مەرۆک زیتر چهز له وشکاری ده کا. بۆیه دەریا مەرۆقی خۆش ناوی...

ورده ورده به ره به بیان نزیک ده بۆوه. شه ویکی دیکه برد و رۆژیکی دیکه داده هاته وه. پێکاهاتنی جوێشان و خوێشانی دەریا له گەل قه راغه کان و له هه وایه کی تاریک و روونی سه حه ریدا وینەیی لموزه کانی ئاسکه کیوی له نیوان هه ورێک له هه لمی شینبای هه ناسه داندا، به ره به ره به دیار ده که وت. دەریا هه ناسه ی ددها.

لهسهرانسهرى هئىلى پىنكداهاتنى جۆشان و خرۆشانى وشكايى له گهل دهرىادا ههلمىكى ساردو له رادهبهدهر زۆر زهراتى ئاو بۆ ههوا بهرز دهبووه، شلپ و هوپ و پىكاهاتنى شهپۆلان له گهل وشكانيدا لهسهرانسهرى قهراغدا ههللای نابۆوه.

شهپۆلهكان لهسهر بهرعهكسى و ركبهرى كردنهكهيان بهردهوام دهبوون: بى پسانهوهو بههپۆلكى زيادهوه هپرشيان بۆ سهر وشكانى دههينا. لهسهر تهنكه شهختهو لمى قهراغ دهرىا، لهنيوان كۆمهله بهردى خۆلهميشى رهنگ و لووسى، تا ئه و جيهى كه هيزو گورپان برى دهكرد، سهروه ههوراز دهبوونهوه، له دواییدا به ههمان نهزم لهسهردوا هئىلى هپرشى شهپۆلهكان بۆ قهراغهكه، خامۆش دهبوونهوه و ههندى نيشانهى له شيوهى كهفئىكى زوو له ناوچوو بۆى بۆگهنى گيا ئاويه، ناويزانهكانى له دواى خوياندا بهجیدههيشت.

جاروبار له گهل وروژمى شهپۆلهكانى ئاودا لهته شهختهى له گهل خۆدا دههينان كه ناشكرانهبوو ئاوهروى بههارى ئوقيانوسى له كوئى وهى دههينان، به قهراغ دهرىاكهدا خلۆر دهبوونهوه. ئهم پارچه شهخته چاوهروان نهكراوانه ههركه دهكوتنه سهر لمى قهراغ دهرىا دم و دهست دهبوون به پارچهى بچووك و بى تواناى وا، شهپۆلهكانى دوايى به خپرايى دهگهراوهوه ئهم پارچه شهختانهيان دووباره بۆ ناو دهرىا رادهمالئيهوه.

رووناكى درى به تاريكى دا. رووناكى بهربهيان دم له دهمى پتر دهبووه ديمهنى زهمين و بهرهبهره روون و ناشكرا دهبوو، دهرىا بهرهبهره بهديار دهكوت.

شهپۆلان كه له ژير كاريگهريى باى شهويدا پهشوكابوون، هيشتاش ههر به بالئى سپى كهفاوى به جۆش و خرۆشهوه وروژمیان بۆ قهراغ دههينا، بهلام دهرىا له قوولايى و له پاناييه ناديارو بى سنورهكهى له قهراخهكهدا خهريك بوو نارامى دهگرت و تهنيا ناوه ناوه برىسكهى رووناكيى شهپۆلان ئارام بههرچاو دهكوت.

ههورى رهش و تاريك بهسهر دهرىاوه بلاودهبوونهوه و بهرهو گردهكانى كهنار دهرىا دهجمان. لهويدا له نزيكى كهنداوۆچكهى ((سهگه بهلهك)) گاهردئىكى گهورهى هيندى گردۆلكهيهكه به شيوهيهكى خوارو خپچ بۆ ناوهوه هاتسو و دهپروانيه سههرانسهرى نيوه دوورگهكه و بهسهر گرده چالهكهشيدا دهروانى. ئهم تاشه بهرده زهبلاله له دوورهوه له سهگئىكى بهلهك دهچوو كه بۆ خۆى له كهنار دهرىاكهدا راي دهكرد و پيش ههموو جيگايهكيش گرده چالهكان دهكوتن. پنچك و دهونه جياجياكانى كه له دوولاي گردى سهگهبهلهك به كۆمهله كۆمهله روابوون و پهله سپيهكانى بهفرى سهرى كه تاگهرمترين رۆژانى

هاوینانیش ده‌ماوهو له گوټچک‌ه‌ی گه‌ورهو شوټر ده‌چوو، هه‌روه‌ها په‌له‌کی سپی گه‌وره له قه‌دی. ده‌بووه ه‌وی ټه‌وی که (سه‌گه‌به‌له‌ک) له جه‌نگه‌ل و له ده‌ریاوه، له ماوه‌یه‌کی زۆر دووری ناو ده‌ریاوه بدیتړی.

به‌یانی که خۆر دووگه‌ز به‌رز به‌یوه، لټره، له که‌نداوی سه‌گه‌به‌له‌کدا به‌له‌میټکی چوار سه‌ولټی نیوخی^۱ دایه دهم ناوی ده‌ریا. سی که‌سی راوچی له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا بوون و کوره لایوټکی‌شیان له‌گه‌لدا بوو. دوو که‌سیان که لاوترو به‌هیزوپرشتز بوون، سه‌ولټیان لیده‌دا. ټه‌و پیاو‌ه‌ی که له هه‌مووان به‌ ته‌مه‌ن تر بوو، له دواوه‌ی به‌له‌مه‌که دانیش‌تېوو، رینمایي سه‌رنشینانی به‌له‌مه‌که‌ی ده‌کرد به‌ شکو و ه‌یټزیکه‌وه سه‌بیله‌که‌ی ده‌کیشا.

ټه‌و پیره‌میټریدکی لاوازه، به‌ به‌لغه‌بابه‌ییټکی هه‌ل زه‌په‌تاو رهنگ و روټیټکی خورمایي و پرچرچ و لۆچ، به‌ گه‌رده‌نیکی چرچ و لۆچاوی، به‌ دووده‌ستی گه‌وره‌ی پر له قه‌لش و جینگای برین و ئالوگوشی گئی^۲ ی په‌نجان، که به‌ ته‌واوی له‌گه‌ل هه‌موو ټه‌ندامه‌کانی له‌شی ریک ده‌هات. مووی ماش و برنجی به‌سه‌ر سپیدا ده‌پروانی. برۆسپیه‌کانی له‌گه‌ل ته‌ختی ده‌موچاوه پیره‌میټره چاوه سووو هه‌میشه فرمیټسکاویه‌کانی به‌ پیی عاده‌ت، ته‌سک ده‌کرده‌وه، له‌به‌رټه‌وه‌ی ناچار بوو ته‌واوی ته‌مه‌نی به‌سه‌ر رووی ئاوینه‌ ئاسای ئاودا بنواړی که تیشکی خۆر پرته‌وی خۆی تی‌دا ده‌داوه وا ده‌هاته به‌رچاوان که به‌ چاوی نوقاوه‌وه له که‌نداوه‌که‌دا به‌له‌مه‌که‌ی رینمایي ده‌کرد. لایوټکی چاو و برۆ ره‌شی دوازه سیانزه سالانیش له‌وپه‌ری به‌له‌مه‌که‌ی دانیش‌تېوو وه‌کو جووجه‌له هه‌لکورماوو. هه‌موو چرکه‌یه‌ک له ژیر چاوه‌وه ته‌ماشای پیاو‌ه‌ گه‌وره‌کانی ده‌کردو به‌ زه‌جه‌تیکی زۆره‌وه هه‌ولټی ده‌دا که له جیی خۆی نه‌جوو

لټی، نه‌وه‌کا بیټنه ه‌وی نارازیبوونی ریش سپیه رووگرژ و ترشه‌که.

کوره گه‌نجه‌که ټه‌وه‌نده شاگه‌شکه ببوو په‌ره‌کانی لووتی به‌رزونزم ده‌بوونه‌وهو خال و نیشانه نادیاره‌کانی دهم و چاوی به‌دیار که‌وتبوون. ټه‌و ټه‌مه‌ی له دایکیه‌وه وه‌رگرټبوو، دایکی‌شی که زۆر شاگه‌شکه ده‌بوو، هه‌مان نیشانه‌وه ورده خاله‌ نادیاره‌کانی دهم و چاوی به‌دیار ده‌که‌وتن. ټه‌م خۆشی و هه‌لچونه‌ی لاوه‌که بی ټه‌وه‌ نه‌بوو. ټه‌م سه‌فه‌ره‌ی ده‌ریا له‌به‌رخاتری ټه‌و بوو، بو

۱- نیوخ - نیوخه‌کان - خه‌لکیټکی وردیله‌ن که له به‌شی خوارووی نامور و دوورگی ساخلین داده‌نیشن و له

سه‌رده‌می کوندا به‌ گیلک ناویان ده‌هینان.

۲- "ا" گئی: مفصل: مفصیل

ناشناکردنی ئەو بەهونەری راو ساز کرابوو. بەم ھۆیەو، ئەم گەنجە کە ناوی (کریسک) بوو، سەری بە ھەرلایە کدا دەسوراند بەوپەری ھەرزو ئارەزووی ئێکی بۆ ئۆقرەو بەم لاوئەولادا دەپروانی.

یە کەم جار بوو کە لەگەڵ راوچیانێ بەراستی، بۆ راویکی گەورە بەراستی و بەبەلەمینی گەورە ئاباو ئەژدای دەچوو ناو پانایی دەریاو. گەنجە کە زۆر دەبویست لە جیبی خۆیدا قیت بیتەو و وا لە سەول لێدەرەکان بکا پەلە بکەن، زۆر ھەزی دەکرد سەولەکان بە دەستەو بەگری. بە ھەموو ھیزی سەول لێ بدو تا خیراتر بەو دوورگانە بگەن کە دەبوو لەویدا راوی گیانلەبەرە دەریاییەکان بکەن. بەلام رەنگ بوو ئەم ھەو سە مندالانەییە لە کن گەورەکان پیکەنیناوی بەھاتبا بەرچاوان. ئەم لەم ترسە کە نەبادا ھەلسوکەوتە کە سووک و پیکەنیناوی بنوینی، بە ھەموو توانای خۆی ھەولێ دەدا ھەلچوونەکانی ناو ھەوی خۆی نیشان نەدا.

بەلام نەیدەتوانی بە تەواوی لەم کارەیدا سەرکەوێ. کاریکی سەخت بوو بۆی کە خۆشی و شادی خۆی بشاریتەو. بەر لە ھەموو شتی ک و پیش ھەموو شتی ک، چاوەکانی، چاوە بینگەردو پر شەوق پر لە سروشی مندالانە کە، نەیدەتوانی ئەو شادی و خۆشحالییە پر لە بەجۆ نازینە کە لە دلیدا لانە کردبوو، بشاریتەو. دەریای بۆ سنوورو راوی گەورە لە پیش بوو!

"ئەرگان" ی پیر پە بەم بارە رۆحیە کورە گەنجە کە دەبرد. ئەو بە چاری نیوہنوقاوەو ھاو دیری رێرەو چۆنیەتی بزوتنەو بەلەمە کە دەکردو لە ھەمان کاتیشدا باری دەروونی نەجەوانە کە کە بۆ ئۆقرەو نارام بوو، دەدیت. چاوەکانی پیرەمێردە شەوق و خۆشەویستی لێدەباری. ئەو لە دلێ خۆیدا دەیگوت: لە کوێ ی سەردەمی لاوینی ئای یادت بەخیر، بەلام زەردەخەنەییە کە خەریک بوو لە گۆشە دەمە پەلە کەیدا بەدیاردە کەوت، لەگەڵ توندقوم لێدانی سەبیلە نیوہ خامۆشە کە بزر دەبوو، ئەو نەدەبوو زەردەخەنە کە ئاشکرا بکا. کورە لاوە کە بۆ سەرگەرمی و رابواردن لەگەڵیاندا سواری بەلەم نەبوو، ئەو دەبوایە بۆ ناو ژیانی راوچیی ھەنگاو بنی، ئەم ژیا نە دەست پیکە، تا رۆژێک لە رۆژان لە دەریادا کۆتایی پیکینی، چارەنوسی راوکەری دەریایی بەمچۆرە، چونکە لە دنیا کە کاریکی دژوارتر و ترسناکتر لە راوی دەریاییە. دەبێ لە مندالییەو لەگەڵ ئەم کارەدا رابیی.

لەبەرئەمە پیکینیان دەیانگوت: "عەقل دیاریەکی ئاسمانیە، بەلام دەبێ دەست و قام و لێھاتویی لەسەردەمی مندالییەو پەیدا بکری." و ھەر ھە دەیانگوت: "راوچی خراب بارە بە

مل هۆزه كه يه وه. " له بهرته مه بۆ نه وهی بتوانی نان په یداكهی بۆ خیزان بۆ ده بی له هه ره تی مندالیه وه كارو پيشه ی خۆی فیر بۆ. ئیستا نۆزه ی کریسك هاتبوو، ده بوایه كوره كه فیری چوونه ناو ده ریاوه بكری.

هه موو ئاگاداری ئه م مه سه له بوون. هه موو هۆزی به ری ئاوی دانیشتیوی دیکه ی دامینی گردی سه گه به له ك ده یانزانی كه ئه و رۆژه ئه و به له مه گه و ره له به رخاتری کریسك راو كه رو نان په یداكه ری ئاینده ده چوه ناو ده ریاوه. داب و نه ریت و ابووه و هه رواشه كه هه ركه سیکی نیزی نه به اتبا دنیاوه، له سه ری بوو كه له مندالیه وه په یان له گه ل ده ریا دا به سه تی تا ده ریا بیناسی و ئه ویش ریز له ده ریا بنی. له بهرته مه ریش سپی هۆز ئه رگانی پیر و دوو كه س له باشتین راو چیان _ ((نه مرایین)) باوکی كوره گه نجه كه و ((میلگون)) نامۆزای ((نه مرایین)) به پیی ته لقیندانانی منالان له لایه ن به سالانچوانه وه، و ئه م جار ه بۆ ئه م ئه ركه ئایینی به ی كه له مه ر کریسك له ئه ستۆیان دا بوو، بۆ ناو ده ریا ده چوون، له بهرته وه ئه و نه و جه وانه ده بوایه له و رۆژه وه به دواوه و تا هه تاهه تابه په یوه ندیبه کی خزمایه تی له گه ل ده ریا دا به سه تی. چ له رۆژانی شیینه بی و چ له رۆژانی ته نگانه دا وه فاداری ئه و په یوه ندیه بی.

ئه گه ر چی کریسك هیشتا زۆر گه نچ بوو، و هیشتا ش بۆنی شیر ی خاوی له ده م ده هات و دیار نه بوو كه شتیکی لی دیتته وه، یان نا، به لām کی ده یزانی، ره نگه وه ختی ئه وان پیره بن و لی ده كه وت و ئیدی هیچ كارێکیان له ده ست نایه ت، ئه و کریسكه بیته نان په یداكه رو پشت و په نای هۆزه كه ی.

ئه وه هایه و ده بی ئه وه ابی. پشتا و پشت نه وه دوا ی نه وه ئه وه ده بی.

پایه و بناغه ی ژیان به مجۆره هاتوه.

به لām هیچ كه سیك ئه م خواسته ی به سه ر زماندا نه ده هیئا. مرۆف بیر له م خواسته ده كاته وه، به لām كه م وا ده بی به سه ر زمان دابی.

له بهرته مه له و ی، له كه ناری سه گه به له ك، هیچ یه كینك له كه سانی په ری ده ریا بی بایه خیابن به م رووداوه، به یه كه مین سه فه ری ده ریا بی کریسك بۆ راو نه دا.

به پیچه وانه وه، هاو هۆزه كانی هه ولیان ده دا كه گوئی پینه ده ن كه چۆن ئه و له گه ل راو كه ره به ته مه نه كاندا بۆ ناو ده ریا ده چوو. وه ك بلتی ئه م كارهیان به هه ند هه ئه ده گرت.

به ته نیا دا یکی به ری ده كرد. به لām دا یكه شی یه ك وشه ی له مه ر رۆیشتنی كوره كه ی بۆ ناو ده ریا به زماندا نه ده هیئا، و بهر له وه ی بگه نه كه نداوه كه، ما ل ئاویان له یه كدی كرد.

دایکه لهو سهرو بهندانده به دهنگیتکی بلندو ناشکرا به کوره‌که‌ی گوت: " ده‌باشه، برۆ ناو جه‌نگه‌ل. ناگاداربه که دار و چیلکه‌کان وشک بن و خۆشت له‌ناو جه‌نگه‌ل دا بزرنه‌بی. " — له‌گه‌ل ئەم قسانه‌یدا نه‌یده‌روانیه ده‌ریا، به‌لکه چاوی له لای جه‌نگه‌ل بریویو.

دایکه له‌به‌رته‌مه ئەو قسانه‌ی ده‌کرد که شون پیی ون بکا و منداله‌که‌ی له گێچه‌لی جنۆکه و رۆحه سپیه‌کان پارێزراو بی. دایکه له‌مه‌ر پیاوه‌که‌شیه‌وه قسه‌یه‌کی نه‌کرد. ده‌تگوت ئەم‌راین باوکی کریسک نه‌بوو، ده‌تگوت کریسک له‌م سه‌فه‌رده‌دا له‌گه‌ل باوکیدا نیه، به‌لکه له‌گه‌ل که‌سانیکه که ریکه‌وت کۆی کردونه‌ته‌وه. له‌م باره‌وش مته‌قی نه‌ده‌کرد، بۆ ئەوه‌ی جنۆکه ناگادار نه‌بن که ئەم‌راین و کریسک باوک و کورن. رۆحه پیسه‌کان نه‌فرت له‌و باوک و کورانه ده‌کن که پیکه‌وه بۆ راو ده‌چن. رهنکه یه‌کیک له‌ باوک و کورکه‌که زده‌ه بکه‌ن و ده‌ستی لی‌بوه‌شیتن نه‌یه‌یلن، تا هی‌زو توانای ئەویدیکه له‌ بن بی‌نن و له‌ تاو خه‌م و ده‌رد سویند بخوا که ئیدی روو له‌ ده‌ریا نه‌کا، پی له‌ ناو دارستان نه‌نی.

جنۆکه وا به‌رکارو پیسن. ته‌نیا به‌ دوا‌ی هه‌لیکی له‌بار ده‌گه‌رین که زه‌ره‌روزیان له‌ مرۆڤا بدهن و ده‌ستی لی بوه‌شیتن.

به‌لام کریسک خۆی له‌ رۆحی پیس و جنۆکان نه‌ده‌ترسا. ئیستا ئەو مندال نه‌بوو. به‌لام دایکی ده‌ترسا، ئەم ترسه‌شی به‌تایبه‌تی له‌به‌ر کوره‌که‌ی بوو، و ده‌یگوت تو هیتشتا مندالی. ده‌توان به‌ ناسانی ریگات لی ون بکه‌ن و رۆژی ره‌شت نیشان بدهن. له‌ راستیدا وایه‌ ئامان له‌ ده‌ست ئەو رۆحه پیسانه، چه‌نده به‌دبه‌ختی و فه‌لاکه‌ت به‌سه‌ر مندالان ده‌هینن. تووشی زۆر ده‌رودو نه‌خۆشیان ده‌کن.

ده‌ست له‌ له‌شی مندال ده‌هشیتن تا نه‌توانی بیته‌ راوچی. ئەوسا مرۆڤتیکی وا به‌ که‌لکی کۆ دۆ! له‌به‌رته‌مه خۆپاراستن له‌ رۆحه پیسه‌کان، به‌ تایبه‌تی له‌سه‌رده‌می مندالی‌دا، تا سه‌رده‌می می‌رمندالی، زۆر گرنگه. که مرۆڤ له‌سه‌ر قاچه‌کانی خۆیدا وه‌ستا، که بوو به‌ خاوه‌ن که‌سایه‌تی خۆی، ئەو کاته جنۆکه و رۆحه پیسه‌کان ترسیان نیه، ئەو کاته ئیدی ناتوانن به‌سه‌ر مرۆڤدا زال بن، ئەوان له‌ پیاوی به‌هی‌زو توانا ده‌ترسن.

دایک و کوربه‌مجۆره‌ خواحافی‌زیان له‌ یه‌کدی کرد. دایکه تاویک بی‌ده‌نگ وه‌ستا، ئەو له‌م بی‌ده‌نگیه‌یدا ترس و مرازو ئومیدی خۆی شارده‌بووه.

له‌ دوا‌یدا به‌بی ئەوه‌ی جاریکیش سه‌یری ده‌ریا بکاو به‌بی ئەوه‌ی وشه‌یه‌کی له‌مه‌ر باوک به‌ده‌مدا بی، گه‌راوه، ده‌تگوت به‌راستی نه‌یده‌زانی که ه‌اوسه‌رو کوره‌که‌ی بۆ کۆی ده‌چن.

له كاتيكدا هەر خۆى شهوى پيشتر تيشووى سەفەرى ئەوانى تىك نابوو و خۆراكى سى
رۆژى ئەوانى ئاما دەکردبوو، بەلام هەنوكە ئەوها لە چارەنووسى كۆرەكەى دەترسى كه واى
نیشان دەدا تا رۆحه پيسەكان پى ي نەزانن كه چ ترس و هەترەش رزانتيك له دلى ئەو
داهيتلانهى كردبوو.

پيش ئەوهى بگەنە كەنداو، داىكە مىلى رى ي خۆى گرت و گەراوه، بەلام كۆرەكە بۆ ئەوهى
له رۆژتيكى وادا ئازارى داىكى خۆى نەدا، هەر بەو شيوهى كه داىكى فەرمانى پيداىبوو،
قەدەريك لەناو پنچك و دارودەهەندا مارپىچى بۆى جولا تاوهكو شوين پىي خۆى ون بكاو له
جنىكە ناديارەكان ون بى و پاشدان راي كرد تا خۆى بگەيه نيتهوه پياوهكان. كه تەواويك پيشى
كەوتبوونەوه.

كريسك زوو خۆى گەياندهوه ئەوان. بە باروچەك و تفاق و پيداويستيهكان و كەلوپەليكى
كه بەسەر پشتيانەوه بوو. لەسەر خۆ دەرپيشتن. ئەرگانى ردين سپى له بەرايدا دەرپيشت، دوا
بە دواى ئەوهوه بالاي بەرزو چوارشانەيى (ئەمرايىن) ريشدار دەديترا، و له دواى ئەوانەوهش
مىلگوني كوله و تىك سراوو ئيسقان درشت و خپيله. وەكو كونده لينگى دەداو هەنگاوى
هەلدهيتنا.

جلەكانيان كۆن بوو، بەلام له پيستی خۆشكراو و چەرم بوو، بۆ دەريا گونجاو بوو كه گەرما
نەداتەوه و شى هەل نەگرى و نەخوسيتهوه. بەلام كريسك له چاو ئەواندا جلەكانى ريكتر بوو.
داىكى لەميژ بوو بە هەول و كۆششيكى زۆرەوه جل و بەرگى دەريايى بۆ ئەو ئامادە كردبوو.
چ چەكمەو چ جل و بەرگەكەى بە نەخش و نىگارەوه بۆ دروى بوو. ئەم حاشيه درويته له
دەريادا چ پيوستيهك دەكا؟ بەلام خۆتان دەزانن داىك داىكە.

كه كريسك گەيشتهوه ئەوان، مىلگون بەسەر سورمانتيكى دروستكراو و پيكنەنيناويهوه
گوتى:

__ سەيره! ئيمە وامان دەزانى تۆ بە جى ماوى. واماندەزانى پەليان گرتوى و بۆ
مالهوهيان بردۆتیهوه.

كريسك زۆر رەنجاو گوتى:

__ بۆچى و لەبەرچى بە جى بمىنم؟ هەرگيز بەجىنامىنم! من!..

مىلگون گوتى: __

__ مه گەر حەز لە گالتهو سوعبەت ناکە؟ دە باشە، وازبێنە! لە ناو دەریادا ئەگەر لە گەڵ یە کدا گالته نە کەین، ئەدی لە گەڵ کێدا سوعبەت بکەین! لە پاشدانا تەفەنگە کە ی خۆی دایەو زۆتر گوتی: __ وەرە، لە باتی ئەوێ عیدزبێ ئەمەش هەلگرە! — کورە گەنجە کە بە سوپاسەو تەفەنگە کە ی لێ وەرگرت و شان بە شانی ئەوان هەنگاوی هەلێنا.

بارە کانیان سواری بە لەمە کە کردو خۆیان بە دەریادا کرد.

بە جۆرە ئەوان بۆ ناو دەریا چون. ئەگەر سەرکەوتنیان یار دەبوو، ئەگەر بە راویکی گەرەو زۆرەو بۆمال دەگەرانهو، ئەوا گەرانهو کە یان جۆرێکی دیکە دەبوو. ئەو حەلە بە تاهەنگ و شادی، بە رێورەسمی شایستە ی راوچیەکی گەنج پێشوازی کریسکیان دە کرد.

لە سەر دلقراوانی دەریا کە لە ناخی بێ سنووریدا بۆ راوچیە نازاکان ماسی و زۆران گیانلە بەری ناوی پەرودە دەکا، گۆرانی و دیلانە یان دەگوت: ئەوسا کە تەپل و دۆلەکان لە ژێر زەبری دار حەیزەرانه کاندە کەوتنە گرم و هۆر، خەلکی شایی و لۆغانیان دادە بەستاو ((شەمەن)) کە دانترین و عاقل ترینیان بوو، لە بارە ی کریسکەو، لە مەر راوچی نوێو دە یگوت، دە پارایەو و نزای دە کرد کە ئاو و زەوی پێکەو هەمیشە لە گەلێدا میهرەبان بن، و هەرەها ئەویش راوچیەکی گەرە ی لێ بێتەو و هەمیشە، لە دەریا و لە وشکانیدا، بە سەرکەوتویی و خۆش بەختیەو لە باوەشی یە کدابن و چارە نووسی ئەو بە جۆرێک بێ کە هەمیشە بە دادو ئینساف هەر هەموو دەستکەوتی راو کە ی لە نیوان گەرە و بچوکا کندا بە شیتەو.

و سەرەرای ئەو هەش، ((شەمەن)) ی دانا دە پارایەو و هیوا ی دەخواست کە کریسک و هەر هەمووشیان بۆی بژیەن تەمەنیان درێژ بێ. تا هۆزی پەری دەریایی گەرەو لە پەرە سەندن و فراوانبوواندا بێ وەچە دوا ی وەچە ژمارە ی پتر بێ:

ئە ی دایە گەرە پەری دەریایان

پیم بلی لە کو ی لە دووری ئیمە دا مە لە دە کە ی؟

ئاوسبوونی ژیا نە ناو هە ناوی گەرمت

ئیمە زادە ی کە ناری تۆین

باشتر نەبوو لە جیگایە کی ناو هە ناوی گەرمت باین

ئە ی دایە گەرە، ئە ی پەری دەریاکان،

بلی لە کو ی لە دووری ئیمە دا مە لە دە کە ی؟

مەمكە بلوورپەكەت

شیری لیواری ئەم دەریایە داوین.

هۆدایە گەرە، ئەی پەری دەریاکان،

بیم بلی لە کوئی، لە دووری ئیمەدا مەلە دەکە؟

بیتە سەرینت بەهیتترین مەردی جیهان،

تا سکت پر بەزو شکوفان بی.

تا وەچی تو لە دنیادا زۆرو فراوان بی.

بەلێ، لە شای و لۆغان و سەماو هەلپەپیندا ئەم گۆرانیا ئە دەلێن. لەم ناھەنگەدا ری و رەسپیک گرنگی دیکەش بۆ کریسک بەپتووە دەچی، شەمەن لە گەل سەماو پتوکاندا چارەنوسی ئەو کورە وەکو راوکەریک، بە یەکیک لە ئەستیرەکانی ئاسمان دەسپێری. چونکە هەر راوچیەک ئەستیرەکی هەبێ بە ناگای لە راوچیەکە هەبێ و دەپاریزی. بەلام هیچ کەسێک نازانی کە چارەنوسی کریسک بە کام ئەستیرە ئەسپێردراوە. تەنیا ((شەمەن)) خۆی نەبی ئەستیرە پارێزگاریکەری ناداری ئەو دەناسی.

و هیچ کەسێکی دیکەشی بەم شتە نازانی، و بەلام ئەستیرەش لە ئاسماندا زۆرن.... هەلبەتە، دایک و خوشکی تازیزی پتر لە هەمووان شاد دەبن، بە دەنگێک لە دەنگی هەمووان بلندتر گۆرانیا ئە دەلێن و شای دەکەن و هەلپەپن. هەرەھا ئەمراپن پر یە دەمی.... خۆی بە باوکی ئەو هەلدەداو شادی و غرورو شانازی خۆی بە دەردەخا. بەلام ئیستا ئەمراپن باوک نیە، چونکە لە ناو دەریادا باوک و کور نیە، لە دەریادا هەموو یەکسان و سەر بە گەرەترن. هەرچی مەزنتەر بفرمووی، هەموویان ملکەچی دەبن و جیبەجی ی دەکەن، باوک دەست لە ئیش و کاران وەرناو کورەکە زمانی بەشکو و سکالا نایەتە گۆ. بەمجۆرە بوو بەمجۆرە یەو بەمجۆرەش دەبی.

((موزلوك)) ییش ئەو کچۆلەکی کە لەهەرەتی مندالیەو پیکەو یاریان دەکرد، شادمان دەبی، ئیستا کەمتر یاریان پیکەو دەکرد. لەمە بە داوای بپری یاری و گەمان پیکەو ناکەن. چونکە راوچی وەختی یاریکردنی نیە....

بەلەمەکە بە جوانی بۆ پێشەو دەجوو، تەنیا بە هۆی شەپۆلانەو نەختیک بلندو نەوی دەبوو، لە میژ بوو کە کەنداوی سەگەبەلەکیان پری بوو و لە گەرۆی ((دریژ)) رەت ببوون. کاتیک لە کەنداو کەووە چوونە ناو دەریا دیتیان کە شەپۆلی دەریا لە شەپۆلی کەنداو توندترە.

کاتی که شه پۆله کان به یه کسانێ شه پۆل ددهن. لهم جۆره کاتانه دا ده توانی به خیرایی به له م لیبخۆردی.

به له مه که له ته خته ی دار ته سپینداری توکمه دروست کرابوو، به ئاسانی و به باشی به ره و پێشه وه ده چوو، له به رانه بهر شه پۆله کانی لات نه نیشته و شه شه پۆلانه ی که به ره و رووی ده هاتن هاوسه نگی خۆی ده پاراست و به بچوکترین جووله ی سه رنشینه کانی ئاراسته ی ده گۆرا.

((ئهرگان)) ی پیر مژی له سه بیله کوژراوه که ی ددها و له ریک رویشتنی به له مه که ی له زه تی دده تی و له دلێ خۆیدا وا ههستی دده کرد، دده گوت نه که به له م. به لکه خودی شه تاکه مه راتی له ئاو پدایه و له ناو ناوی سارد دا بو پێشه وه ده چی. وه ک بلێ ی شه خۆی هاوانه نگی له گه ل دهن گیکێ یه ک ناوازی سه و له کان و بزووتنه وه ی یه کسانێ سه و له کان له پانایی بی سنووری ده ریادا مه له ی دده کرد. دده گوت خۆی مه له ی دده کرد، به ده فه ی سینگی خۆی شه پۆله کانی رووبه رووی ده هاتن، شه ق دده کرد و شه خۆی بوو که له ژیر کاری پیکاهاتنی ئاوا به نه رمی مه له مه لی دده کرد. په ی دا بوونی بیر کردنه وه ی سه ی سه ی له لای پیره مه ی دده که دا.

شه و له به له مه که رازی بوو، زۆر زۆریش رازی بوو، ئاخو شه و خۆی شه و به له مه ی دروست کرد بوو. چه ندین که سه ی پیکه وه شه سپینداره که یان هه لگرت. نه که سیك و نه چواریش ده ره وهستی کاریکی شه وها نایه ن.

به لām شه و خۆی به ته نیا به له مه که ی دروست کرد، سی هاوینان سه رقالی وشک کردنه وه و داتاشینی بوو و شه کاته ده یزانی که شه به له مه ده بیته باشتترین به له م که له ژیانێ خۆیدا دروستی کرد بی.

به لām پیره مه ی دده، له ناو شه و بیرو خه یالاتانه دا، له خۆرا خه م دایگرت و له دلێ خۆیدا گوتی: نه کا شه به له مه دوا به له م بی به ژیانیدا!

حه زی دده کرد ماوه یه کی دیکه ش بژی. هیشتا چاوو هۆش و گووشی کار ده کاو توانای بو نکردنی ماوه، حه زی دده کرد هیشتاش بو راو بچیتته ده ریا، هیشتاش یه ک دوو به له می دیکه دروست بکا.

شه و له ناو شه و بیرو خه یالاتانه دا، له جیهانی خه یالاتیدا له گه ل به له مه که قسه ی دده کردو ده یگوت: "ئای به له مه که، شه ی براکه م، من خۆشم ده و ی ی، متمانه ت پیده که م، تو زمانی

دەریا دەزانی، تۆ بە خو و خاسیەتی شەپۆلان ناشنای و هیژی تۆ لە مە دایە، تۆ که بە لە میکی شایستە و لیپاتتوی و باشتترین بە لە میکی کە من لە ژیاغدا دروستم کردبێ.

تۆ بە لە میکی گەورە، دوو سەگی دەریایی گەورە و سەگی دەریایی بچووک لە ناو تۆدا چیگایان دەبیتهوه. تۆ سەرکەوتن و کامەرانیمان بە تالان بۆ دەهینی. لە بەرئەمە من ریزت لێ دەنیم.

ئیمە هەموومان تۆمان خۆش دەوی، کاتی که بە باریکی سەنگینی راوێمانەوه دەمانگە یەنیتەوه قەرەغەکان و تا سەر لیوارە کانت لە ئاودای و ئاو دەرژیتە ناوتەوه، ئەوساکە خری تۆ پیتشوازی تۆ، ئەمی برای نازیزم، روو لە قەرەغ دەریا دەکەن.

ئەگەر من مردم، تۆ هیشتاش ماوهییکی زیتەر لە دەریادا مەلە بکە و بۆ ئەو شوینانە برۆ کە راوی گەورە تێدایە. ئەگەر من نەمام تۆ لە گەل راوچیانێ لاو و نەوجەوان و بە توانادا بۆ ناو دەریا برۆ. ئەگەر چاوی من لەم جیھانەدا ون بوو، ئەو خزمەتەمی بە من دەیکە، هی وانیش بکە. ئەمی بە لە مە کە، برای نازیز، مینە تا ئەو رۆلەمان کە لە پێشەوه دانیشتووه، سەری دە لە قینێ و جامی سەبری سەرەو ریز دەبێ، وا دەزانی که ئەگەر لە سەر ئەم بە لە مە نەبوویایە لە سەر وشکانیدا دەبوو، هەر ئیستا کە بە پەلە و بێ دواکەوتن دەچووێ راوی گەورەو کارەکانی بە کەیف و ئارەزووی خۆی رادەپەراند. ئەمی بە لە م، ئەمی برای نازیزم، مینە تا ئەویش گەورە دەبێ. مینە تا ئەویش سوارت بێ و، تا بۆ گەشتی دووروزیکی ناو دەریا برۆ. بەلام ئیمرۆ کە ئەو بۆ یە کە مین جار لە گەلماندا هاتۆتە ناو دەریا، داب و نەریت ئەوهایە. لێگەرێ با رابێ. ئیمە ئەم دنیا یە بە جیدە هیلین.

بەلام ئەو سالانیکی دوورودریژتر دەژی. ئەگەر بچیتەوه سەرباوی، پیاویکی بە راستی و بە کاری لێ دیتەوه، ئەک رووتە لێ یەکی بێکارە و هیچ لە دەست نەهاتوو. ئەمرايين لە نیوان راوچیانێ ئیمرۆ دا باشتترین راوچی و مرۆقینکی بە کارو گەنجیکی بە توانا و شەنگ و تاقەتە. من رۆژگارێک لە هەرەتی هیژو توانامدا، مرۆقینکی ئەوها بووم، ئەوساکە ژنان خۆشیان دەویست. من وام دەزانی کە دەورانی من بەرەو کۆتاییە، مەخانبە کە مرۆقە درەنگ تێدەگا کە بە مجۆرە نییە.

بەلام گەنجان زۆر گوئیان لەم فسانە نیە و بۆ نمونە ئەمرايين و نیلکون بێ گومان هیشتا نەکەوتوونەتە ناو ئەو بیرو لێکدانەوانەوه. دە باشە دە، باوایی گرنگ نیە، لە دوایدا تێدەگەن. ئەوان زۆر باش، چاپووک و چالاک سەول لێدەدەن.

میلگون وەك ئەمرايين بەهێزە، ئەوان دەستەبرایەکی بەهێز و دەکری، پشتیان پێ بیهستری. دەلی ی بەلەمەکه خۆی و وەك یاریکردن لەمەلەدایە، بەلام تەنیا لەبەر چاواندا و دەنۆینی. لەناو دەریادا مەژۆ بە دەستەکانی دەجووڵیتەو هێشتا دەبی ماوێهەکی گەلی زۆر سەوڵ لێبدری. ئیمپۆ ئیوارە که دنیا تەواو تاریک دەبی دەگەینە دوورگە (سییەم مەمکۆلە). سبەینیش بە درێژایی رۆژەکه، لە بەیانیهوه تا ئیوارە ریگای گەرانەوهمان لەبەردەبی، من هەرچارە ی ئەو دەریایە کاریکی دژوارە. بەلام که بە خۆمان و راوێهەمانهوه گەپاینهوه، ناھەنگ دەگێرین.

ئە ی بەلەمەکه، برای نازیم. گویت لێیە، لە قسەکانم دەگە ی؟ تۆ ئیمە بۆ دوورگە ی (سی سۆ مەمکۆلە) ی راوگە ی گەورەمان دەبە ی هەر بۆ ئەو مەبەستەش دەچین. لەوی لە قەرەغ دەریادا لە شوینی کۆبوونەوی گیانلەبەرە دەریاییەکاندا تووشی سەگە دەریاییەکان دەبین. کاتی زاوی کەردیانە، سەگە دەریاییەکان لەو دوورگەدا کۆدەبنەوه.

بەلەمەکه، برای شڕینم، تێدەگە ی چی دەلێم؟ بێنگومان تۆ لە قسەکه ی من دەگە ی. من سەر وەختی لەگە ل تۆدا قسەم دەکرد که تۆ هێشتا نەتەدەزانی دەریا چیه، تۆ هێشتا لەناو سکی ئەسپینداریکی توندوتۆل و کۆنە ساڵدا لەناو جەنگە ل دا دەژیای.

من تۆم لەناو سکی ئەو دارە نازاد کرد و ئیستا وا لەناو دەریادا مەلە دەکەین. بەلەمەکه. برای خۆشەویستم. هەر که من چۆمە دنیای نەبوونەوه، تۆ من لەبیر مەکه. هەر کەسینگی دەریا شەق دەکە ی منت لەبیر بی..."

لەگە ل ئەوهدا ((ئەرگان)) لە ریگای راستەقینە ی کەنارەوه، لە گردی سەگە بەلەکهوه بە دەریای دا کردبوو، ئەم بیرانە ی بە مێشکدا دەهات. ئەم گەردە بەردینە خاسیەتی تایبەتی لە عادات بەدەری هەبوو که هەموو کەسانیکێ دەچوونە ناو دەریاوه، قسەیان لەو خاسیەتی دەکرد لە هەوای ساف و رووناکدا هەرچەندە لەم تەپۆلکە دوور دەکەوتنەوه. دەتگوت تەپۆلکە که بێندتر دەبوو.

دەتگوت سەگە بەلەک نایەوی دوا بکەوی و بەدوویمان دەکەوت هەر کاتی ئاورپان دەداوه، هەمیشە دەیاندیت سەگە بەلەک بەدوایانەویە. ماوێهەکی زۆر ئەو گەردۆلکە دەدیترا و لە دواویدا لە پڕیک دەتگوت لە نشیویکی ئاودا، یە کسەر لەبەرچاوان بزر دەبوو،

ئەمە ی دەگە یاند که سەگە بەلەک بۆمان گەراوێتەوه و ئەوان زۆر لە کەناری دەریا دوور کەوتوونەتەوه.

ئەوسا كەش دەبووايە لەبەرت بێ، زەينت لەسەربى و چاك لە مېشكى خۆتى دانىتى كە سەگە بەلەك لە كوێ لە چ ئاقارىكدا هەلەكەوت، دەبووايە ئاراستەى با و شوپىنى خۆرت بە گوێرەى گەردەكە لەياد بى و لە ئاوهەواى ئاراميشدا سەرنجى هەوران بەردى و سەرەراى بزوتتەوه لەناو دەريا تا گەيشت بە دوورگەكان دەبووايە هەميشە شوپىنى سەگەبەلەك لەبەرچاو بگىرا با تا لە پانايى بى سنورى دەريادا ريگايان لى ون نەبويا.

راوكەرەكانمان بەرەو ئەو دوورگانەى كە يەك رۆژە ريگا لە كەنارەوه دووربوون، كەوتنە ريگا. ئەم دوورگانە سى دانەى بەردەلان بوون و كەسيان لەسەردا نەدەژيا و ئاوهدانيان تىدانەبوو. سى پارچە زەوى بچوك بوون كە وەك سى مەمكى رەش لەناو پانايى بى سنورى دەريادا هەلەكەوتبوون.

لەبەرئەمە ناويان لەم سى جەزيرە نابوو سى مەمكۆلە _ مەمكى بچوك و نيوان و گەورە. ئەگەر دواى ئەوهش زىتر بۆناو دەرياچوبان. ريگاي دەريا بەرەو ئوقيانوس دەچوو. ئوقيانوسىكى بى سنور بوو، ئەوان ناويان نەدەزانی، ئاويكى هەزار بەر هەزارى كە كەس نەى گەيشتەبوو، نەچوو بوو، ئاويكى جاويدانى ناديار، ئاويك كە هەر لە خۆيەوه پەيدابوو، لەو رۆژەوه كە دنيا دروست بوو، لەو دەورەو زەمانەى كە ماسيگەرە بە قيرەو قاو قىژ بە دواى بستىك زەوویدا دەگەرا تا وەكو هيلانەيهكى لەسەر دروست بكا و لەسەرانسەرى دنيادا ئەم بستە زەويەى پى پەيدا نەدەبوو، ئەوى لەو رۆژە بەهاريانەدا گونگەلى سەگە دەريايەكان بوو. لەو شوپنەش تخويى دەريا و ئوقيانوس لىك دەگەرايەوه.

هەرودەها راوچيەكانمان بۆ ئەو نيازە ئەو ريگايەيان گرتبوو بەر بەرەو ئەوى سەوليان لىدەدا...

كۆرە گەنجەكە سەرى سورمابوو كە دەريا هېچ لەو دەريايە ناچى، كە لە شوپن يارپەكانيان لەسەر هەلەكەكانى سەگەبەلەكەوه دەهاتە بەرچاوى. بەهېچ جۆريكىش ئەو دەريايە نەبوو كە كاتى بەلەم سوارى لەناو زەنەكە شۆراوهكەدا، دەيدىت، بەتايەتى كاتى كە ئەوان لە دەرياچەكەوه رەت بوون و لە پردەريا لە هەموو لايەكەوه پان بۆوه، تەواوى دنياى ديتن و لەبەر هەلپوانين تا پەرەگەى ئاسمانى داگرت و بەتاقانە راستيەكى بى چەندو چوون و بى پايانى جيهان گۆرا: ئەم هەستەى تىدا بەهيز بوو.

دهریای بئ سنوور واقعی کریسکی ورماند. ئەو چاوه‌رێ ی دیتنی دیمه‌نیکی وای نه ده‌کرد. ته‌نیا ئاو بوو ئاوێکی ره‌وان و سه‌نگین ته‌نیا شه‌پۆل بوو، شه‌پۆلانیکی که به خێرای راست ده‌بوونه‌وه و به‌کسه‌ر ون ده‌بوونه‌وه.

ته‌نیا قولایی بوو، قولاییه‌کی تاریک و تنۆک و سه‌ر لێ تێکده‌ر، ته‌نیا ئاسمان بوو. ئاسمانی به‌ هه‌وری سپی داپۆشراوی پر له‌ جوولۆ، هه‌وری سووک و دووره‌ده‌ست و سه‌رانسه‌ری بوون، هه‌ر ده‌ریابوو و هه‌یج شتیگ جگه‌ له‌وه، هه‌یج شتیگ جگه‌ له‌ هه‌مان ده‌ریا شتیکی دیکه‌ نه‌بوو، نه‌ زستان بوو نه‌هاوین و نه‌ گردۆلکه‌و نه‌ چالایی. ئاوسه‌رانسه‌ری دنیای ته‌نی بووه‌.

به‌لام خۆ دیسانه‌که به‌له‌مه‌که هه‌ر له‌مه‌له‌ی خۆی دابوو و به‌سه‌ر شه‌پۆله‌کاندا مه‌له‌مه‌لی ده‌کرد. هه‌روه‌ها بۆ کۆره‌که‌ش زۆر خۆش و شادی هه‌ین بوو که له‌ چاوه‌رێ ی راویکی گه‌وره‌دا له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا بێ.

به‌لام هه‌موو شته‌کانی که ئەو له‌ ده‌ور و دۆخی خۆیدا، له‌ناو ئاو و له‌سه‌ر ئاودا ده‌بیدیت، له‌مه‌سه‌فه‌ره‌دا به‌شپۆه‌یه‌کی سه‌ر پێیی و به‌ سه‌رنج دانێکی که ده‌رکی به‌ شادی ده‌کرد.

له‌به‌رئه‌وه به‌له‌ی بوو، و چاوه‌رێ ی شته‌ سه‌رنج راکیش و جوانه‌کانی دیکه‌ سه‌راپای بوونی ته‌وی داگرتبوو. له‌ هه‌ندی کات و یاریی دیکه‌دا، چ یاریه‌ بئ پایانه‌کانی پرشنگی تیشکی خۆر به‌سه‌ر ئاودا که له‌ شیوه‌ی سه‌یروسه‌مه‌ره به‌سه‌ر ده‌ریادا ده‌خزین و به‌ شه‌پۆلدانی رهنگی جوړاو جوړ له‌ بنه‌وشه‌یی روون و سه‌وزی تاریک و ره‌شی قه‌ترانی له‌ سیبه‌ری به‌له‌مه‌که‌دا، که سیمای ده‌ریای دهم به‌ دهم ده‌گۆری، سه‌رنجی ته‌وی راده‌کیشا، و له‌دیتنی ماسیه‌ سه‌یروسه‌مه‌ره‌کان که به‌ ریکه‌وت له‌ که‌ناری به‌له‌مه‌که‌دا سه‌ریان له‌ ئاودا ده‌رده‌هینا، دلشاد ده‌بوو، و هه‌روه‌ها ئەو به‌و ماسیه‌ نازادانه‌ی که ده‌سته‌ ده‌سته‌ تووشیان ده‌بوون و له‌ باتی ته‌وه‌ی به‌م لاو ئه‌ولادا په‌رش و بلاو بنه‌وه. له‌ ترسی باز زیتێر پیکه‌وه ده‌چه‌سپان، بازبان ده‌دایه سه‌رئاو، که‌می له‌ هه‌ودا ده‌مانه‌وه‌وه به‌ جوړیکی پیکه‌نیناوی به‌ پشتدا ده‌که‌وتن، پێده‌که‌نی.

ئەو هه‌یج شتیکی له‌وانه به‌ شایانی سه‌رنج دان نه‌ده‌زانی و بایه‌خی پێنه‌ده‌دان. ئەو ته‌نیا تینووی شتیگ بوو ته‌ویش ته‌مه‌ بوو که زووتر بگه‌نه‌ دوورگه‌که و ده‌ست به‌ کاره‌که‌یان بکه‌ن. به‌لام حال و بار و وه‌ی گه‌نجه‌که به‌ خێرای به‌ جوړیکی سه‌یر گۆرا، هه‌رچه‌نده ئەو به‌ رووی خۆیدا نه‌ده‌هینا، که له‌ وشکانی دوور که‌وتنه‌وه، به‌ تابه‌تی دوا‌ی ته‌وه‌ی سه‌گه‌به‌له‌که له‌ پر له‌ چه‌مانه‌وه‌یه‌کی تاریک و تنۆکدا له‌ چاواندا بز بوو.

ههستی ترسیکی نادیار له دەریا له دلی گەنجەکه دا هیلانە ی کرد. ئەو پەییوەندبوونی خۆی بە دەریا، بچوکی و بۆ پەنایی و بۆ توانایی خۆی لە بەرانبەر ئەو هێزە زەبەردەستە زەبەلاحەیی سروشتدا هەست پێ دەکرد.

ئەم حالە بۆ ئەو تازە بوو. لەو چرکە ساتەدا تیگەبەشت که سەگەبەلەك بۆ ئەو چەندە تازیز بوو، ئەو سەگەبەلەكە ی که پێشتر هەرگیز بیری لێنە دەکردهوه، بەبۆ ترس لە دامپنەکانی دا هەلەبەزیهوهو لەسەری گردهکەوه دەپروانیه دەریا که هیچ ترسیکی بۆ ئەو نەبوو و لەزەتیشی لەم کارە دەدیت، ئیستا لەو گەبەشت که سەگەبەلەك بەهێزو پایەدارو چەسپاو لە جینگای خۆیدا، چەندە بەهێزو میهرەبان بووه.

ئەو هەنووکه پە ی بە جیاوازی نیوان وشکایی و دەریا برد. کاتی که لەسەر زەوی بیر لە زەمین ناکەیهوه. بەلام کاتی که لەناو باوهشی دەریادای، هەتا ئەگەر خەیاڵیشت لە کن شتیکی دیکە بۆ، ئەوا هەر بیر لە دەریا دەکەیهوه. بە دەرکەوتنی ئەم راستیه بووه هۆی بەهۆشەتەوهو نیگەرانبوونی کورپە گەنجەکه. لەناو ئەو راستیهدا که دەریا ئەوی ناچار دەکرد بەردەوام بیری لێ بکاتەوه، هێتیکی نادیار، خۆراگرو فرمانپروا خۆی حەشاردا بوو. بەلام پیاوهکان ئارام و ئاسووده بوون. ئەمرايين و میلگون بۆ پسانهوه لە سەریه کیش و ئاهەنگ، وەك یەك تاکەکەس بن، سەولیان لێدەدا:

چوار سەول لەیەك کاتدا بە ئاودا دەکراو بە ئاسانی و سەری حەوتەوه بەلەمەکە ی بۆ پێشەوه رادەدا. بەلام ئەم کارە کۆشش و وردبوونەوه ی بەردەوامی لەسەول لێدەرەکان داوا دەکرد.

کریسک دەم و چاوی ئەوانی نەدەدیت. سەول لێدەرەکان پشتیان لەو بوو، بەلام کریسک دەیدیت کەوا چۆن تیرەقە ی پشتیان دەچەماوهو راست دەبۆوه. ئەوان کەم وا دەبوو قسەیهک لەگەڵ یە کدا بکەن. هەلبەتە باوکە که جاروبار دەرفەتی دەهینا سەری بۆ دواوه وەرسوورپینی، لە نیوان تالەمووهکانی ریشبەشەوه زەردەخەنەیهک بۆ رۆلەکە ی خۆی بکاو بە نۆرین و زەردەخەنەوه لێی بپرسی: "ئیستا چۆنت بەدڵە؟"

بەمچۆرە ئەوان لە سەفەرەکە یاندا بەردەوام دەبوون: پیاوهکان بە ئارامی خەیاڵ رحەتیهوه باوهریان بە خۆ بوو. ئەرگانی پیر لە ئارامیهوه، وەك پێشوو قوم و مژی لەسەبیلەکە ی دەدا و هەر لەو جینگایە ی که لەسەرەتاوه لێی دانیشتبوو، کاری بەلەمەکە ی بەرپۆه دەبرد. بە کورتی

ههركهسهو بهكارى خۆيهوه سهرفالّ بوو. ههلبهته كريسك يهك دوو جازان به كۆمهكى تهوانهوه چوو، ناو ناوه لهگهڤ باوكى و ناو ناوه لهگهڤ ميلگۆندا سهولّى ليدهدا.

ميلگۆن و باوكى زۆر به تاسهوه سهولّيكيان دهدا دهست: لنگهپى با كارىك بكا. تهگهه چى تهو به ههردوو دهستان سهولّى ليدهدا. بهلام نهيدهتوانى ماوهيهكى زۆر سهولّى ليددا، چونكه بۆ تهو بهلهمهكه له رادهبهدهر سهنگين بوو و سهولهكەش تا رادهيهكه گهوره بوون. بهلام كهس له گوڤى كالتري پينهدهگوت و وايشيان دهرنهدهخست كه دلّيان پيى دهسووتى. پتر كپ و بيدهنگ كاريان دهکرد.

بهلام كه له پريكداسهگه بهلهك له چاوان بزر بوو، ههموويان بهيهكهوه جوولهيان تيكهوت. تهمرابين گوتى:

- سهگهبهلهك چۆتهوه مالى.

- ميلگۆن لايهنگرپى لىنکرد:

- بهلّى، گهراوتهوه.

تهرگانى پيريش تهماشايهكى تهولاي کردو گوتى:

- راسته؟ گهراوتهوه كه تهوهايه، وا دياره كارهكانمان بهرپوهن.

- له دواييدا تهماشايهكى شهيتانانهى له كورپه جحييلهكه کردو ديسان گوتى:

تهگهه سهگهبهلهك دهنگدهى، رهنهگه بگهريتهوه؟

ههموو پيئكهنين. كريسكيش پيئكهنى، پاشدان كهميكى بيركردهوه و بهدهنگيكي بهرز گوتى:

- ئيمه دهبى خۆمان بگهريئنهوه. تهوساكه سهگهبهلهكيش ديتهوه. تهركان پيئكهنينيكي

گالتهنامييزى گرت و گوتى:

- زۆر پهلهته! نه، وهره ئيره وهره لاي من، وهره خۆمان به كارتيكهوه خهريك بكهين.

تهماشاكردن بهسه. ناتوانى تهماشاي ههموو دهريا بكهى.

كريسك لهناو بهلهمهكهدا له شويى خۆى بلنديوو و بهرهو دواوهى بهلهمهكه چوو. ههوليدهدا بهسهه كهل و پهلهكانى وهك: دوو تفهنگهكهى كه له ناو پيئستى ئاسكهكيويدا پيئچرابوو، هاريون^۳، كلافهيهك داو، جليكانهى ناو، كيسهكانى خۆراك و ههندى بهستهو جل و بهرگ و شتى ديكه، كه له ناو بهلهمهكهدابوون. نهكهوى.

۳- هاريون: نهمزانى تهو وشه ماناي چيه.

كوره كه خۆى به ديوارى به له مه كه وه نووساند، كه به سەر سهولته كاندا به تەنیشته سهول
لیده ده كاندا رەت بوو و بۆنى تووتن و بۆنى كه سكونى ناره قەى لەشى كه له پشت و پشت ملی
پیاوه كانه وه هه لده ستا، گه یشته بهر كونه لووتى: هه مان بۆنى جل و بهرگى بابى كه دایكى
زۆرى هه لى لى بوو كاتى كه باوكى له ناو ده ریا ده بوو، بۆنیا بكا، دایكه كراسه چه رمیه كه ی
باوكه ی هه لده گرت و به ده م و چاوى خۆیه وه ی ده نا.

باوكه سه رى كى بۆلای كوره كه ی بادا، شانى كى له لاکه له كه ی دا، به لām سه ولته كانى به رنه دا،
به لām كرىسك له وه لāmى نه وازشه له خۆراكه ی باوكیدا، هه نگاوه كانى سست نه كردو له دلئى
خۆیدا گوتى! له ناو ده ریا دا هه موومان وه كه یه كین. له ناو ده ریا دا باوك و كورپ نیه. له ده ریا دا
ته نیا مه زن هه یه و نابى به بى ناگا دارى نه و هه یچ كارى ك بكرى...

ئه رگانی پیر دهسته درێژو گری گریه كانى له ناو شانى نه ودا، ناماژهى بو كرد كه له كه نار
نه و دانیشى و گوتى:

- دانیشه، له م لایه مدا جیگای خۆت بکه وه، وه ك بلئى ی كه مینك ترساوى، ها؟ سه ره تا
هه یچ نه بوو، به لām دواى...

كریسك شه رمى له خۆى كرده وه و بیری كرده وه: وا به دیارده كه وى كه ئه رگانی پیر پيشبینى
شتى كى كرده وه. له به رته مه به ده نگیكى نارەزایى نامیژه گوتى: نه خیر بابە گه وه، هه یچ
نه ترسام! بۆجى ده بى بترسم؟

- چۆن نه ترساى، كای یه كه مته كه بییه ناو ده ریا وه.

كریسك له سه ر قسه كه ی خۆى مو كورپ بوو و گوتى:

- با جارى یه كه میش بى چ بایه خى كى هه یه؟ من له هه یچ شتى ك ناترسم.

- با وابى، به لām من كه جارى یه كه م چومه ناو ده ریا، له م كاتانه زووتر بوو، راستگۆیا نه
ددانى پیداده نيم كه وا ترسام. دیتم زۆر له میژه كه رۆخى ده ریا نادیتى و سه گه به لئه كیش
دیار نییه كه بۆ كوئى راي كرده وه. هه موو لایه ك هه ر شه پۆلئى ده هینا وه بس. هه زم كرد بو
ماله وه بگه رپیمه وه. له وان، له ئه مرایین و میلگوت پیرسه، ئه وان له چ حال و بارى ك دان؟

له كاتى كدا ئه وان به تا و سه ولتیا ن لیده دا. له وه لāmدا زه رده یه كى مانا دار و ته وساویان هاتى
و سه ریا ن بۆ راستى قسه كه با دا.

کریسکیش دیسانهوه پیّ ی داگرت و گوتی:

- بهلام من نهترسام.

پیره میرده که بۆ شهوهی خه یالی کوره گه نجه که ره حهت بکا، گوتی:

= شه گهر به مجورهیه، ناهه رین. نیستا پیّم بلّی سه گه به لهک له کامه لادایه؟

کریسک لهو پرسیاره له پره که وته بیر کردنه وه، دوایی به دهست ناماژهی بۆ کردو گوتی:

- لهو لایهیه!

- دلنیا؟ دهلیّ ی دهستت دهله رزی.

گه نجه که ههول ددها نه هیلیّ دهستی به رزی. که میّ ناماژهی لای راستی کردو گوتی:

- شهو لایه!

- نه رگان راستی قسه که ی شهوی سه مانده:

- نیستا به وردی نیشانته دا. باشه. شه گهر رووی به له مه که بۆ شهو لایه بگه رینینه وه، شهو

حه له سه گه به لهگ ده که ویتته کوپوه؟

- شهو لایه!

- شه گهر با بۆ شهو لایه بمانگیریتته وه؟

- شهو لایه!

- شه دی شه گهر به ره و لای چه پ برۆین؟

- شهو لایه!

- نه رگان دیسانه وه لیّ ی پرسی:

- باشه نیستا پیّم بلّی تو ناراسته و لایه کان چۆن دیاری ده که ی؟

ئاخر هه موو چوار ده ورت ناوه و چاو به هیچ شتیکی دیکه نایینی.

کریسک وه لامی دایه وه:

- من چاری دیکه شم هه یه.

- شه وه چ چاو یکن؟

- نازانم چ چاو یکن. به لام هه بیّ و نه بیّ شهو چاوانه له ناو سکم دان، شهو چاوانه بیّ شهوه ی

ببینن، ده بینن.

هه موو پیکنه نین و سه یریان لیّهات!

- له ناو سکت!

ئەرگان گوتى:

- ئەمەش راستە ئەمچۆرە چاوانەش ھەن. بەلام ئەم چاوانە لەناو سكداننە. بەلكە لەسەردايە.

ئەگەر چى كرىسك خەرىك بوو رازى دەبو كە ئەم تەرزە بىنايىيە رەنگە تەنيا لەسەردايى، بەلام ھەر لە سەر قسەكەى خۆى بوو و گوتى:

- ئەم چاوانەى من لەناو سكدانە.

پىرەمىردە دواى ماوہىيەكى كورت، ديسانەوہش كەوتەوہ تاقيكردنەوہى كرىسك و كاتى كە تەواو باوہپرى بەوہ ھىنا كە تواناى ديارىكردنى ناراستەو لايەكانى دەرياى ھىيە، بە دەنگىكى لى رازىبونەوہ، لە ژىر لىوہوہ گوتى:

- باشە، چاوہكانى ناو سكت چاوى خراب نىن.

كرىسك شاد بوو و گەشاوہ لەو ستايشەى ئەرگان كردى. لەبەرئەوہى ئىستا، ناو دەريا كەمى ئارامە. ئەم كارە ھىندە كارىكى دژوار نەبوو.

سەگەبەلكە مەزن و بە وەفا ھەموو جارىك بە ھاناى كرىسكەوہ دەھات، بەبى ئەوہى زۆر فشار بۆ مېشكى خۆت بىنى، لە بەرانبەر چاوہكانى ناوہوہى ئەودا، پىك و بۆ ھەمان لاو ھەمان جىبى كە لى دەماوہ پىك پەيدا دەبوو، دەتگوت بە كەلەشىكى زەبەلاح لەگەل جەنگەلى چروپرى نشىو ھەورازەكانىدا بەپەلەى بەفرى سەر لووتكەو نسى و ھەلدىرەكانى، بە خۆپىدادانى بەردەوام و كفت نەبووى و پىر لە جۆش و خروشى شەپۆلان گابەردەكانى دامىنى: زۆر بە روونى لەبەرچاوى ئەودا بەدەردەكەوت. كورپە كاتى كە سەگەبەلكە دەھىناوہ بەرچاوى خۆى، نەيدەتوانى بىر لە گەورەو زەبەلاحەكانى نەكاتەوہو دەكەوتەوہ يادى مالىوہيان، گەليە بچووكەكەى نىوان گەردەكانى كەنار دەريا، لەو گەليەى دامىنى جەنگەل، لە كەنارى رووبارە بچووكەكەى مەزلگەى راوچيان و لەوى كۆمەلىك خانووى لە تەختەو دار دروست كراو كەپى، سەگ، ەلەشىش، رستى ھەلئاسراوى تايبەت بە وشكردنەوہى ماسى، دووكەل و ھات و بات و لەو ناوہدا دايك و پسولەكى خوشكە بچووكى خۆى دەدەت. ھەموو ئەو شتانەو ھەركارىكى دىكەى دەيانكردو سەر گەرمىيەكانىيانى بە روونى لەبەرچاودا بەرجەستە دەكرد. ھەلبەتە دايكى بە نھىتى بىرى لە ئەو و باوك و ھەموو راوچىيەكانى كە چوو بوونە ناو دەريا دەكردەوہ، بەلى ئىستاكەش دايكە بىريان لىدەكاتەوہ و لە ھەمان كاتدا دەترسى كە نەوہكا

گیانه پیسه‌کان په‌ی به بیرونه‌ندی‌شیه‌کانی ببه‌ن و ناگادار ببنه‌وه. که‌سیکی دیکه‌ی که بی‌ری لیده‌کاته‌وه موزلوه‌که، موزلوه‌که چۆته مالیان که گویا له‌گه‌ل پسولوه‌که یاری بکه‌ن.

ئه‌گه‌ر به ری‌که‌وت موزلوه‌که له‌مه‌ر شه‌وه‌وه که چۆته ناو ده‌ریا، قسه‌ بکا، یان پرسپاریتیک بکا، بی گومان دایکی کریسک سه‌ره‌نشستی موزیک ده‌کاو ره‌خنه‌ی لیده‌گری و ده‌لی: "تۆ چیته له خۆرا قسه ده‌که‌ی، مه‌گه‌ر نازانی که کریسک چۆته ناو دارستان که‌می دارو چیلکه‌و چال بی‌نی؟"

کچۆله‌که هه‌ست به هه‌له‌ی خۆی ده‌کا، شه‌رمه‌زار ده‌بی و بی‌ده‌نگ ده‌بی. کریسک له‌ناو ئەم بی‌روخه‌یا لاتانه‌شدا دلی به‌حالی موزیک سووتا.

ئه‌و زۆر چه‌زی ده‌کرد که موزلوه‌که بی‌ر له کوره‌که‌ی بکاته‌وه، چه‌زیشی نه‌ده‌کرد له‌به‌ر خاتری کوره‌که‌ی موزلوه‌که سه‌ره‌نشست بکا.

به‌له‌مه‌که به هه‌مان شه‌یه له‌ناو ده‌ریادا ده‌رۆشست و به‌ئارامی به سه‌ر شه‌پۆله‌کانه‌وه له هه‌لبه‌زودابه‌زین دابوو. ده‌ریا چ ده‌ریا له هه‌موو لایه‌کدا به شه‌پۆلی نهرم و بچووک که‌رویشکه‌ی ئاو ده‌دره‌وشاوه. راوچه‌کان لیکیان ده‌داوه که سه‌ر له نیوه‌رپۆدا. یان زۆر زۆر رۆژ له زه‌ردان بگه‌نه‌ دوورگه‌ی یه‌که‌م (ئه‌م دوورگه‌ نزی‌کترین دوورگه‌ی سی مه‌مکۆله، و مه‌مکی بچووک بوو. "ئه‌گه‌ر به‌خت یاریان بکا، له‌وی راویکی لیکه‌ن، دوا‌ی ده‌بوایه‌ تا هه‌وا تاریک دانه‌هاتوه، به‌ دوورگه‌ی دووهم مه‌مکی ناوه‌راست، بگه‌ن و شه‌و له‌ویدا بینه‌یه‌وه، به‌تایبه‌تی که له که‌ناری ئه‌و دوورگه‌دا جینگایه‌کی په‌نا (با) و گونجاو هه‌بوو بۆ به‌له‌مه‌که، به‌یانی زوو سه‌ر له نو‌ی ریگای ده‌ریا بگه‌نه‌به‌ر، ئه‌گه‌ر به‌ره‌به‌ری رۆژئاوا بوون به‌خت یاریان بی و یه‌کسه‌ر سی سه‌گی ده‌ریایی راوبکه‌ن. به‌یانیه‌که‌ی به‌ بی‌خۆ دواخستن ریگای گه‌رانه‌وه‌ی بگه‌نه‌ به‌ر. به‌لام له هه‌موو باریکدا ده‌بوایه له نیوه‌ی یه‌که‌می رۆژدا. به‌ره‌وه‌ی خۆر دوو گه‌ز له ئاسمان به‌رزبیتته‌وه، ریگای گه‌رانه‌وه بگه‌نه‌به‌ر. چونکه لای هه‌موو که‌سینک ئاشکراو روونه که هه‌رچه‌نده‌ی زووتر ده‌ریا به‌جیبه‌یلری و باشتره.

ئه‌رگانی پیر ئەم سه‌ین و به‌ین و رووداوانه‌ی پیتشینی کردبوو، کاره‌کانی ئه‌و هه‌موو به‌حسیب و کتیب بوو. به‌رده‌ستی که‌ره‌کانی ئه‌و — ئه‌مراین و میلگون — یش یه‌که‌م جاریان نه‌بوو که بۆ دوورگه‌ی سی مه‌مکۆله ده‌چوون. خۆیان زۆرباش ده‌یانزانی که باره‌که له چ قه‌راریکدا بوو. بنچینه‌ی کاره‌که له‌وه‌دا بوو که هه‌واکه به‌ باشی بینه‌یه‌وه و له کاتیکی سه‌ره‌خت له شوینی خۆیاندا به‌سه‌ر سه‌گه ئاویه‌کان را‌بگه‌ن. ئەمه خواستی سه‌ره‌کیان بوو،

به لّام له هممو لايه نيكي ديكه وه خويان بهرپرسياري كاره كاني خويان بوون. ههركه سهى چوني دهتواني ئهوها كاري دهكرد.

ئهرگاني پير تهنيا له بهرخاتري پيداويستيه كاني نه ده جووه ناو دهريا هه لّبه ته پيوستى له چينگاي خويدياه. روون و ناشكرايه كه به بي وه دست هيناني بژيو له دهريادا ناتوانري بژيهي، به لّام سه ره راي ئه مه. له بهر ئه وهش ده جووه ناو دهريا چونكه دهريا ئه وي به لاي خويدا به كيش دهكرد. پاناييه بي راده وسنوره كه دهريا بار يكي واي بو پيره ميژده ده ره خساند، كه بكه ويته قولبوونه وه دهرونيه كاني خوي. ئه و بو خوي ليكدانه وي ناديارو په نهاني هه بوو كه له ناو دهريادا هيج كه سيك ريگري نه بوو كه پيره ميژده بو خوي بجيته ناو دهرياي ئه و بيرو خه يالا نانهي، چونكه له وشكانيدا، له نيوان كارو زه مه تي راكه راكه ي روژانه دا دره فته نه ده هينا كه بير له زور مه سه لان بكا ته وه. به لّام له ناو دهريادا وه ختي بير كرده وهت له تيكراي ئه و شتانه هه يه و كا ته كه به شي هه موان ده كا، له ناو دهريادا هيج شتيك ئهرگاني پيري له هزره مه زنه كه ي هه يبوو، دوورنه ده كرده وه. ئه و له ناو دهريادا خوي به خزمي ده رياو ئاسمان ده زاني. ئه و له وه ده گه يشت كه ئه و مرؤقه ي له ناو به له مه دا دانيشته وه له به رانه ر پانايي بي سنووري دهريادا، هه ر هيج نيه، به لّام مرؤق بير ده كا ته وه. به هؤي ئه م بيرو ليكدانه وانه به بورجه مه زنه كاني دهريا و ئاسماندا هه لّده گه ري.

له گه ل ئه و بير كرده وه كه سايه تي خوي له به رانه ر هيزه دايميه كاني سروشت ده سه لّميني و هه ر به هؤي ئه و بيرو ليكدانه وهش قولوي و به رزي جيهان ده پيوري. له به رته مه تا ئه و روژه ي كه مرؤق ماوه و گيان و دهرووني وهك دهريا به تواناو وهك ئاسمان بي كوتاييه، له به رته وه ي بيرو مرؤق راده وسنووري نيه، هه ر كه ئه و مرد، به كينيكي ديكه به رده وامي به بيرو نه نديشه كاني ئه و ده داو پيشي ده خات و مرؤقينيكي ديكه بو پيشتريشي ده با و بو ريگاي بي بن و كوتايي... تيگه يشت له م راستيه ده بووه هؤي له زه تيكي تال بو پيره ميژده كه. له زه تيكي تالي ناشتيانه ي ناشتي هه لّنه گر.

ئهرگاني پير دهيزاني كهس له چنگي مه رگ رزگاري ناي و كوتاييهاتن به ژيانيشي هينده دوورنيه، دهيزاني كه وا مه رگ كوتايي هاتني هه موو شته كانه، به لّام له هه مان كاتدا، له بهر هؤيه كي ناديار، هيوادار بوو كه باشترين گه نجينه ي شاراو ي دهرووني، به عني خه ونه مه زنه كاني له باره ي په ربي ده ريايه وه، دواي مردينش هه ر ده مي نيته وه و هاوده مي ريگاي ئه و ده بي، ئه و نه يده تواني خه وه كاني خوي بو كه سيكي ديكه بگوازيته وه - خه وكه

ناگوارزیتنه‌وه، له‌به‌رته‌مه پیره‌میرد له‌سهر ته‌وه‌بوو که شه‌وه‌نانه نابی ناپوت بن و هیچ شوینیک له دواي خزیناندا به جی نه‌هیلن.. نابی! پهری دهریایی مه‌حف ناپیتته‌وه! که‌واته شه‌وه‌نانه‌ی له‌م باره‌وه‌شن نابی مه‌حف بنه‌وه.

ههر جاریک پیره‌میرده‌که ده‌چوه ناو دهریا ماوه‌یه‌کی زور بیری له‌م مه‌سه‌له ده‌کرده‌وه، ماوه‌یه‌کی دریتز بی‌ده‌نگ ده‌بوو، فکروخه‌یال ده‌یانبرده‌وه ناو خوی و نه‌ده‌هاته ناو هیچ قسه‌وه باسیکی هاورپیه‌کانیه‌وه. سه‌یری دهریای ده‌کردو، دیارنه‌بوو له‌کی، ته‌نیا یه‌ک داوای ده‌کرد که خه‌ونه‌کانی شه‌وه‌نانه‌ی له‌م باره‌ی پهری دهریایی گه‌وره‌وه بو به‌یلتته‌وه. مه‌گر ناکری که خه‌ونه‌کان له‌گه‌ل مرؤفدا بو جیهانی دیکه بچن و مرؤف بو هه‌تاهه‌تایه شه‌وه‌نانه بیینی؟ شه‌وه‌نانه‌ی نه‌ده‌دیتته‌وه، به‌ دهرود نازاره‌وه بیری ده‌کرده‌وه وه‌ولی ده‌دا قه‌ناعه‌ت به‌ خوی بیینی که شه‌وه‌اش ده‌بی، خه‌وه‌کان له‌گه‌لیدا ده‌می‌ننه‌وه.

سه‌رده‌میک له‌ روژگارانی دپیندا له‌ که‌ناری نزیك گردۆلکه‌ی سه‌گه‌به‌له‌کدا سی برا ده‌ژیان. برای گه‌وره‌یان وه‌ک با خیرا دهرؤیشت و چوست و چاپوک بوو. ههرگیز له‌ هیچ شوینیک دوا نه‌ده‌که‌وت. کچی ناسکه — مرؤفی هینا. بوو به‌ خاوه‌نی می‌گه‌له‌ ناسک، سه‌ری بو ناوچه‌ی "توندر" هه‌لگرت و رویشته.

برای بچوک له‌ شون پی هه‌لگرتن و تیرهاویژیدا توانایه‌کی بی وینه‌ی هه‌بوو. شه‌ویش ژنی هیناو کچیکی له‌ مرؤقه‌کانی ناو‌دارستان هینا، بو تایگا رویشته و له‌ دارستانه‌کانی شه‌ویدا که‌وته راوشکار. به‌لام برای ناوه‌نجی به‌ زگماکی شه‌له‌بوو، به‌خت یاری شه‌وه‌نانه‌ی نه‌کردبوو. به‌یانیان ههر له‌ چیشته‌نگاوه‌وه هه‌لده‌ستاو شه‌وه‌ دره‌نگانی ده‌نووست. به‌لام چ سوودیکی هه‌بوو؟ شه‌وه‌نانه‌ی نه‌یده‌توانی به‌ دواي ناسکاندا راکاو نه‌یده‌توانی بچیتته‌وه راوی گیانله‌به‌ره‌کانی ناو دارستان. هیچ که‌سیک له‌ ناوه‌دا کچی خوی نه‌ده‌دایه، برایه‌کانی شه‌ویان به‌جیه‌یشت و شه‌وه‌نانه‌ی له‌م که‌ناری دهریاییکی شیندا تاك و ته‌نیا ماوه. به‌ قولاب ماسیی ده‌گرت و روژگاری به‌سه‌ره‌ده‌برد. دیاره که‌ ده‌کری چهنده‌ ماسی بگیری...

روژیک له‌ روژان برا شه‌له‌وه‌ بی‌نه‌وايه‌که له‌ناو به‌له‌م دانیشته‌بوو، قولاییکی هاوریشته ناو ناوی دهریاوه‌وه یه‌کسه‌ره‌هه‌ستی کرد که دارده‌ستی قولابه‌که له‌ناو ده‌ستیدا که‌وته له‌رزه له‌رز.

۵ - توندر: ده‌شته یانه‌کانی ناوچه‌ی باکوری شو‌ره‌ویه.

۶ - تایگا: شویننه به‌ جه‌نگه‌ل داپوشراوه‌کانی باکوری شو‌ره‌وی

خۆشحال بوو به خۆی گوت که ماسیه کی چاکی بۆ به قولابه که یهوه بووه. ماسیه که یه
به ره و به له مه که راکیشا. رایکیشا و هر رایکیشا تاوه کو له پریکدا...

ده عبايه کی سهیری دیت! ماسیه که له شیوهی ژنی کدا بوو! خۆی به تاوه که داده دا، شلپه
شلپ له دهوری خۆیدا پیچ و لوولی ده خواردو ده بیست له دهستی ده رباز بی. ژنیکی شوخ و
بی هاوتابوو، له شی زیوینی وهك ورده چهوی ناو رووبار له شهوی مانگه شه ودا، ده دره شاهه،
سه ری گۆی ره شی مه مکۆلانی وهك دوو دانه گیلای گه بیوو به سه ر مه مکۆله ی بلوورینه وه
ده دره وشاوه، له چاوه پیرۆزه بیه کانیدا ناورنگ ده باری. کورپه بیته واکه په ریه که ی له ناو ده ریا
ده ره ینا و بازووی گرت.

له هه مان کاتدا په ریه که ش کورپه که ی له باوه ش گرت و پیکه وه له ناو به له مه که دا له
ته نیشت یه کدا راکشان. برای شله له م خۆشیه بی سنوو رو راده یه تاس بر دیه وه.

خۆی نه پیتوانی له وه بگا چی به سه ر هاتوه. وای هاته به رچا و که به له مه که چۆته
که شه که لانی فه له ک. ده ریا تا په ره گه ی ئاسمان هه لده ستاو ده نیشته وه، و ئاسمانیش تا ده ریا
ده هاته خوارو ئینجا جارێکی دیکه به رزده بۆوه. دوا ی ئه مه هه مو داوه و شتیك، وهك
ئارامیی دوا ی نیشتنه وه ی لافاو، له پر خامۆش و هیور بۆوه.

له هه مان کاتدا په ری ده ریایی فرتکیکی بۆ ناو ده ریا که لی داوه و به مه له رویشت. برای
شه له هاواری کرد، بانگی کرده وه، زۆر گریا و نالایه وه که بگه پیتته وه، به لām په ریه که وه لām ی
نه داوه و له قوولایی ده ریادا ون بوو.

رووداوێکی سهیری ئه وها له براشه له که، واته برای مام ناوه نجی که هه موویان ئه ویان له
که ناری ده ریا به ته نیا به جی هیشتبوو، رووی دا. په ری ده ریایی رویشت و ئیدی هیچ
شو پینه وارێکی نه بوو، به لām برای شه له له و رۆژه وه خه م و په ژاره دایگرت. ئه و دوا ی ئه وه، شه و
و رۆژ هه ر له که ناری ده ریادا ده گه را، هه ر ده گریا و بانگی په ریه ده ریاییه که ی ده کرده وه.
سو پندی ده دا، تکای لێ ده کرد ئا واته خوازه که هه ر نه بی یه که جار له دووره وه خۆی بی پیشان
بدا.

که ئا و هه لده ستا به گۆرانی ده یگوت:

ئهی دایکه گه وه، ئهی په ری ده ریا کان،

پیم بلن، له دووری ئیمه له کوی مه له ده که ی؟

کاتی نیشتنه وه ی ئا و ده چوه سه ر ئا و ده یگوت:

ئەي داياكە گەورە، ئەي پەري دەرياكان.

پيّم بلّی ئیستا له دووری ئیمه له كوئی مهله دهكهی؟

له شهوی مانگه شه ودا دهچوه گوئی ی ئاو و ده بھویند:

ئەم دەریایه خەمی بی پایانی منە.

ئەم ئاوانه ئەشکی سووتانی منە.

له شهوئیکی تاریکدا دەرویشت و له بهرخۆیهوه دهیگوت:

بهلام، دنیا که لله سهری تاك و ته نیایی منە.

پيّمان بلّی له دووری ئیمه له كوئی مهله دهكهی؟

که ئاو هه لدهستا دهچوه سهر دەریاو پيیدا هه لدهگوت، کاتی ئاو دهنیشتهوه هه رهه مان

شیوه....

لەم ناوهدا زستان به سهر چوو و به هار کۆتایی هات، رۆژنیک له رۆژانی هاوین براهه شهله بینهواو که سه که له که ناری دەریادا به شهله شهله دهرویشت، تا ئەژنۆی له ئای که نار دەریادا رۆ چووبوو، دهرویشت و چاوی له دەریا هه لئه دهگرت، به هیوای ئەوهی که رهنگه پەری دەریایی له پریک پهیدایی، بی پسانهوه بانگی دهکرد، بهو هه یوایه ی که رهنگه پەری دەریایی له نکاوئیک وهلام بداتهوه. بهلام له پر له ناو دەریاوه دهنگیک که دهتگوت دهنگی مندال بوو دههات، بهرگوئی ی کهوت. دهتگوت مندالئیک زۆر به کول دهگریا، کابرای بی کهس و کار بهرهوه دهنگه که رایکردو شتیکی وای دیت که نه دهچوه میتشکهوه وای دهزانی که چاوی رهشکهو پیتشکه دهکا: دیتی مندالئیکی روت و قوت له ته نکاوئیکدا دانیشتهوه، جاروبار شه پۆل به سهری دا دهرویشتن و دایده پۆشن، جاری واش بوو لئی دوور ده کهوتنهوه.

ئەو هه ره دهگریاوه به دهنگیکی بهرز دهیگوت: "باوکی من کییه؟ باوکی من له کوئیه؟" کابرای شهله زیتر سهری سوورما. کلۆلهی نهیده زانی چی بکا. بهلام که منداله که ئەوی دیت، بانگی کرد: "تۆ باوکی منی! هه لمگره و بمبهوه، من کورێ تۆم!" شتیکی وا سهیر رووی دا! کابرا رۆله کهی خۆی هه لگرت و بۆ ماله وهی بردهوه.

منداله به خیرایی گهوره بوو، بۆ راوکردن دهچوه ئاو دەریا به زوویی لهم کاره دا ناوبانگی دهکرد. خۆش بهخت هاتبووه دنیا.

هه رکاتییک که تۆری ماسی گرتنی هه لدهدا، تۆره که پراوپر له ماسی دهبوو، که تیری له کهوان دهردهچوو له سنگی گیانه وه ره دهریاییه کان دهچهقی. ئاو و دهنگی له هه موو لایه کدا،

له شویننه دووره کانی نهوپه پری جهنگله و لیره واره کان و شاخ و کتوه کاندای دهنگی داوه. له دواییدا له تیره په کی جهنگله نشین کچوله په کی چاوه ژالیان به ریزه وه پیشکدهش کرد و هچه بهریکی زوریان لیکه و ته وه و له م شویننه و هچه په پری دهریایی روی له زوریون کرد.

له و سهرده مه وه که له ناههنگ و جهژنه کاندای هم گورانی و دیلانه ده لئین:

ئهی دایکی گه وره، په ریی دهریاکان.

له کوی تهی نه که ی دایم به مه له

ناوسکی گهرمت به ژیان دووگیانه

ئیمه ی زاده ی که نار دهریاینه.

شوینیک له ناو سکی گهرمت باشتر نه بوو.

ئهی دایه گه وره، ئهی په ریی دهریاکان؟

تۆ له کوی له دووری ئیمه مه له ده که ی؟

مه مکی بلوورینت وه که سه ره گری بی

شیری له روخی هم دهریایه دا به ئیمه داوه.

ئهی دایکه گه وره، ئهی په ریی دهریاکان.

وه ره وه. تۆ له دووری ئیمه دا له کوی؟

به هیترین مرۆقی جیهان ده هیئیته بهر،

تا ناوسکت پر بهر و شکوفان بی،

تا وه چه ی تۆ له دنیا دا فراوان بی.

***

هم خونه دا، وه که لافاوی مه دیککی که قوتاریون لینی مه حال بی و له قولایی دهریاوه هه لدهستی و بو ماوه په که زه مین و گیا گول و ته پۆلکه چه وولیمه کانی قهرغ دهریا له بولیله په کی خه یالی و نه فسوناویدا جیهان به ناودا پۆشی، به هیمنی و له سه ره خو و به ره به ره به دوا ی نه رگاندا ده هات و هه رجاره ی هه ستیککی سه رسوور هینه ر بو ماوه ییککی دووردریژ له ودا سه ریان ده کرد. نه رگان باوه ری به و رووداوانه هه بو که له باره ی دیداره کانی خوی له گه ل په ری دهریاییدا هیچی بو که سه نه ده درکاند، به هه مان شیوه ش که له ژیانی ناسایی روژانه شیدا نه و جو ره رووداوانه ی له گه ل که سدا نه ده هیئا ناوه وه.

به‌لئى، ئەمە خەونىكى ھاوړتپهك بوو كه زۆربهى كايان به سؤراغى پيره‌مپرده كه داده‌هات و ههم شادى و ههم خەم و وههم نازارتيكى گيانى و دەررونى لەم جيهانه خاكه‌دا به دهره‌ى به ديارى بۆ ده‌هينا. خاسيه‌تى سه‌رسووپه‌ينه‌رى ئەم خەونه ئەوه‌بوو كه ههر جاره‌ى ناماژه و كينايه‌ته‌پر مانايه‌كانى خۆى كه به شپوه‌ى جوړاو جوړى سه‌يروسه‌مه‌ره ده‌خسته روو. كه ده‌بووه هۆى تيمانى ئه‌رگان. ئه‌رگان بېرى لەم مه‌سه‌له ده‌كرده‌وه و هه‌ولئى دده‌ا كليلى نه‌پينه‌كان. ماناى ئەو په‌يوه‌نديه هه‌رده‌م هه‌ستپينه‌كراو و هه‌ميشه له گۆرانه‌ى نيوان خه‌ون و ژيانى راسته‌قينه‌ى كه هه‌ميشه به نيشانه‌ى هيمادارو ناديار خودى مرؤفى نازارده‌دا، به ده‌ست بينئى. لەم نيوانه‌دا ده‌گه‌يشته ئەوه‌ى كه له‌گه‌ل تپكراى په‌شپوهيه‌كانى گياندا. هه‌ميشه ناره‌زوو ده‌كا كه ئەم خه‌ونانه سه‌رى لپنه‌برشن و به خه‌مىكى گه‌وره و لئى دهر باز نه‌بوو هه‌ميشه تينوى ديدارى ئەو ديدارى په‌رييه ده‌رياييه گه‌وره ده‌بئى.

ئە‌رگان لە‌ناو ده‌ريادا به ديدارى په‌رى ده‌ريايى ده‌گه‌يشت، به ئوميدى ديدارى ئەو ده‌چووه ناو ده‌ريا و كه لە‌ناو ئە‌چه‌وو ليمه‌ى كه هيج پنچكئى لئى نه‌دروا.

شون پيشى لئى به‌جئى نه‌ده‌ما، به‌لام سببه‌رى ره‌ش و بئى جووله له تيشكى خاموشى رۆژ له كاتى خۆرئاوا بوون جئده‌ماو هه‌نگاوى ده‌ناو دهردى چاوه‌روانى ده‌كيشا. ئە‌رگان به‌سه‌ر ئەو سببه‌رانه‌ى كه وه‌ك به‌فريكى ره‌ش به‌م ناوه‌دا سببه‌ريان كردبوو.

به دهردو نازارتيكى زۆره‌وه و له‌گه‌ل خەم و كه‌سه‌رئى وه‌رسكه‌رى له تواناى به‌شه‌ربه‌ده‌ر، هه‌نگاوى ده‌نا، دهردى عه‌شق، دهردى هه‌زو ئوميد سه‌رايائى بوونى ئە‌ويان داگرئبووه. به‌لام ده‌ريا خالى و بئى بايه‌خ بوو. لەو جيهانه سه‌راپاى بيده‌نگ و خاموش و پر له نانا‌رامى ته‌نياييه‌دا. نه‌گفه‌ى بايه‌ك ده‌هات نه‌ بچووكترين ده‌نگئى ديكه، به‌لام ئە‌رگان چاوه‌رئى ده‌كرد، ئەو چاوه‌ى له ده‌ريائى بېرى بوو هه‌لئى نه‌ده‌گرت، چاوه‌رئى مو‌عجيزه‌يه‌ك بوو، چاوى له رى‌ى په‌رى ده‌ريايى بوو.

شه‌پۆل به هيمنى شلپ و هور له كه‌ناره‌كه نزيك ده‌بوونه‌وه به‌بئى ده‌نگ خۆيان به كه‌ناردا ده‌كيشا كه‌فى سپيان له‌گه‌ل خۆياندا راده‌دا، و سه‌ر ئە‌نجام خەم و خه‌فته له دلئى پيره‌مپرده‌دا لانه‌ى ده‌كرد، ياغوه‌كان وه‌ك په‌لله به‌فرى زل زل، به‌بئى بچووكترين ده‌نگئى له‌سه‌ر سه‌ريدا ده‌سووپانه‌وه. ئەو لەو پانتاييه بئى سنوره‌دا كه‌رولاله‌دا جئى ي پئى نه‌بوو و نارامى له‌به‌ربرابوو، له‌به‌رئه‌وه هه‌ستى ده‌كرد كه حال و بارى خراپ ده‌بوو و هه‌رچه‌نده‌ى زئير چاوه‌رئى ده‌بوو، به هه‌مان ريزه‌ سوئ و ناره‌زووى توندو له‌بن نه‌هاتوى ديدارى ئەو به‌هيزتر و به‌ژانتر

دەبوو، و تا لە خەویشدا پیرەمیژدە لەو دەگەیشت کە ئەگەر پەری دەریایی نەبێنی، ئەگەر پەری دەریایی نەبەتەکنی، حال و باری ناخۆش و زەحمەت دەبێ. و لە تەنیاویی و دل تەنگی خۆیدا نابوت دەبێ. ئەو کاتە ئەرگان هەولێ دەدا کە بانگی بکاتە کن خۆی. بەلام گوی ی لە دەنگی خۆی نەبوو، چونکە دەنگێک نەبوو، هەمان شێوە کە لەم خەونە سەیرەدا هیچ دەنگێکی دیکەش نەدەهات. دەریا هیشتاش خامۆش بوو. تەنیا ئاھی ساردو هانکە هانکی هەناسە بپکێ لە رادەبەدەرکە ی خۆی وتێرە تریی دل کە بە توندی لە بناگوێ یەکانیدا دەنگیان دەداو. سۆراغی ئەویان دەکرد و رق و قینەیان هەلەدەستاند. ئەو نەیدەزانی پەنا بۆ کوی ببا و چۆن لەشەپێ خۆی رزگاری بێ. ئەو شیتانەو بەهەمان تاروی کە خنکاوێک دوا ئومیدی رزگاربوو لە دلی خۆیدا دروست دەکرد، چاوی لە ری ی پەری دەریایی بوو. و دەیزانی کە تەنیا بەس پەری دەریایی دەیتوانی شادی بۆ ئەو بێنی، دەیزانی و بە هەموو توانایەکیەو چاوەپێی دەکرد.

کاتی کە سەرەنجام پەری دەریایی بە خێرای دەهاتە سەر ئاو، روو ماتهکە ی لە نیوان شەپۆلاندا دەدرەوشاوە، چاوی لەو دەبێ و بەپەلە بەرەو لای ئەو دەچوو، بێدەنگی جیهان، وەک هەرەسی بەفر، دادەرما، ئەو بە بانگ و هاواری شادمانی پێشوازی لە دەنگدانەوکان — لە شلپ و هۆری شەپۆلەکانی کەنار دەریا، لە گقە ی باو لە قاوقیژی یاغوانی سەرەسەری دەکرد. ئەو بەفەریادو هاواری شادی و دلخۆشی خۆی بە دەریادادەدا، دەبوو گیانەوهرێک کە بتوانی بە خێرای نەهەنگ مەلە بکاو، بەرەو پەری دەریایی تیژ مەلە ی دەکرد.

بەلام پەری دەریایی چاوەپێ ی ئەو بوو، چەرخەلە ی دەداو دەریای دەهینا شەپۆلان، لە ئاوەکە دەردەپەریە دەری و چەند چرکە ساتیک لە هەوادا دەماوە لەو چرکەساتانەدا، وەک پەیکەرێکی جوانی ناسایی کە لە پێک سەری لە دەریادا هینا بێتە دەری، بە لاشەپەکی زیندوو، بە رۆشنیەکی زۆر بەدیار دەکەوت.

ئەرگان بەمەلە خۆ دەگەیان دەپەری دەریایی و بەرەو پانتایی دەریا ملیان دەنا. لە رۆخ و تەنیشت یەکەو، شان بە شان یەک مەلەیان دەکرد، هەردەم خێراو خێراتر بۆ پێشەو دەچوو و جارجارە جوستەیان بەر جوستە یەکی دەکەوت. ئەمە ئەو شتە بوو کە ئەرگان لە پیناویدا ماوەیەکی زۆر باری خەم و تازاری تەنیا ی هەلەدەگرت.

نیستا ئەوان لە تەنیشت یەکبوون. ئەوان بە گورو تاویکی لە خەیاڵ بەدەر ئوقیانوسیان تە ی دەکرد. وەنەوزیکێ سەیر کە لە قوولایی دەریادا شەوقی دەداو هیلێ لەرزان و نارێکی

ئاسۆ كەمىك رووناك دەبوو. ئەوان، بە لەشى خۆيان شەپۆلە كەفاوئە كانیان كە بەر دەوام رینگای لیدەگرتن، شەق دەكردو بەرەو ئاسۆ پەلەیان دەكردو دەستیان نەیدەگەبىشتى، ئەوان لەناو شەپۆلە خۆر شاوھەكان جارێك بەرەو سەر جارىك بەرەو خوار دەچوون، سەر اوپرىتى شاگەشكەبى فېرىنىكى پەرە خۆشى بوون، لە لووتكەى شەپۆلەكەو بەرەو كىكى دىكە بازىان دەدا. مانگ وەك پەلەبەكەى زىوین لەسەر رووى ئاویئە ئاسای دەریادا لە كەنارى ئەواندا بەسەر شەپۆلەكانەو بە خىراى دەجوولاو. هەنگاو بە هەنگاو بە دوايانەو بوو و بەرەو دەكردن. تەنیا مانگ و ئەو دووانە ئەرگان و پەرى دەریایى – فەرمانپەرەى پانتایى بى سنوورى ئوقیانوس بوون. تەنیا ئەوان و ئوقیانوس بوون! و ئەمە تروپىكى خۆشى ئەوان، شەوق و شادى نازادى و جەژن و ئاھەنگى شكۆمەندى دیدارى ئەوان بوو....

ئەوان بە ھەموو ھىزىيان بەر دەوام بەرەو پىش دەچون و زۆر ئارەزوو و سووى ئەوھىيان بوو تا بە شوپىنىك بەگن كە لە جىھاندا چارەنووس بۆ ئەوانى دانابوو، لە كۆتاییدا لەوى سەرمەستە بەبادەى شادو خۆشى لەگەڵ یەكدا زەماوئەند بەكەن و لەو تافەدا تەواوى شىرىنى تالى سەرەتا و كۆتایى ژيان بچىژن....

ئەوان بە ھىواى ھەرچى زووترى گەبىشتىيان ھەرچەندى ئەوان تىژتر مەلەیان دەكرد، ئاگرى ھەزو سووى لە لەشى ئەرگان زىتر كۆپەى دەسەند. ئەرگان وەك ئازاد ماسى^۷ كە تەواوى ھىزى ژيانى خۆى تا دوا ھەناسە، بە ھىب و بە ئەژمار بۆ شوپىنى گەرادانانى دەبرد، بە بى ھىچ ھەستكردنىك بە ماندوو بوون بە ھەموو ھىزىكەو ھەرتەكانى دەداو بەرەو پىشەو دەچوو.

مەلەى دەكردو نامادەبوو لە پىناو عەشقەكەیدا گىيان بسپىرى. بەلام پەرى دەریایى نەپىنى ئامىز لە نىوان گەردى ئاو و درەوشانەو ھى كۆلكە زىرپىنەبىدا بەسەر شەپۆلەكانەو لە فېرىندا بوو.

ئەرگانى شىت و شەيدای نەرمى و توندوتۆلى و گەرمى لەشى مروارى ئاسای خۆى كەردبوو و بە دواى خۆیدا بۆ پانتایى بى سنوورى دەریایى رادەكېشا. جوانى بىوئەى پەرى دەریایى لە نىو كوفارە^۸.

۷- نازاد ماسى: جۆرىكى تايبەتە لە ماسى.

۸- كوفارە: فوارە.

فهرۆزی و زیوینییهکانی ناودا به جۆرنیکی ئەوها نەرگانیان شەیداکردبوو هەناسە ی پیرەمێردەیان لە سینەیدا بەند دەکرد.

ئەوان تەنیا قسەیه کیشیان لەگەڵ یە کدا نە دەکرد. تەنیا تەماشای یە کدیان دەکردو هەولیان دەدا لە مایینی شەپۆل و ئاورشینی ی دەریادا چاو لە چەهرە ی نادیارو ئاشکرای یە کدی هەلنەگرن، لە چاوەرپی بی ئاسمان و دەم لە دەمی پتری گەیشتنە شوین و کاتی که چارەنووس بۆیانی لە بەرچاو گرتبوو، بە خێرای لە پانایی بی سنووری دەریادا بۆ پیشەوه دەچوون...

ئەوان هەرگیز دەستیان بەو جیگایە نە دەگەشت و ئەو کات و زەمانەش هەرگیز دانە دەهات...

زۆر بەی جارەکان خەوهکانی نەرگان بەبی ئەنجام کۆتاییان دەهات، لە پر دەبراو وە ک دوو کەلێک هیچ شوینە واریکی لە دوا ی خۆیدا بە جی نە دەهێلا. لەو کاتانەدا نەرگان لە ناو سەرسامی خۆیدا نقوم دەبوو. خەم و خەفە تێکی بە راستی و جۆرنیک لە نارازیبوون. سەرپای بونی ئەوی دادەگرت، هەستی دەکرد که کارە که بە ناتەواوی ماوه تەوه. کاتیک دوا ماوه یە کی زۆر سەر لە نو ی هەموو شتیکی بە بیرخۆی دەهێناوه، دەکەوتە بیرکردنەوه تا پە ی بە هۆ مانای ئەم خەوانە دەبرد. چونکه دلی گەواهی دەدا که ئەو شتانە ی لە خەوندا دەیدیتن لە خەونێکی رووت زیتەر بوون. ئەگەر خەونێکی ئاساییت لە بیریش مابی، ئەوا دیسان هەر بە خێرای لە بیر دەکە ی.

مرۆفە خەونێکی زۆر دەبینی لە دیتنی ئەم خەونه پووچانەدا تەنیا ژانە سەری دەگرت. بەلام نەرگان قەت پەری دەریایی لە بیر خۆی نە دەبردهوه، بۆ ئەو وە ک شتیکی که بە راستی لە ژیان ی خۆیدا بووبی و هەبی. دەکەوتە ناو ئەندێشە و خەیلان.

لە بەرئەمه پیرەمێردە هەر جارتیک خەونی دیدارو لیک دابرا نەکانی خۆی لە گەڵ پەری دەریاییدا، وە ک رووداویکی بە راستی وەر دەگرت و بە راستی پیتی دلگران دەبوو.

بەلام که کاتی خەوهکانی نەرگان کۆتاییه کی سەخت و دژواریان دەبوو. لەم بارانەدا پیرەمێردە. رەنج و ئازاریکی گیانی چاکی دەکیشا، خەم و خەفە تێکی زۆری دەخواردو نەیدەتوانی بۆ کۆتایی نەینی ئامیزی خەونهکانی لیکدانەوه یە کی هەبی.

خەونی دەدیت که لە دوور دوور که ناریک دیارە و هەر ئیستا نا ئیستا بە جیی مەبەست دەگەن. ئەو شوینە که ناری عەشق بوو.

ئەوان بەرەو ئەو قەراغە دەچوون. بە ھەموو ھیزیان بەرەو ئەوئ خۆیان ھەلدە کوتا، تەنیا ئارەزوویکیان ھەبوو ئەویش ئەو ھو بوو کە زووتر بگەنە ئەوئ و بتوانن یە کدی لە ئامیزی بگرن و زەماوەند بکەن.

کەنارە کە نزیك بوو، تا بلئ نزیك بوو، بەلام لە پریك دەگەشتنە تەنکاویك کە ئاوە کەئ نەدەگەشتە چۆکان، لە م و زریخی تەنکاوە کە دەچەقین و ئیدی نەیان دەتوانی مەلە بکەن. ئەرگان بە خۆ دەھاتەو، تەماشای ئەم لاو ئەو لای دەکرد و دەیدیت کە پەری دەریایی شیتانە پەلەقاژە دەکاو ھەولیدەدا کە لەناو بەندی لیتەو چەوو قومی سەگمەسار رزگاری بی و لە تەنکاوە کە دوور کەوئتەو، بەلام نەیدەتوانی. ئەرگان کە ئارەقەئ سارد لە ھەموو گیانیدا دەتکاوە، خۆئ ھەلدە کوتا کە یارمەتی پەری دەریایی بەدا. بەلام ماوەیەکی زۆر زۆر لە ناو کەفی دەریادا کە وەك زەنەکیکی قورلیتاوی خەست لە بزوتنن دابوو پیاوی بەرەو خوارەو ھەو رادەکیشا، تییدا گیر دەبوو، لەسەر ئەژنۆیان دەرۆیشت، لاقەکانی بە زۆر بە دواي خۆیدا رادەکیشا، پەری دەریا تەواو نزیك و ریک لە رۆخ ئەودا بوو، ئەگەر ھەنگاویکی دەناو دەستی درێژ دەکرد، پئی دەگەشت، بەلام گەشتن پئی زۆر سەخت بوو، ئەرگان لەناو قور لیتەئ کەفی دەریادا گیر دەبوو، ھەناسەئ بۆ نەدەدرا، ئاو دەپرژا گەرووی و گوپۆق و قەوزە گیای ئاوی لە دەست و قاچان دەئالا و لە ھەمووی بە دەردو خەفەتاکتر ئەمە بوو کە دەتدیت چۆن پەری دەریاییە جوانە کەئ ئەو لەناو لیتەدا چەقیبوو. لە ھەول و تەقەلای خۆ رزگارکردن دایە. دواي ئەوئ کە سەر ئەنجام خۆئ دەگەیان دەریایی پەری دەریایی. لە باوہشی دەکردو بە سینگی خۆیەوئ دەناو لە حالیئکدا کە سەری بە گێژەو دەھات، بەرەو کەنار دەچۆو، بە عالەم ناشکرا گوپی لیدەبوو کەوا چۆن دلئ پەری دەریایی یە توندی لیئ دەداو دوورنەبوو ھەر دەقەییە شەق ببا، دەتگوت پەری دەریایی مراویەکی ئاوی بریندار بوو و راویان کردبوو، وە لەمەئ کە ئەوئ لە باوہشی گرتبوو، توند بە سینگی خۆیەو دەناو دەبیرد، لەوئ کە سەر تاپای بوون و قەواری بەرانبەرەو پر لە نەوازش و بەزەو خۆشەویستی بوو، وە چۆن مرۆق ئەم ھەموو خۆشەویستی و بەزەییە لەگەل مندالیئکی لە باوہش گرتووی لانیەوازی بی توانا بنویئئ، خەفەت قورگی گرتبوو و فرمیئسک لە چاوەکانیدا قەتیس دەما، کاری زۆری لیکردبوو. بەلام شەرمی لەپەری دەریایی دەکردو بەری گریانی خۆئ دەگرت. ئەرگان بە دلئکی پەریشان و پەری بە باوہشەو دەرۆیشت، ریک و ئارام دەرۆیشت. دەفری. لە ھەوادا دەماوە لەگەل ھەر ھەنگاویکیدا پیری لەو دەکردەو.

به لّام پهری دهریایی فرمیسی هه لده رشت، داوای له ئه رگان ده کردو سویندی ددها که بیباته وه ناو دهریایو به ره لای بکا. پهری دهریایی هه ناسه برکی بوو. له سه ر لیواری مه رگدا بوو و نهیده توانی له دهره وه ی پانتایی بی سنووری دهریادا ئه رگانی خو ش بووی، ده گریا، مات و بیده نگ ته ماشای ئه رگانی ده کردو روانینه کانی ئه وه نده کاریگه ر و پر له پارانه وه بوو که پیره میژده توانای ته حمل کردنی نه مابوو. ئه رگان بو پاشه وه ده گه راوه، له ته نکا وه که بو ناوهراستی دهریا ده چوو تا ئاو له سه ر سه ری ئاوابی.

له وئی به هیمنی و له سه ره خو پهری دهریایی له باوه شی خو ی به ره لا ده کرده ناو ئاوه که وه. پهری دهریایی ده چوو ناو دهریاوه و ئه رگان به تاك و ته نیایی سه رگه شته و مات و چهیران ده ماوه، هه ر ته ماشای ئه وی ده کردو له کاتی کدا که هوق هوق ده گریا، له خه و بیدار ده بووه...

ئای دایه گه وه، ئه ی پهری دهریاکان

پیتم بلئی له دووری ئیمه له کویدا مه له ده که ی؟

ئهم دهریایه خه فه تی بی کو تایی منه.

ئهم ئاواته ئه شکی سووتانی منه.

ئهی دایه گه وه، ئه ی پهری دهریاکان.

بیره وه و پیتم بلئی تو له دووری ئیمه دا له کوی ی؟

یادی ئهم خه ونانه بو ئه رگان زور سه خت و له توانا به در بوو، ده تگوت ئه و به راستی پهری دهریایی له ئامیز گرتبوو و هه ر خویشی نازادی کردبوو.

بوچی وا ده بوو؟ مه گه ر ناکری که له خه وندا هه موو ناره زووکانی مرؤف به یتریتته دی؟ ئه مه له توانای کی دایه؟ ئه مه چ داستاینکه. بو چییه، چ مانایه کی هه یه، کی و چی له دواوه یه؟ ئه رگان وه لّام میکی بو ئه و پرسیارانه نه ده دیته وه، هه وئی ددها ئهم جزه بره خه یالانه له که لله ی خو ی دهریکا، هه وئی ددها پهری دهریایی له یاد بکا، چیدی بیری لی نه کاته وه.

به لّام کاتی که بو راو ده چوه ناو دهریا. به بی ئه وه ی ئاگای لی بی. بیری له پهری دهریایی و هه ر شتیکی که په یه وندی به و داستانه وه بوو ده کرده و. له ناو دهریادا تی کرای ئه و داستان و خه وه سه یرو سه مه رانه ی به خه یالدا ده هاته وه. که له کاتی ئاسایی و عه قلیکی سه لیم له مه ر ئهم داستانه به بیری ده هاته وه، له خو ی ده پرسی: بوچی ئه و بیر له م داستانه ده کاته وه، مه گه ر بو پیره میژدیکی وه ئه و شایسته یه له جودایی پهری دهریایدا که بوونی نیه، خو ی دلته نگ بکا و خه م

و خەفەتە لى بىخا؟! خۇشى سەرزەشت دەكردو لە ھەمان كاتدا ددانى پېدادەنا: ئەگەر پەرى دەريايى نەدەبوو، ئەو خۇى سەربازى خۇى بوو، تۈنانا چاۋەكانى ئىدى ئەو تۈنانا چاۋانە نېن، جۈانېھەكەي لە دەست داۋە و ددانەكانى كەوتوون. تەۋاۋى ئەو شتەنەي كە بېۋونە ھۆى ناۋبانگ دەركردنى ئەو. لە نېۋ دەچى و نابوت دەبى، مەرگ نىكە، تەنبا دلى خۇى بە دەستەۋە نادا، سوى و ھەزى دلى ۋەك پېشۋو ۋەك سەردەمى گەنجى زىندوون، ئامان لەو دلى كە پېر نابى. لەبەرئەۋەي ئەو پېرانەي لە كەللەدان ئەو جۆرە خەۋانە دەبىنى. چۈنكە مەۋقە لە خەو و لە ئەندىشە بۆ خۇى ئازادە. لە ئارەزۋو خەيالدا دەفەرتتە پەرەگەي ئاسمان و دەچىتتە قوۋلايى دەرياكەن.

مەزنى مەۋقىش لەۋە داىە كە تامردن بېر لە ھەموو شتەكانى ژيان دەكاتەۋە. بەلام مەرگ بايەخ بەم مەسەلانە نادا، مەرگ كارى بەۋەدا نىە كەۋا مەۋ چۆن ژياۋە، چەندە عەقلى ھەبۋەو بە ھىمەتە عەقلى تۈانويىۋەتە چ دەرگايەك بىخاتە سەر گازەراي پىشت؟! ئەۋانە ھەموۋيان بۆ مردن ھېچ نرختىكان نىە.

بۆچى ئەۋھايە؟ بۆچى كارى دنيا بەم شېۋەيە دروست بوۋە؟

ۋام دانا كە پەرى دەريايى خەو و خەيالە، بەلام لىگەرپى با ئەم خەو خەيالە تا ھەتايە، و لەو جىھانىشدا بىمىتتەۋە....

ئەرگان ھەرىم جۆرەي كە باۋەرى بە بوۋنى پەرى دەريايى ھەبوو، باۋەرى ۋابوو كە دەرياش گوى بۆ ئەو رادەگرى. ئەو لە ناۋ دەريادا دەيتۈانى زۆر بە مېشك رەھەتتەۋە لە دەريا رامبىنى و دەردى دلى خۇى بۆ ھەلپىزى. كاتى كە بەخەيال دەريا دەيىردەۋە. جارى ۋاش بو لە خۇشى دەپرسى: "ئايا لىرە نەبوو كاتى ئىمە لەگەل ئەۋدا پىكەۋە مەلەمان دەكرد؟"

لەم كاتانەدا ئەرگان سەبىلەكەي پېر دەكردەۋە، لە زەتەي لە دوۋكەلى تۈۋتن دەبرد و بە خۇى دەگوت: "ئەم گىايە لە كوى دەپروى، ئەم گىايە كە تۈندۈ تىژ ديارە. بەلام ئارام بە دل دەبەخشى، دەبى لە كوى بروى؟... بازرگانان دەلېن لە مەنجورى دەپروى و ھەر لەۋىشى دەھىنن. ئەم مەنجورىە دوورە.

زۆر دوورە قەت ھېچ كەسىك لە خەلكى ئىمە جارىك نەچۆتە ئەو شوئىنە، زۆر دوورە. لە راستىدا تۈۋتن لەۋى، ۋەك گىاۋ گۈلى ناۋدارستان، دەپروى؟ بەراستى سەيرە! بەراستى شتىكى نەدىتراۋ و نەبىستراۋە! "

***

و هخت له نیوه پۆ لای دابوو، لهم ماوه دا خۆر چند جارێك له پشت ههوران ون دهبوو دههاتهوه دهر. ئهم پهله ههوران له جیگایه کی نادیاره وه لهو پهڕی ئاسۆه که دهتگوت سهرحاوهی ههواى خراب لانه که ی لهویدا بوو، له پڕ وروژمیان دههینا. ئهو کاته دهریا تاریک و تنۆك دادههات و تاریکیه کی نارحمت کهر بائی بهسهر ههموو لایه کدا دههینا، دواى ئهوه خۆر لهو دیو ههوران هه به ده رکهوته وه به تیشك و پرته و پکی بههاری جیهانی نقومی پڕشنگی خۆی دهکرد، ئهوساکه ههزاران تیریزی زیندوو لهسهر رووی ئاودا به باق و بریقه وه دهتریسکانه وه و درهوشانه وه یه کی وایان ههبوو که چاو بهران بهری مؤلهق راده ماو سهر له نوی گیان و دل پڕ له شادی دهپۆه.

ههچهنده کریسک له گهڵ دهریادا راهاتبوو و بهلام کهمی سهرو دلی گرتبووی، هیشتاش ههستی سهرسورمان و سهیر لیهاتنی له گهره ی پانایی بی سنووری دهریا ئهویان بهرنه دابوو، ههچهنده ی بۆ پێشهوه دهچوون پانایی دهریا سنوویکی نهبوو. کریسک له وشکانیدا هه چهندیکی زهوش فراوان بوو، قهت به ئهنازه ی ئه مه سهری لی ئه ده سهروما.

بهلام پیاوه کان یه ک تۆزقالا سهیریان له ههچ شتیك نه دههات. ههموو شتیك به لای ئهوانه وه ئاسایی بوو. ئه مرابین و میلگون به هه مانجۆر یه ک نه فەس سه و لیان لیده دا و سهری سه و له کانیا ن به ئاسته م بهر ئاو ده که وت. ئه وان به بی ئه وه ی مان دو بوون نیشان بدن کاریا ن ده کرد، تا دهره ته ی ئه رگانی شیا ن نه ده دا که له باتی ئه وان که می سه و له لییدا تا ئه وان هه ناسه یه ک بدن و پشوی بدن. ده یانگوت له گه رانه ودا که به له مه که پڕ بار بی، ئه وساکه یارمه تیمان ده ده ی، ئیستا لیگه پڕ با ته نیا رینمای ی به له مه که بکا. ئه رگانی پیر به ملی درێژ و به لغه بابهی هه لپخماویه وه له دوا وه ی به له مه که دانیشتبوو وه ک بازو دالاش وه کو دوپراو واشه که چاوه پڕ ی راوی، خۆی قۆز کردبوو، که متر قسه ی ده کردو له بوخۆی پتر بیری ده کرده وه. به لام به له مه که هه ر ده رژیشت و هه ربه و جوړه به سه ر شه پۆله کانه وه که می مه له مه لی ده کرد، شه پۆله کانیش گۆرانیکیان به سه ر دانه هاتبوو و ئاسایی بوون. بایه کی یه ک ئاههنگ و نه گۆر به سه ر ده ریادا ده هات.

وه ئه وان به ره و پێشه وه ده چوون...

له پڕ کریسک قۆلی ئه رگانی راکیشا و به دهنگیکی پڕ له شادی بانگی کرد:

- بابه گهره، بابه گهره! دوورگه مه کی بچکۆله! ئه رگان با وه پری نه کرد، دهستی به سه ر چاوه کانیه وه گرت و پرسى:

- کوا دوورگه له کوئییه؟ سهول لیده ره کانش به سهر سورمانه وه ته ماشای نهو جییه بیان ده کرد که کریسک نیشانی دهدات.

ئه رگان له ژیر لیوه وه گوتی:

- نابئی نهوی بی - چونکه کوره که بۆ لایه کی دیکه ناماژه ی ده کرد که نهوان چاوه پریان نه ده کرد دوورگه که لهو لایه که وتبئی.

به لآم کوره که درۆی نه ده کرد. لهوی له ماوهیه کی زۆر دوور هیلیکی رهنگ خۆله میشی سوورباو و به بی جووله که کت و مت وهک بلئی ی وشکانیه که و له ناو ئاودا قوت بۆته وه. دیاربوو، ئه رگان ماوهیه کی زۆر ته ماشای کردو له دوا پیدا به دلنیا ییه وه گوتی:

- نا هۆوووه دوورگه یینه، ئیمه ده بی هیشتاش قه ده ریک ریک به ره وه خۆرئاوا. واته بهو ناراسته ی که تییدا ده پۆین، برۆین تا به دوورگه ی مه مکۆله ی بچووک بگه یین. به لآم ئه مه له لایه کی دیکه یه. ئه مه دوورگه نیه، به پروای من دوورگه نیه. میلگوت گوتی:-

- له م ده وره به رانه هه رگیز دوورگه ی وا نه بووه، ئیمه دوورگه ی وامان له م ناوه دا نه دیوه. مه مکۆله ی بچووک له لای چه په، به لآم نازانم ئه مه بیان چه به. ئه مرابین گوتی:

- ئه مه نه ته مه وه نه هه وره؟ بیان رهنگه ئاو بی به مجۆره شه پۆلان دهدا، ئه گهر وایه نه دی خۆچی ناجوولیتته وه؟ ئه رگان رای خۆی ده رپری:

- نه دی که واته، ئاخو ده بی ئه مه چی بی؟ کی ده زانی ئه مه بیان هه وره لی ره دووره. له هه موو حالیکدا دوورگه نیه، به لآم ئه گهر ئه مه ته میکی ئه وتۆ بی، هیچ شتیکی خۆشی بۆ ئیمه پی نیه.

ئه مرابین زیتر فشاری بۆ سه وله کان هیناو سه رنجی داو بیرو پای خۆی ده رپری:

- بایه خی نیه، ته نیا ئه گهر ئاراسته ی هه لکردنی با نه گۆری باشه. ئه ویش وا له جیی خۆیتی، ناجوولیتته وه.

ئیمه ش کاریکمان بهو لایه دا نیه. هه رچی هه یه، با بۆ خۆی بیی...

کریسک سه ره تا که می ناره حهت بوو له وه ی که دیتبووی، شتیکی نه زانراو بوو، به لآم به خیرایی له بیری کرد.

به لّام راوکه ره کان به هه لّه دا نه چوو بوون. به زوویی دوورگه ی مه مکۆله ی بچوک له لای چهپدا له نیوان ناودا به ده رکهوت. ئەمهش جیی هیچ گومانیک نیه. ئەم دوورگه یه ک پارچه وشکانی زۆر بچوک سه رانه سهری بهرده لّان و بهرزونه ی نارێک بوو که به راستیش له گۆی مه مک ده چوو.

هه موو، به تابه ته تی کریسک کاتی دوورگه که بیان دیت. جۆش و خرۆشکیان تی کهوت. کریسک به خۆی گوت. کهواته وا به دیار ده که وی که ده ریا بی کۆتایی نیه. لی ره دا جوانترین و خۆشترین به شی گه شتی ده ریا دهستی پی کرد.

ئه رگان بۆ نه وازش دهستی کی به کلاوه که ی سه ری گه نجه که داهیناو گوتی:

- باشه! سه گه به لّه ک، خۆی له مالمّ ماوهو، به لّام ئیمه ی گه یانده دوورگه. ناخر ئە گه ر به وای ئیمه دا رای کردبا، نو قم ده بوو، کریسک که وایده زانی په ی به مه بهستی ئه رگان برده، گوتی:

- هه لّه ته وایه!

- ئه رگان گوتی:

- له به ره وه پیویستمان به سه گه به لّه ک هه یه که له و لا بمینیتته وه و پاسی ماله وه مان بۆ بکا، ئیمه ش ئە ومان له بیریی و ریگاون نه که یین و بگه ینه شوینی راوه که مان. تۆ بیرو پروات چیه، سه گه به لّه کمان پیویست ده بی یان نا؟

کریسک دیسانه وه به دلنیایی ته واره وه وه لّامی داوه:

- نه خیر، پیویست نابی. ئیستا خۆمان ده زانین بۆ کوی ده چین ئه رگان به ده نگینکی

لۆمه که رانه وه گوتی:

- راست بیر بکه وه! ناخر تۆ زۆر زرنگی، بیر بکه وه.

کریسک تینه گه یشته که سه گه به لّه ک له ناو ده ریا دا له که نار دوورگه یه کی دوورده ستدا چی

پیویست ده کا، و پرسی:

- لی ره ئیدی سه گه به لّه کمان بۆ چیه؟

- ئه رگان وه لّامی داوه:

- چۆن چۆنی به ره و مال ده گه پیتته وه؟ به ره و کام لا، به ره و کوی ده رۆی؟ بیر بکه وه، بزائم؟

تینگه یشته؟ له بیرت بی که له کام لاوه له دوورگه که نزیک ده بیننه وه، کام لای دوورگه که

رووبه ره و سه گه به له که، ئەوساکه دەزانی که گه رانه و هدا دەبی، روو له کامه لاکه ی و به ره و کام لا برۆی.

کریسک له دلدا رازی بوو، به لآم له بهرته وهی غیره تی نه فسی رووت و رهنگه هه ره له بهر ئەو هۆیهش، به گه رمی پرسى:

- ئەدی ئەگه ره هوا تاريك بی، چی؟ ئەگه ره شه و له ناو دهريادا بين و هيچ نه بينين، چی بکهين؟ ئەوسا چی بکهين، ها؟ ئەوساکه چۆن دەبی بزانین سه گه به له که له کویتیه، له کام لایه؟ ها!

ئهرگان وه لآمی ئەو پرسى ارانه ی کریسکی به خوین ساردی و نارامیه وه داوه:

- چ کۆسپيک ههيه. ئەو کاتهش ده کرى بزانی. بۆ ئەم کاره له ناسماندا ئەستیره هه نه. ئەستیره دهستخه رۆی مرۆف ناکه، هه میشه به وردی نیشان ده دن. ته نیا ئەوه نه بی که ده بی خۆت بزانی که کام ئەستیره له کام لادایه. سه رو سه ليقه هه بی، ئەمهش فير ده بی. تۆ ده زانی رووی فه له کی ماسیگره له کوئ وهيه؟

کریسک به دوو دلپه وه وه لآمی داوه:

- وه ک بلئى ده زانم. - و چاویکی له باوکی کرد.

ئهمرايين به بارى دژوارى کوره که ی په ی برد گوتى:

- که ميکی ليده زانی، من جارتيکیان پيتم نیشان داوه. به لآم ئەمه که مه. ده بی هيشتا

باشترى فير بی.....

ئەوان هه ره به ره و پيشه وه ده چوون و به ره به ره له دوورگه که نزيك ده بوونه وه. کاتى که هينده نزيك بوونه وه که ده يانتوانى به ردو تاشه کان ده ستنيشان بکه، به ده وری دوورگه که دا خولانه وه و که ناره کانين به وردی نۆرى تا جينگای سه گه ده ریايه کان ببينه وه. کریسک به راستی و حه زىکی زۆره وه ته ماشای ده کرد، حه زى ده کرد له پيش هه موان گه له سه گه ده ریايه کان ببينته وه. به لآم پييان گوت که ئەگه ر گيانله به ره کانين ديت بيده نگ بن. ئەرگان گوتى که سه گه ده ریايه کان له ده ریا دپنه ده رى و له نيو به رده کانی رۆخ ده ریا، له رۆخ تاودا له بهر هه تاودا ده نون تا گه رميان بيته وه. ده بی به ته واوی بيسترتى ئەوان له کوئ نووستوون، له دواييدا به دزدزو ماته مات له که ناردا پياده بن و به جوړيک که سه گه کان نه يان بينن، نه رپه ونه وه بهرله وه ی لييان نزيك ببينه وه. به لآم کریسک هيجى نه ديت، که ناره کان خالى بوون و مرۆف به ديتنى دلئ ته نگ ده بوو جگه له تاشه به ردی که له ژيړ کارى زه مانه دا

رۆچووبون و شیوهیه کی دیاریکراویان نه بوو، شتیکی دیکه بهرچاو نه ده که وت. شه پۆل خۆیان به که نارکه داده داو به شیوه ی نه لقه ی سپی به جۆش و خرۆش له هه موو لاره دوورگه که یان ده وردابوو هه ولئی ده دا له نیوان کۆمه له بهرده کانی که شه خته لی ی دابوو دزه بکاته ناو دوورگه که وه، نه خێر کریسک له دوورگه که دا جگه له بهردی به سه ریه کدا که له که بوو، هه یچ شتیکی یان هه یچ گیانله به ریکی نه دیت، میلگون بهر له هه مووان دیتی. وتا کریسک سه ری بهم لاره ده دا ده چه رخاند و هه ولئی ده دا بیینی سه گه ده ریاییه کان له کوئی ماته یان کردوه، به له مه که له و ناوه دووربی. که نه وه کا سه گه ده ریاییه کان له په ناگا که ی خۆیانه وه به له مه که بیینن.

به لām نه رگان زانی که کریسک هه یچی نه دیتوه، لیی پرسی:

- باشه، هه یچی دیت؟

که نه یده ویست درۆ بکاو ددانی پیدانا:

- نه خێر، هه یچم نه دیت.

- نه رگان گوئی:

- جارێکی دیکه له وی نزیك ده بیینه وه. هه ول بده فیڕ بی که ناوه ندی بهرده کان دیاری بکه ی. ته گهر بۆت دیارنه کری نانوای بیته راوچی.

سه ول لیده رده کان به فرمانی نه رگان به له مه که یان بۆ شوینی پێشدان برده وه، هه رچه نده ته م کاره ترسناک بوو، ته وه نده بهس بوو یه کیك له سه گه ده ریاییه کان هۆشداریه ک بدا له هه مان کاتدا ته واوی ره وه که خۆیان به ده ریادا بده نه وه.

به لām خۆشبه ختانه گیانله به ران ناگایان له راوچیه کان نه بوو، نه وان له پشت که له که به ردو تاشه کان، له ناو کۆمه له بهرده تیکه ل و پیکه له که چ و کوله کاند، وبگره له رۆخی ناودا لیی نوستبوون.

میلگون به کریسکی گوت:

- ته و تیشه بهرده ی که به ددانی شکاوه جی، و که میك ته و لاتر، ته و گردۆکه سوورو شه خته ییه ده بیینی، ته ماشای ناوه ندی نه وان بکه.

کریسک چاوی له وی بری، له م سه روه ندانه ش میلگون و ته مرایین سه ول یان لیده داو هه ول یان ده دا به له مه که راگرن. له هه مان کاتدا کریسک پشتی گیانله به ره ده ریاییه به هیژو تیکسمراه

کلکداره کانی دیت. پشته خۆله میشی و خالدارو به بریقه گیانله بهران بی جووله بو چاویکی ناشی و کم ته زمون له دووره وه و له نیوان بهرداندا بهدی نه ده کرا.

لهو کاته دا هه لچوونیکی زۆر کورپی داگرت، چونکه به راستی گیانله بهره ده ریاییه کانی دیت و راوی گه وه بو تهو دهستی پیکرد.

دوایی که شهوان له قهراخ ئاوه که داده به زین. دلئی گه نجه که پر له دلاوه ری و هه لچوون و شهوق و شادی بو. پر له دلاوه ری بو، چونکه تهو لهو کاته دا خۆی به هیژو به که سایه تیه کی به توانا ده دیت. پر له شهوق و ناروزو بو. چونکه تهو دهیدیت که راوچیان به چ ده ستوبرد و لیها تووییه که وه کاریان ده کرد. چۆن به له مه که یان به ره و که نار ده برد. چۆن چۆنی ته مرابین و ته رگانی پر به بزواندن سوله کان به له مه که یان له نیوان شه پۆله کانی که نار ده ریا له جیی خۆیدا راده گرت. چۆن میلگون به چاووکی خۆی فریادیه سهر زیخه لانی که نارو دوایی تهو سهره په تکه کی که بۆیان هه لدا له سهر شانی خۆی داناو به له مه که کی به ره و که نار راکیشا. چۆن باوکی تفهنگه کانی هه لگرت و بازیدا سهر که ناری ده ریا. کریسکیش به دوای شهواندا خۆی فریادا قهراغ ده ریا، هه لبه ته ته رگانی پر که می یارمه تی تهوی دا و له بهر ته وهی، پیی بهر شه پۆله کانی که نار که وت ته ر بوو و باوکیشی له سهر خۆ سهر کۆنه ی کرد.

ته رگان له ناو به له مه که دا ماوه تا نه هیلی به له مه که له که نار که دوور که ویتته وه. و شهوان هه رسیکیان ته مرابین و میلگون و کریسک.

به ره و مۆلگهی سه گه ده ریاییه کان چوون. له که نار ده ریادا ده رۆیشتن. که مه ری خۆیان چه مانده بۆوه به بازو ههنگاوی گه وه خیرا له په نایه که وه بو په نایه کی دیکه ده چوون. کریسک دوانه ده که وت.

ته نیا ههستی ده کرد که دلئی له قه فه سه ی سنگیدا ته په ته پی ده هات، جار جاره له باغری و هه لچوندا سهری به گیتزه وه ده هات.

وه ته گهر و چه ی په ری ده ریایی ده یان دیت که تهو له هاو پریه کی راوچی به گه وره کانه و به چ خیراییه ک بو راوی گیانله به ری ده ریایی خۆی هه لده کوتی! ته گهر ئیستا دایکی دهیدیت، چه نده ی شانازی به راو که ری گه وره بژیو په یدا که ری ئاینده ی هۆزه که ی ده کرد!

وه ته گهر موزولوک دهیدیت که ئیستا تهو دوور له سه گه به له کی ئازیزیان، له که نار یکی پر جۆش و خرۆشی نادیاردا، له نیوان تا شهو گابه ردی خام و ده ست لیته دراودا بو شوینی سه گه ده ریاییه کان خۆی هه لده کوتی، هه مان موزلوی که شهوان زۆربه ی جارن له گه لدا یه کدا

یاریان ده کرد و ئیستا نهو چیدی یاری له گه لدا ناکا، چونکه لهو ده قه وه که ناوی راوچی لیده نین! هیچ بایه خینکی نیه که تهننگه کان له دهستی نه مراین و میلگون دان، باوکی قسه ی پیداه که کاتی ته قه ده کهن. تهننگه که ی ده داته دهست.

سه رتا نهوان له سه ر خوۆ به پاریزه وه له شوینی سه گه ده ریاییه کان نریک ده بو نه وه له پاشدا له سه ر زهوی دریژ بوون و له سه ر زگ خزین. کریسکیش له سه ر زگ خزی. خزین له سه ر به ردی سفت و شه خته ی چلووره کردوی ددان ددان سهخت و ناخۆش بوو. به لام کریسک تیده گه یشت.

که کاره که پیویسته وابی.

نهوان به خزه خشکه خشک ده چونه پیشه وه. هه ناسه برکی ببوو ئاره قه ی دردا بوو. هه موو ده م هه ر له بو سه دا بوون. زوو زوو سه ره قوتکه و سه ره تاتکه یان ده کردو ته ماشای نه م ده ورو به ریان ده کرد. کاتی که وهختی نیشانه گرتن و ته قه کردن هات، به بی جووله له جیی خو یاندا وشک بوون و هه ناسه یان له خو یان بری بوو.

کریسک نهو کات و نهو رۆژه به هارییه ی نه م دوورگه به رده لانو سارده ی ناوه ندی ده ریایی پان و به رینی بی کۆتایی و، به ردی سورباو و رهش و خام که تا ئیستا کهس دهستی بو نه برد بوون. که به دهستی هینکی فه لامه رزی نادیار بهو ناوه دا په رت و بلاو بیو نه وه. نه م زه مینه رووت و سفت و بی گیاو رووه که شه ختاویه که ئیستا نه تا و ابو وه و نهو و باوکی و میلگون له که ناری یه که له سه ر زه ویدا دریژ ببوون، تا دواپی ژیاپی له بیر نه چوو.

نهو تا دواپی ته مه نی له بیر ی بوو که نهوان ناماده ی ته قه کردن بوون و له پیشی نهوان، له که ندیکی سه ر رۆخی ده ریادا، له نیوان به رده خواری خینچه کانداو که له ژیر کایگه ری باو بوژاندا داته پی بوون. گه له یه کی بچووکی سه گی ده ریایی ئارام و بی ترس دریژ ببوون، و هینستا نهوان لهو ترسه ی که هه ره شه ی لیده کردن خه به ردار نه بوون، به سه ر سه ری نه وانیشه وه، به سه ر سه ری سه گه ده ریاییه کانی شه وه، له ئاسمانی ته ماوی و بی جووله ی پان و به ریندا، به سه ر دوورگه و ده ریادا ئاسمانی ته ماوی و بی ههست و خوست پان ببووه. به جوړیک لهو کاته دا واهاته به رچاوی کریسک، به هه ر هه موو دیقه تیکه وه له چاوه ری ی یه که م ته قه دا بوو.

کریسک قۆنداگی تهننگه که ی که باوکی دا بوویه ی، له شانی خو ی قایم کردو له دلێ خویدا ده یگوت: "خۆزگه گولهم به خه سار نه چی!".

لهو چرکه ساته کورتهدا که کریسک دهمیک بوو چاوه‌رئ ی‌ئو ساته‌ی ده‌کرد. لهو چرکه‌ی که ئه‌و به‌خۆی دهنازی و خۆی وه‌ک راوچییه‌کی دلاوه‌رو به‌ناوبانگ ده‌دیت، له‌پر چه‌په‌سا که پشت و لاتهنیشتی ئه‌و گیانله‌به‌ره‌ زیندوو چلمن و قه‌له‌وانه‌ له‌ چاوه‌روانیی که‌مه‌ گهرماییه‌کی خۆر خۆیان خزانده‌بووه‌ ناو که‌لین و چالاییه‌کانی، چه‌نده‌ بئ‌ دیفاع و قابیلی زیان لیدان بوون. به‌لام ئه‌م حالته‌هه‌رده‌میکی کورت بوو براره‌. ئه‌و یه‌کسه‌ر به‌بیرخۆی هی‌ناوه‌ که‌راوچییه‌و خه‌لک چاوه‌رئ لیده‌که‌ن که‌راو بکا. و ژیان به‌بئ‌ گوشت و چه‌وری سه‌گی ده‌ریایی هه‌ژاری و برسیه‌تی بی‌وه‌یه‌، و له‌م سه‌روبه‌ندانه‌ش وای به‌ که‌لله‌دا هات که‌ ده‌بئ‌ به‌ر له‌ هه‌مووان ته‌قه‌ بکاو ده‌ست و قامی خۆی نیشان بدا. کریسک وره‌ی دایه‌ خۆی، هه‌ر به‌و جو‌ره‌ی که‌ باوکی فی‌ری کردبوو، ژیر شانی چه‌پی سه‌گی ده‌ریایی گه‌وره‌ خالداره‌که‌ — که‌می‌ک هه‌ورازترو نه‌ختیک به‌لای چه‌پدا، به‌رئیکی نیشانه‌ سه‌ردلی ده‌پئیکی^۷. به‌لام سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌ خالداره‌ زه‌به‌لاحه‌که‌، هه‌رچه‌نده‌ راوچییه‌کانی نه‌ده‌دیت و بۆنی ئه‌وانی به‌به‌رلووت نه‌ده‌که‌وت، چونکه‌ با له‌ لای ده‌ریاوه‌ هه‌لئ‌ کردبوو، ده‌تگوت هه‌ستی به‌ ترسیک کردبوو، له‌ پر گوئییه‌کانی قولاغ‌ کرد.

ده‌بوایه‌ دیسانه‌وه‌ش که‌مئ‌ بچئته‌ ئه‌ولاتره‌وه‌ تا بتوانئ‌ چاکتر نیشانه‌ی لئ‌ بگری، چونکه‌ شتئیکی وه‌ک سی‌به‌ر به‌ری نیشانه‌ داگرتنی لئ‌ ده‌گرت، به‌لام ده‌بوو زۆر له‌سه‌رخۆو به‌ پارئزه‌وه‌ بۆی بچئ، له‌ هه‌مان کاتدا گاشه‌به‌ردئیک له‌ ژیر هه‌نیشکی کریسک ده‌ریه‌رئ، که‌وته‌ خواره‌وه‌و به‌ریه‌رده‌کانی سه‌ر رئگای که‌وت، سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌ خالداره‌که‌ ده‌نگئیکی وه‌ک وه‌رپه‌یه‌کی له‌سه‌ر خۆی لئ‌ هه‌لسا، گه‌له‌سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ له‌ جئگای خۆیان راپه‌رین و به‌مه‌روه‌وورئیکی زۆر به‌ره‌و ئاوی ده‌ریا خزین. به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا پئیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان بگه‌نه‌ ئاوی ده‌ریا، ته‌قه‌یه‌که‌ له‌ تفه‌نگه‌وه‌ هه‌لسا و سه‌گه‌ده‌ریاییه‌ خالداره‌که‌ی که‌ له‌ رۆخی گه‌له‌که‌وه‌ بوو، که‌لاکه‌وت — ئه‌مه‌ می‌لگون بوو که‌ سه‌ر وه‌خت و ده‌ستوبرد ته‌قه‌ی کرد. کریسک ده‌سته‌پاچه‌ بوو. ئه‌مه‌رایی به‌ ده‌نگئیکی فه‌رمانده‌رانه‌وه‌ گوئئ:

- ته‌قه‌ بکه‌!

چه‌پۆکئیکی توندی به‌ تفه‌نگه‌دادا، شانی کریسک نازاری گه‌یشت و ده‌نگی گولله‌ له‌ناو که‌لله‌یدا ده‌نگی داوه‌ و ئیدی گوئ‌ی له‌ هی‌چ ده‌نگئیکی دیکه‌ نه‌بوو.

کریسک له‌وه‌ی گولله‌که‌ی نیشانه‌ی نه‌ پئیکاوو زۆر هه‌ستی به‌شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. به‌لام ده‌م و ده‌ست بارکی گولله‌یه‌کی دیکه‌ی دایه‌و گوئئ:

- تفه‌نگه‌که‌ پرکه‌وه‌، و به‌خیرایی ته‌قه‌بکه‌!

پرکردنه و هی تفته‌نگو تفته‌کردن، کاریک بوو زور جاران کاتی مه‌شفکردن له‌سه‌ر تفته‌نگ به‌ریکی کردبووی، کاریکی هینده دژور نه‌دهاته به‌رچاو. به‌لام ئیستا نه‌و نه‌یده‌توانی نه‌م کاره ساده‌ساکاره نه‌نجام بدا. میلی تفته‌نگه‌که نه‌هاته‌وه ماوه‌یه‌ک گیربوو. له‌م نیوانه‌دا میلیگون چۆکی داداو دوو جاران تفته‌ی له‌سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌کان کرد، که به‌په‌له‌ پروژه به‌ره‌و ده‌ریا رایان ده‌کرد. یه‌کیک له‌سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌کان زامدار بوو و ریک له‌ده‌م ناوه‌که‌دا چهرخه‌له‌ی داو ته‌په‌ی لیوه‌هات و کهوت. راوچیه‌کان به‌ره‌و نه‌وی رایانکرد.

گه‌له‌سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ی دیکه‌ خۆیان گه‌یانه‌ ده‌ریاو له‌ژیر ناودا ون بوون. به‌لام نه‌وه‌ی که‌ پیکرابوو له‌قه‌راغ ناوه‌که‌ کهوتبوو، و به‌هه‌موو تینی هه‌ولی دها خۆی به‌ناو ناوه‌که‌دا بکاته‌وه. که‌راوچیه‌کان گه‌یشته‌ نه‌وی، سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ به‌زه‌مه‌ت خۆی گه‌یانه‌ ناوه‌که‌، به‌ره‌و قوولایی ده‌ریایی روون و شه‌فاف خۆی خزانوو نه‌و په‌له‌خۆینه‌ی که‌ وه‌ک نالاییک ده‌شه‌کاوه. به‌دوای خۆیدا به‌کیش ده‌کرد. چاوه‌کانی سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ له‌ترساندا مۆله‌ق مابوون، و هه‌روه‌ها هیلکی بئه‌وشه‌یی که‌ له‌پشت گه‌ردنیه‌وه تا سه‌رنوکی کلکی کشابوو، به‌باشی ده‌دیترآ.

میلیگون که‌ ناماده‌ی تفته‌کردن بوو، سه‌ری تفته‌نگه‌که‌ی هیناخوار، چونکه‌ تازه‌ کوشتنی سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌ برینداره‌که‌ بی سوودبوو. نه‌مراین گوتی:

- وازی لی بینه، نقوم ده‌بی و مردار ده‌بیته‌وه.

کریسک خه‌مبارو دلته‌نگ وه‌ستابوو و هه‌ناسه‌ برکی بوو. نه‌و له‌خۆی نارازی بوو و چونکه‌ له‌مه‌ر پتری له‌خۆی چاوه‌پری ده‌کرد، و له‌دلی خۆیدا گوتی: ئای که‌ راوچیه‌کی گه‌وره‌ی! کوره‌که‌ هینده‌ خه‌مبارو سه‌ر لی شیواو بوو که‌ بیده‌نگ و خامۆش وه‌ستابوو و به‌هه‌موو هیزی هه‌ولی دها به‌ری گریانی خۆی بگری.

کاتی که‌ سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌ راوکراوه‌که‌یان راکیشا و بردیان، میلیگون دلی داوه‌و گوتی:

- گرنگ نیه، هیشتا ریگی سه‌رکه‌وتنت له‌به‌ر ماوه.

ئیستا به‌ره‌و مه‌مکۆله‌ی ناوه‌راست ده‌چین. نه‌وی زیتری گیانله‌به‌ری ئاوی لییه.

کریسک بو پا‌کانه‌کردنی خۆی گوتی:

- من په‌له‌م کرد ته‌گینا....

به‌لام باوکی قسه‌که‌ی نه‌وی بری و گوتی:

-هه‌ول مه‌ده‌ پا‌کانه‌ بو خۆت بکه‌ی — هه‌یج که‌سیک به‌یه‌که‌م تفته‌ نابیتته‌ راوچی. هیور به‌وه، به‌

باشی تفته‌ده‌که‌ی، نیچیرت له‌ده‌ست ده‌رباز نابی.

کریسک کپ بوو، بهلام له دلّی خۇیدا له راوچیه کان مه منون بوو که سرزه نشتیان نه کرد. و نهو کاته گفتمی به خوی دا که له راودا پهله نه کاو بیر له هیچ شتیکی دیکهش نه کاتهوه، به جوړیکی وا نیشانه دابگری. که گولله کهی به فیرو نه روا و ههروهک باوکی فیرو کردوه. تهنیا کاتی که دست پهله پیتکهوه دهنی، چاوی نه ترۆ کیتی و ههناسهی خوی راگری.

سه گه ده راییه که، گه وروه سه نگین بوو. هیشتا وهک گیانله بهری زیندوو، به تهواوی گهرم بوو. میلگون له گهل تهوهی که له ورگیه وه سه گه کهی کهول ده کرد، دهسته کانی خوی به رازیو نییکه وه پیکندهی تاوتی: "بینه چهندهی بهز ههیه، به پانایی چوار نه نگوست دهی."

کریسک که خهم و خهفتهی خوی له بیر بردبووه. زور به چهزو نارزه ووهه کومه کی نهوی ده کرد. لهم کاته دا تهمراین چوهه نزیک نه رگانی بیر تا بهله مه که بیننه نزیک که نارکه.

تهمراین به خیرایی گه راوه و به پهله و نیگه رانیه وه گوتی:

- کات تیده په ری، خیراکهن! پاشدان ته ماشایه کی ئاسمانی کردو به بی تهوهی کهس دهنگ بدا، گوتی - هیچ خوشیه کم لهم کهش و ههوایه نایه...

راوکه ران به خیرایی دل و ههناوی لاشه کهیان دهرهینا، تهنیا دل و جگه ره کهیان هه لگرت، لاشه کهیان خسته سه ر چند داریکی که به یه که وه بیان شه تهک دابون، و به ره و بهله مه کهیان برد. کریسک به دواپانه وه بوو و ههردوو تفهنگی له گهل خۇیدا هه لگرتبوو.

نه رگان له دم ئاوه که، له ته نیشته بهله مه که وه، چاوه ری ئهوانی ده کرد. پیره میژده که شادبوو و گوتی:

- با خودای مه زن گوپی لی بی که نیمه چند شوکرانه ده کهین. نه مه له سه ره تایی کاردا خراب نیه! - و لهم کاته شدا کیژدی راوی بو گرنگترین کار که له دواي راوکردن نهویش خواردن جگه ری کاژ بوو - ناماده ده کرد. پاشدان له سه ر لاشه کهی که شهقیان کردبوو، دانیشته و جگه ره کهی دابه شی چند به شیک کرد. راوچیان پته خوییه کیان به جگه ره جوانه که دا ده کرد، ده یاغخته نیو ده میانه وه، به ملچه ملچ و چیژیکی زوره وه قوتیان ددها، جگه ره که زور به تام و خوارده نی و هیئنده جوان بوو که کاتی له ناو ده میان دهن، ده بوو به ناو ده میانی پر له ئاوی گهرم و چهوری ده کرد. نارزه ووی دیرینی کریسک هاته دی، نه وهک راوچیه کی به راستی، له کاتی راودا جگه ری خاوی ده خوارد.

نه رگان میژمنده کهی فیژ ده کرد:

- بخۆ، بخۆ، پتر بخۆ! شهو ههوا سارد دادی، سهرمات دهبی، جگهر له ههموو خواردنیک زیتەر مرفۆف گهرم دادیتنی. باشترین دهرمانی دهردانه.

به لئی بهراستی بی وینه بوو! تیروپریان خواردو ههستی تینۆیتی دایگرتن. به لآم ناوه که له ناو جلیکانه و جلیکانهش له ناو به له مه که دا بوو.

که هه موویان تیر بوون، ئه مرابین گوتی:

- ئیستا بیویسته لاشه که که له وپارچه کهین. - و سه ره له نوێ به نیگه رانیه وه ته ماشای ئاسمانی

کرد.

ئهرگان رازی بوو و گوتی:

- درهنگ نابی. - دیسان گوتی: - که شهو که یشتینه دوورگی مه مکۆلهی ناوه رآست چایینکی

لی دیم ده کهین. ده کری ئیستا چای نه خۆینه وه. باره کان له ناو به له مه که ده کهینه وه سوار ده بینه وه.

راوچیان به ره له وهی ریگا بگرنه وه بهر، له بیریان نه چوو که خۆراکی زه ویش بدهن. دلئ سه که

ده ریایه که میان پارچه پارچه کرد، پلی بچووک بچوکیان بهم لایه ولادا فری ددها داوایان له خاوه نی

دوورگه که ده کردو له بهری ده پارانه وه که جارینکی دیکهش یارمه تیان بدا تاوه کو له خۆشی و

شادمانیدا بن. و له دواییدا خۆیان به ده ریادا کرده وه.

مه مکۆلهی بچووک له دواوه یان دا به جی ما. ئهم دوورگه بچووکه تاك و ته نیا و بی که سه له

نیوان ناوه رهش و تاریکه کاند، ههستی به زهیی و نیگه رانی له ناو مرفۆفا دروست ده کرد. راوچیان

به ره وه مه مکۆلهی ناوه رآست ملیان دهن. پاش نیوه رۆ بوو، شهو نزیك ده بۆوه. سه ول لیده ره کان به

هه موو هیزیان سه ولیان لیده داو په له یان ده کرد که به ره له وهی تاریك دابی بگهنه مه مکۆلهی

ناوه رآست، چونکه وایان نیازبوو که به له مه که به جیبه کی باش له رۆخ ناوه که دا به جی به یئان و شهو

له وه دوورگه یه دا به سه ره ببهن و. مه مکۆلهی بچووک به خیرایی له چاواندا بز بوو. به لآم مه مکۆلهی

ناوه رآست هیشتا به دیار نه که وتبوو و له ناو ده ریادا هیچ شتیک نه ده دیترا. هیشتاش هه تا چاو بری

ده کرد به هه ر چوار لادا هه ر ئاو بوو.

ئهو ماوه یه راوچیان سه رقالی راوی سه گی ده ریایی بوون. هه وا به جوړینکی هه ستییکراو گوژا.

شه پۆله کان به تاوترو توندتر بوون. ئاوینکی زۆر هیشتاش هه ر به هه مان ئاراسته ی جارن شه پۆلی

ده دا.

به لآم ئاراسته ی با گوژا بوو. ئیستا به له مه که زیتەر له جارن مه له مه لی ده کردو ته کانی ددها و

به روزنه وهی ده بۆوه.

بهلام نینگهرانی و ترسی راوکهران پتر له ههرشتینکی دیکه له ئاسمان بوو. ئاسمان خهبری چی دهدا! دیار نهبوو له کوپوه زهراتی تمم ئاسا له فریندا بوو و پهردهیهکی سپی بهسهر ئاسماندا دهدا، وهك دوو كهلی رهشی ئاگری جهنگهلیکی چر که با دوور له رووی زهمین بهرهو لایینکی راپینچهك دهدا، له جووله دابوو، و نهگهر چی ئهم پهرده تهنکهی ههور تهنیا کهمیك ئاسمانی دادهپوشی و هیچ نارچهتهیهکی بو کهس دروست نه دهکرد، بهلام دیسان راوچی روویان گرژ کردو ئهرگان بهسهر و سهکوتیکی ناقابلهوه تهماشای ئهم لاهولای کردو له ژیر لیوهوه گوتی:

- ئهمه له کوپوه دههینی؟

ئیسنا ئهوان به تاو سهولیان لیدهداو بهرهو پینشهوه دهچوون و لهگهله ههر سهول لیدانینکدا چاوهپرسی بهدیارکهوتنی زهویان دهکرد و بو ئهوان مه مکۆلهی ناوه سراسر باشترین و دلنیاترین دوورگهیهکی ئه و سى دوورگهیه بوو.

لهو کاتهدا ئاسمان شین و رووناك، تا ههتاویش جارینکی دیکه لهو لای دیکه دهریاوه، ئهوهنده دوورو هیچ لی چاوهری نهکراوو که بللی ی له دوورترین گوشهیی جیهان دایه، ههلاتبوو. به تهواوی دهکرا بهبی گرفت سهیری ههتاو بکری.

ههتاو به هیللی رووناك و ئهرخهوانی به خاموشی دهگهراو لهو دووراییه پر له دوکهله و ئهرخهوانیهوه، به شیوهیهکی نادیار سوور دهچۆوه. بهشیک له ئاسمان بیگهردو رووناك بوو. جارینکی دیکه رووناکی و هیمنی بالی بهسهر دنیاا کیشاوه. ههر ئهوهنده بهس بوو، ئالۆزی یهکسهز زیادى کردهوه.

راوچیانى ئیمهش له دهریادا ههستیان به ئهمینی ئیسراحتی دوورگه که دهکرد.

ئهرگان که له رۆخ کریسک دانیشتبوو. له حالینکدا دللی ئهوی دهداوه و وهی دهدا بهر گوتی:

-کهمی ئارامت ههبی، دوورگهیی مه مکۆلهی ناوه سراسر بهدەر دهکوی. گهجه که دهمیك بوو چهزی دهکرد قومیک ئاو بخواتهوه، سهرهنجام بهپی ی ههمان سادهیی مندا لانهو چاودیری کردنی چهنر چوونی راسپاردهکهی بابی، رینگای لهم داواکاریهیی گرت. باوکی دوینی پی ی گوتبوو که له کاتی گهشتی دهریادا ئاو خواردنهوه زۆر کهمه. نابی له ناو دهریادا وهك مالهوه ئاو بخوریتتهوه. له ههر سى دوورگهدا ئاوی خواردنهوه نیه. نابی باری زیاد بخوریتته ناو بهله مهوه.

تهنیا کاتی که ههموو ئاو دهخۆنهوه، دهکری، ئاو بخوریتتهوه لهو کاتهی که ئاسمان ساف و رۆژ به دهکهوتهوه. نهوجهوانه که میهره بان ئهرگانی پیری ههست پیکردو به زهرده خه نهیهکی پیاوانهوه.

و تهماشایهکی باوکی گوت:

- بابە گەورە! زۆر ھەز دەكەم قومی ئا و بۆمەوہ!

ئەرگان تېگەبېشت، زەر دەخەنەبە کی گرت و گوتی:

- ئو جەنەدەش! دوای خواردنی جگەرئیکی ئوھا عەجایب نیه.

ئاخر خۆ ھەموومان تینوومانەو ھەز دەکەین ئا و بۆمەنەوہ!

ئەمرابین و مېلگون لە جېگای خۆیانەوہ. سەریان بۆ راستی قسەکە بادا و ئەمە کریسکی خۆشحال کرد، چونکە تېگەبېشت نەک تەنیا ئو بەلگە ھەمویان تینویانە.

- باشە چی دەکری، کەواپە دەمان تەر دەکەین و پاشان جگەرەبە کی بۆ دەکېشین! — ئەرگانی پیر ئەمە ی گوت و سەولئە کە ی وەلانا و جەلیکانە ئاوی لە جانتای بەلەمە کە دەرھینا و بە دەستەوہ ی گرت، لە دوایدا ئاوە کە ی لە لوولە ی جلیکانە کە لە نا و چەمچە کە کرد. ئاوە کە سارد و سازگار بوو. لە کانپە کە ی بەر سەگە بەلە کیانەوہ ھینابوو. ئو ئاوە ھەمیشە پاک و سازگارە ی. ھاوینان بۆن و بەرامە ی گیا و گۆژ و زەوی شێداری لیدەھات. کریسک چەمچە کە ی لە ژێر ئاوە کە ی راگرتبوو زۆری ھەز دەکرد بە خێرابی قومی ئا و بۆتەوہ. بەلام کە نیوہ ی چەمچە کە پر ئا و بوو، ئەرگانی پیر بە تەپەدۆر سەری داخستەوہ. ئەرگان بۆ کریسکی پېشنیار کرد:

- باشە، بۆمەوہ، لە دوایدا دەدەینە ئوانی دی. — ئاگاداری کردەوہ کە ئاوە کە نەرئێژی.

کریسک سەرەتا زۆر بە خۆشپەوہ ئاوە کە ی بەسەر بینەوہ کرد بەلام لە کۆتاییدا ئارامتر و لەم کاتەدا ھەستی کرد کە ئاوە کە تامی تەختە ی کیشاوە و تام خنکیش بوو.

ئەرگان پرسی:

- تیر ئا و بووی؟ - کورە کە وەلامی داوہ:

- بەلئ.

ئەرگان گوتی:

- لە چاوە کانت را دیارە کە تەوا و تینوئیتیت نەشکاوە ئیستا با ئوھابی. لە دوایی دا چۆرئیکی دیکەشت دەدەمی.

پیرەمێردە کە ئاوی لە چەمچە کە ی دەست کریسک کردو گوتی:

- جگەر شتئیکی باشە، ئەگەر رینگات بە وشکانی کەوتەوہ، بە سەتل ئا و بۆمەوہ.

ئەوساکە ئو ئاویکی زۆری خواردەوہ لەو کاتەدا پە ی بە راستی ئو قسە ی پیرو بە سالآچوان برد

کە دەلئین: ئۆخە ی کە سەر دلئ سووک بوو!

لە دوایدا ئەرگان بۆ ھەر یە کئیک لە سەول لیدەرە کان سی تا چوار چەمچە ئاوی تئیکرد.

کریسک خۆی چه مچه ناوه کانی دهدانی. هەر که کورە که تیر ئاو بوو، هیچ نارەزاییه کی نه بوو که باوکی و میلگونیش نه وهندهی بۆیان ده خوریتته وه ئاو بخۆنه وه. به لّام ئەرگانی به سالّاچوو به پیویتی زانی که ئەم خالهی بۆ روون بکاته وه که بۆچی بۆ هەریه کینگ له وان سی چوار چه مچه ئاوی تێکرد. - تۆ هیشتا قهواره ی له شت بچوو که. به لّام سهیری ئەوان که چ پهیکه رێکیان ههیه! کاره که شیان گرانه. هەر که سهول لیّ بدهی زووتر تینووت ده بی.

له راستیشا ئەو دووه یه کسه ر چه مچه ئاوه که یان خوارده وه و پیویتی بوو دیسانه وه ئاوی دیکه یان بدیتی. ئەم جارە ئەرگان به پیویتی زانی سهول لیّ دهره کان سه ر زه نشت بکا.

- ئیوه، براینه! وانەزان، له دەم رووبار دانیشتون!

ئه مرابین و میلگون له وه لّامی ئەودا ته نیا زه رده خه نه یه کیان هاتی. یه عنی تیگه یشتن. تینوومان بوو و نه مان توانی جلهوی تینوه تیه که مان بگرین.

به لّام خودی ئەرگان که به شه ئاوی خۆی خوارده وه. سه رتکی باداو به پیکه نینه وه گوئی:

- به لی، خراب نه بوو له که نار رووباریکدا باین. به راستی ئەم جگه ره خاوه شتیکی قورسه ...

له دوا ی ئەمه دا سه بیله که ی پر کرده وه و دهستی به سه بیل کیشان کرد که وته دوو که ل و که یف کردن، له حالیکدا به بیری دانه ده هات که هه رگیز جاریکی دیکه تام و چیژی ئەم خۆشی و که یف کردنه نایینته وه.

کریسک یه که م که س بوو که فه لاکه ت باریه که ی دیت..

*****

پیش ئەمه، کاتی که هه موو تینووه تیان شکا. رازی و خۆشبه خت هه ستیان به خۆیان ده کرد، چهند ده قه یه کی زۆر هیمن بوو. یه که م سه گی ده ریایی راو کرابوو، به زوویی له دوورگه که ئیسراحه تیکیان له بهر بوو بۆ به یانیه که ش ده بوایه راویکی دیکه ی گیانله به ره ده ریاییه کان بکه ن. هه موو شتیک ریک بوو.

به له مه که وهک پیشوو شه پۆله کانی ده ریایی شه ق ده کردو به ره و پیشه وه ده چوو. ئەرگان له دوا وه ی به له مه که دانیشتوو و سه بیله که ی ده کیشا و له ناو دا لعه و خه یالّاتی په ری ده ریایی خۆیدا بوو، رینمایی به له مه که ی ده کرد. ئە مرابین و میلگون به بی تازارو فشاریک. به ئارامی و وردو جوان، بۆ خۆیان سه ولّیان لیّ ده دا. کریسک چاوی له راوچیه کان پری بوو و چیژی وه رده گرت. ئەو له م چرکه ساتانه دا به پیی ی ته رزه خه سلّه تییکی مندالّانه هه ر یه کیکیانی به جیا هه لّده سه نگاند و له باره ی هه ر یه کیکیانه وه بیری ده کرده وه.

ئەو ئاناگايانە شەيدايان دەبوو شانازی بەو دەو دەکرد کە لەم کاتانەدا لە رۆخ ئەواندا لەناو بەلەمە کە دانیشتوو.

کریسک نەیدەتوانی هیچ بیریکی دیکەیان لى بکاتەو. ئەرگانی بەسالدا چوو. بە هەمان بەلغەبابەى هەلپمەو ملی قیت و دەستی درێژ وەک رەگی ژیر خاک کەچ و کول و چاوانی عاقل و فرمیسکاوی. هەمیشە دەبوو هەر ئەرگانی بە سالدا چوو.

ئایا دەکرە جگە لەمە شتیکی دیکە بەی؟ ئایا ژیان بە بی پیرۆبە سالدا چوان، بەبی ئەو مرۆڤەى کە جینگای ریزی هەمووان بوو دەکرە مرۆڤ بژیە؟ ئەگەر وایا زۆر سەیر دەبوو؟ داکی کریسک دەلی ئەو کت و مت باوکیەتی کە گەورە دەبی مووبە موو دەچیتەو سەرابی. چاوەکانی هەر چاوەکانی ئەو بوون وەک رەنگی بەرۆو قاوییه. ددانەکانی تۆکمەو ساغ و سەلیم، ریک وەک ددانەکانی باوکی دوو ددانی پیشەوێ نەختی کەرۆشکانی هاتوون و بۆ پیشەوێ هاتوون.

دایکی دەلی ریشی وەک ریشی باوکی رەش و زبرو پر دەبی. بی ئەسەل نیە باوکی بە ئەمرایینی ریشۆ ناو دەبەن.

کە کریسک کەمى بچوو کتر بوو و رووت و قووت لەناو روویدا مەلەى دەکرد، دایکی ئەنیشکێکی لە خوشکە کەى خۆی دداو پیى دەگوت: تەماشاکە، تەماشاکە، کت و مت ئەو، وەک بلێى هەر دوو خوشک کەسیکیان لە دلدا گرتی و مەبەستیان یەک کەس بووی.

لە پێکەنینا خەریک بوو شەق بەن و بۆ مەکرو شەیتانی کەوتنە پەسکە پەسک. دایکی دەگوت کانتی کە کریسک گەورەبوو. ئەگەر هاوسەریکی وەک خۆی بە بەخت بی. ئەوساکە هیچ خەم و خەفەتیکی نابی. و دلنیا دەبی کە هاوسەرە کەى خۆشەخت دەبی. کریسک کەوتە بێر کردنەو بە خۆی گوت، دەبی چ کەسیک بی و چۆن خۆشەخت دەبی؟ ئەگەر ئەو بە باوکی چوێ هاوسەرە کەى چۆن خۆشەخت دەبی؟

ئەو کەسەى کە باسی کرا، واتە باوکی. ئەو کەسەى کە لە پیشەوێ دانیشتوو سەول لێدەدا، بەو سەروریشە رەش و ددانە سپیانەى، پیاویکی چوار شانەو باوەر بە خۆبوو و بەر دەوام خەسلەتیکی جینگیری هەیه. کریسک بەبیری نایە باوکی هاواری بەسەردا کردی و یان وەک خەلگی دیکە جگەر سۆزی لەگەلدا بنوینی و یان پارێزگاری لى بکا. لە راستیدا چاوەکانی وەک بەرووی پێگەیشتوو، پاک و پر لە درەوشانەو بوون.

لە دواى ئەو دەو لە کەنار ئەو دوو جووتە سەولەى دیکە، میلگون نامۆزای باوکی دانیشتوو کە دوو سال لە باوکی بچوو کترە. بی هودە ناوی براى ئەویان لێناو. ئەسلەت ریشی نیە و ئەوێ کە لە

دهم و چاويدا بهرچاو دهكهوئى، شتيكە وهك سيملى شير ماسى.^۹ خویشی هەر له شیر ماسی دهچی، نهگەر شتیکی به دل نهبی.

عه جایی دهكهوتیه توژینهوهو درێژهدادری و زۆرگوتن. ناهیلی هیچ كهسێك بیرهنجیتی. رۆژێکیان لهگهڵ بازرگانێکی كه تازه گهیشتبوهو چی بووه پێكدادانیان.

هه موو خزمه كانی ناچاربوون بۆ رازی كردنی كابرای بازرگان عوزر خوابی بکهن. بهلام میلگون خۆی ئامادهی بیستنی ئەم قسانه نهبوو، بهو هه موو كورته بنهیی و خریلهیی یهوه كه دهتگوت كۆته له داره، هاواری دهكردو دهیگوت، من راستی نیشانی ئەم كابراییه دهدهم. خواردبوویهوه مهست بوو. ئەو زۆری دهخواردوهوه. چهند كهس لهوانه ئەمرايين دهیانویست دست و پێی بهستهوه، بهلام زۆر بهزهجمهت دهرفهتی هاتن، دهلینی ورچه هینده بههێزه. کریسك به مامه میلگون بانگی دهكرد. زۆر برادهری باوکی بوو و هه میشه پێكهوه دهچوونه راوی، له بهر ئەمه هه رگیز دهردهسهریان بۆ یهكدی دروست نه دهكرد و ههردووکیان دوو راوچی وهك یهك به توانا بوون. كوری میلگون زۆر وردیله بوو تازه پێی گرتبوو، بهلام دوو كچه كهی گهوره تر بوون. کریسك نهیده هیشت كهس بیانرهنجیتی. مهگەر كهسێك دهیوترا كه دهستیان بۆ درێژ بکا. دایکی کریسك زۆری دل دابوو كچه كانی میلگون. زۆریه ی كات ئەوان بۆ یاری كردن دههاتنه كن پسوولهك.

بهلام له نیوان هه موو كچه كاندا. موزلوك له هه مووان جواتر بوو. بهداخهوه! دهلین كه ئەم كیژۆله گهوره بوو دیدهنه یه كێك له گهغه كانی هاوسییان. چهند باش بوو تهگەر مرۆف له پریك دهیگرت و ئیدی به كهسی نهدهدا....

کریسك، لهوئى له كهنار دهریا كه متر بیری لهم شتانه دهكردهوه، بهلام ئیستا له دووری و دابران، هه موو شتیکی ناسایی ماناو چه مکیکی خوشهویستی نامیزی وهرگرتبوو كه پێشتر ئەو لی ی بی ئاگا بوو.

زۆر زۆری ههز دهكرد ئیستا له مالهوه با. له پشت گردی سه گه به لهك و لهدهم ئاوی ناو دۆله كهو له كهنار جهنگل بایه، لهوئى كه ههوارگه ی دیرینی نیوخیه دهم ئاو نشینه كانی نهوهی په ری دهریایی لی بوو.

لهم وهخته دا ئەم ئاره زووی بۆ دیدهنی دایکی ئەوهنده له ناخیدا هه لچوو بوو. دلێ خستنه ژان. بهلام ئەو له رۆخ دهریا عهزیزه كهی خۆی. له سه گه به له كه عهزیزه كهی، كه هه موو دهم له رۆخ دهریایی

۹- ناوی نازدلیکی دهریاییه.

تهبه‌دی به دواى کاره‌کانى خۇيدا پاي ده‌کرد، زۆر دوربوو. کريسک هه‌تا ناوريکی داوه تا له راستى تهو بېرو نه‌نديشانه‌ى دلنبايى. و له‌وسه‌رو به‌ندانهى که چاوى به ده‌وروبه‌ريدا ده‌گيڤا شتيکی ته‌واو پيچه‌وانه‌و چاوه‌پرى نه‌کراوى ديت.

له ناوه‌راستى ده‌ريادا ديوارنيک له ته‌ميکی چري خۆله‌ميثى که دوو کچى پان و پيکه‌وه نووساو که نزيکه‌ى نيوه‌ى له‌به‌ر ئاسۆدا پان بپۆوه. به‌ره‌و لاي ته‌وان نزيک ده‌پۆوه. ته‌م ئاشکراو به‌تاو و له شيوه‌ى شه‌پۆلان دا به‌سه‌ر رووى شينى ئاوه‌وه نزيک ده‌پۆوه به‌رده‌وام ته‌واوى ئاسمان و ده‌ورويشتى خۆى داده‌گرته‌وه. ته‌م له شيوه‌ى گيانله‌به‌ريکی زيندوو. وهک ديونيک که نامانجى هه‌لگوشيى ته‌وان و به‌له‌مه‌که‌يان و هه‌موو شوپينيکی ديارو ناديارى، نزيک ده‌پۆوه، ته‌م به تاييه‌تى له لايه‌که‌وه نزيک ده‌پۆوه که کريسک پيشت له هه‌مان لادا شتيکی ناديار، ته‌ميکی چري خۆله‌ميثى له ناوه‌راستى ده‌ريادا ديتبوو و وايزانى بوو که دوورگه‌يه، ئيستا "با" ته‌م کۆمه‌له‌ ته‌م و مژهى که هه‌رده‌م له‌به‌رچاو گه‌وره‌تر ده‌بوو، زيتر گه‌وره ده‌کرد به کش و ماتى و به خيڤايى به‌ره‌و ته‌وانى راده‌مالى. کريسک به توڤينيکه‌وه هاوارى کرد:

- سه‌يرى سه‌يرى! ته‌ماشاکه‌ن!

هه‌موويان ده‌سته پاچه بوون. به‌له‌مه‌که که ده‌ميک بوو به‌بى رابه‌رى وه‌ستابوو، به‌سه‌ر شه‌پۆلانه‌وه سه‌ماى ده‌کرد. و له هه‌مان کاتدا شلپ و هۆڤى ترسناکى شه‌پۆلى گه‌وره له پشت په‌رده‌ى ته‌مه‌وه ده‌گه‌يشته گوى. شه‌پۆل له‌گه‌ل هاژه‌ى به‌رده‌وام زيادبوونى ده‌رياي ياخى بوو هه‌لده‌چوو و هه‌رده‌م گه‌وره‌تر و پتر ده‌بوو و ده‌نيشته‌وه.

ته‌رگان به قه‌هرو ناوميديوه هاوارى کرد:

- سه‌رى به‌له‌مه‌که و چه‌رخيننه‌وه، بيگه‌ڤيننه‌وه.

هه‌ر که سه‌ول ليده‌ره‌کان سه‌رى به‌له‌مه‌که‌يان له رووى شه‌پۆله‌کان سووراندوه، هينده‌ى نه‌مابوو که يه‌که‌مىن زه‌برى توڤان به‌له‌مه‌که و ده‌ريگيڤى. شه‌پۆله‌که رۆيشت و تپه‌پرى و له دواى ته‌وه‌دا ياخى بوون و هار بوونى ده‌ريا زيده‌تر بوو و له هه‌مان کاتدا ته‌م و مژکه‌شيان گه‌يشته‌سه‌ر. ته‌وساکه ته‌ميک که له پيشيانه‌وه به‌ره‌و روويان ده‌خزى و ليسان نزيک ده‌پۆوه هينده‌ى نه‌مابوو بيانگاتى، به ئاشکرايى ده‌ديترا که ته‌م هه‌موو ته‌مه زۆرو تاريک و شه‌پۆلاويه به چ جوړه شکويه‌کى خه‌ماوى و په‌تک بچرينى و خۆڤاگريه‌کى شوم و مه‌رگباره‌وه بۆ پيشه‌وه ده‌هات.

ته‌رگان ته‌نيا توانى هاوارىکا:

- شويني هه‌لکردنى بايه‌که‌تان له‌بىر نه‌چى! شويني هه‌لکردنى باتان له‌بىر بى!

به جاريك هممو شتيك له ناو ته ميكي تهستورو تاريكدا نقوم ون بوو. ثم وهك هرههسيك كه بهسهر سهري تهواندا روا تهواني له ناو گهرداويكي تاريك دا دهشپردوه. به جاريك و له يهك چاوتروكاندا تهوان له جيهانتيكهوه كهوتنه ناو جيهانتيكي ديكهوه، هممو شتيك بهرهو نه مان چووبوو. لهم چركهوه نه ناسمان له شويني خويدا مابوو نه دريا و نه بهلهميش له شويني خوينا مابوون. تهوان دم چاوي يهكديشيان ليك جيا نه دهكردهوه. لهم چركهساتهوه به دواوه نارام و پشويان له بهر هه لگيرا و ماناي تيسراحتيان نه دهزاني. دريا له گيتزاو و هه لچوندا بوو جاريك بهلهمه كه ي بهرز دهكردهوه و جاريكي ديكه نهوي دهكردهوه، جاريك له پر و به خيرا بي بهرزي دهكردهوه ده ميك لهو گيتزاوي كه له نيوان شهپوله كاندا پهيدا ده بوو، ده اويشت. له نه نجامي پرزاني ناو و رشييني شهپوله كان جل و بهرگه كانيان تهرو سهنگين ببوو.

بهلام گوره ترين كار هسات تهوه بوو كه له نيو تهو ته مه تهستوردها بهلهمه وانه كان هيچ شتيكيان له دهووروبهري خوينا نه ده ديت نه يانده تواني تيبگه گن كه له ناو دريادا چي رووده دا و چ ريگاو پلانيك بگره بهر. تهنيا يهك ريگا له بهر تهوان دامابوو. تهويش تهوه بوو كه كويرانهو به ته ماي خوا ههول بدن و به ههر جوريك بووهو چوني بويان دهكرا بهلهمه كه بهسهر ناوه كه وه راگرن و نه هيلن قلب بيته وه. تيسا تيدي قسه يهك له مه ر ليخو زريني بهلهمه كه وه بؤ ناماغيكي دياريكراو له نيواندا نيه. شهپول بهلهمه كه يان به پي ي ناره زوي ناديار ي خوينا بهرهو خاليكي ناديار به كيش ده هيتاو نه ده زانرا تا چ كاتيک ثم باره ناهه مواره دريژه ده كيشي.

كريسك بهر له تيسا بيستبويي كه له رابردودا روويداوه راوچيان تووشيان به تووشي لافاوي دريابي بووهو سهريان تيذا چوهو و بنبوو بوون.

لهم بارانه دا زان و پياوان چهنان شهو روژان له بهر زابي گرد ي سه گه به له كدا به توميد يكي ناويته به پي توميد ي، ناگره شينه يان دهكردهوه: تا بهلكه ته مه خاويهو سوراغيكيان په يدا بي.

بهلام تهو لهم چركه ساتانه دا ته نانهت نه يده تواني مه زنده بكا كه تهو رووداوه ناخوشه ي گيان سپاردن له دريابي بي سنور تا چ ته ندازه يهك ترسناك و تا قهت پر و كينه به تا يبه تي تهوي كه نه يده تواني بيري ليبيكه نه وه، كه ثم هممو ته مه بي نازارو تازه گه يشتوره خاموشانه ي وه رزي زستان كه په يدا بوونياني ته وهنده له كن نازيز بوو، ده توان كاتيک جيهان له كپي يه كي دلده ره وي ته ليسماوي و له سهرا بيكي سه رتا پا سپي دا پو شرابوو. زه مانتيك بوونه و ره دانه ي سه رزه وي گوايا له ناسماندا له فريندا بوون و زور خه يالاوي له هه وادا كپ بوونه ته وه، كاتي كه دلله كان چاوه رپ ي رو تيا يه كي ته فسانه يي سهرا و رپيژ له سستي و خاويه كي خوش و ناديار ده كهن.

به‌لئی ئەم تەمانە دەتوانن لە ھەموو شوێنیکیدا ببن بە دوژمنانیکی ئەوھا بێ بەزە. کۆمەڵی تەمی رەش لە کاتیکیدا تاویان دەھینا، دەخزین و پەراگەندە دەبوون و دووبارە فشاریان بۆ ناو یەک دەبردەووە بەسەر دەریا ھەلچوو تۆفانییەکی دەدا مەلەیان دەکرد، پینچولولی خزینی ماریان دەھیناوە یادی مرۆڤ.

کریسک کە بەسەر جینگاگەییەو بە زمارکوت بەند ببوو، سەراپان گیانی بەشۆکابوو لە ترسان ھەترەشی پزێبوو بە قاچەکانی ئەرگانی پیرەو نووسابوو.

ئەرگانی پیر سەری بردە بناگۆی ھاواری کرد:

- تۆ من توند بگرە! توند بگرە!

ئەرگان لە مە زیتەر نەیتوانی شتیکی دیکە بە کورە کە بلێ و یان شتیکی بۆ بکا. ھیچ یەکیک لەوان نەیدەتوانی کە چارەنووسی ئەو باشت بکا. چونکە مال و باری ھەموویان لە بەرانبەر ئەم توورەبوونە سەرووست یە کسان بوو. ئەگەر ھاتوو کریسک بەشگریابا و ھاواری کردبا بانگی باوکیشی بکردبا ئەمراپین لە جی جی خۆی نەدەجوولاو، چونکە بەلەمە کە تەنیا لەبەر ئەو لەسەر ئاو راوەستاوو کە ئەو میلگۆن لە گەڵ پێشبینی جوولە شەپۆلەکاندا بۆ ئومیدانە بە سەول پارسەنگی بەلەمە کە بیان دەپاراست. بەلام شەپۆلەکان بەردەوان بەلەمە کە بیان بەرەو تاریکی تەمە ئەستورە کە بە کیش دەکرد. ئەرگان ھەولێ دەدا سوود لە سەولەکانی بەلەمە کە وەرگری و بەلەمە کە بۆ لایەک رینمایی بکا. بەلام ھەرچەندە بەرەو پێشەو دەچوون، ئەوئەندە زیاتر وروژمی شەپۆلەکان بەتاوتر دەبوو.

رەنگە شەو لە نیوێ رەتی دابوو. لەم تەمە ئەستورەدا توانای لێککردنەوێ شەو وروژ کاریکی گران بوو. ئەوان تەنیا لە تاریک و تێکیەکی ئەنگۆستەچاودا دەیانتوانی ھاتنی شەو وروژ مەزەندەبکەن. دەمێک بوو لەم تاریکیەدا ئەم نەبەردە بەردەوام و نابەرانبەر و تاقەت پرۆکینە کە وەبگرە ئومیدی باشە تێدا نەدەدیترا، بەردەوام بوو لە گەڵ ئەوێ ئەم بەلەمەوانانە بەرگریان دەکردو بەھەر حال ئومیدەوار بوون کە رەنگە دەریا ھەر بەو جۆرە چاوپەری نەکراوێ دەستی بە تۆفان و ھەلچوون کرد، ئەوھاش ئارام ببیتەو، تەمە کە پرۆیتەو، ئەوساکە ئەوان دەتوانن بێرلە ئایندە خۆیان بکەنەو. بە جاریک خەریک بوو ئەم ئومیدەیان بە راستیەو پەییوئەندەبوو. کاتیکی وەک بلێ ی لافاو کەمی کرد، بەلەمە کە لە بەلادھاتن بەم لاو ئەو لادا وەستا پزێان و شلپەشلپی ئاویش ئارامی گرت. بەلام تاریکی ھەمان تاریکی تەمە رەشەش و شینە کە ھەموو جینگایەکی داگرتبوو. بۆ یە کەمین جار ئەرگان بەسەر ھاش و ھۆشی دەریادا زال بوو ھاواری کرد:

- ئەو ھەممە، كرىسك گۆيىت لىمە؟ كرىسك لەگەل منى؟

- ئەمرايىن بە دەنگى كەرخەو ھە گوتى:

- گوتىم لىتە! ئىمە ھەموومان لەسەر جىگاي خۆمانىن!

ئەرگان بە ھات و ھاوار ھە پرسى:

- كى ئاراستەى باى لەبىر ماو ھە؟

مىلگون بە تور ھەي ھە وەلامى داى ھە:

- بە كەلكى چى دى؟

پىرەمىردەكە خامۆش بۆ ھە. لە راستىشدا زانىنى ئاراستەى با بۆ ئەوان سوودىكى نەبوو. مەزەندە كەردنى ئەو ھە كە بائەوانى بۆ كوي راداو ھە لە كوئىنە. دوورن يا نزيكن لەو دوورگانەى كە دەكرا بۆ دۆزىنە ھە ئاراستەى كى كە ئەوان دەيانوويست كۆمەك بەكا. كارتىكى سەخت و ئالۆز بوو چەندى بلىى ي دەكرا با ئەوانى بۆ دوور رادابى كە ئەوان ھەرگىز نەتوانن دوورگەكانى سى مەمكۆلەى خۆيان بەدۆزە ھە و ئەرگانى پىر لە ژىر فشارى تارىكى و تەلەكانى بەلەمدا بىدەنگى ھەلبۇزاردەبوو، لەبىر كەردنە ھەي كۆلدا رۆچووبوو. بە مەزەندە بە تىپەپىن لە كەنارى دوورگەكانە ھە. لە ترسى پىكھاتىنبا لەگەل گا بەردەكانى كەنار دوورگەكان و تىكشكانى بەلەمەكەيان رەھا بىوون و ئەمە ھەمان شتەك دەتوانى ناوى تەنيا شانسى لى بنرى. بەلام بەبى دوورگەو بەبى ئەستىرە. لەو شەو ھە تارىك و تەماو ھەيدا ھىچ شتىكى دىكە بۆ دىارى كەردنى ئاراستە لە ئارادا نەبوو.

ئەرگان دەمى لە گۆكەوتىبوو، بەلام ھەر چۆنى بوو دواى ماو ھەك ھاواری كەرد،

- كە سەرى بەلەمەكەمان وەرچەرخاند، با لە لاي باشوورى رۆژھەلاتدا بوو.

كەس وەلامى نەداو ھە. ئەوانى دىكە ھالى وەلامدانە ھەيان نەبوو. جارتىكى دىكە ئەرگان بىدەنگ

بۆ ھە. لە ھالىكدا كرىسك خۆى بە قاچەكانى ئەو ھە نووساندىبوو. سەراپاي دەلەرزى. ئەو جار ھە ئەرگان

فەرماندەرانە بە سەول لىدەرەكانى گوت:

- ئىو ھاگاتان لە بارو وەغزەكە بى. من و كرىسك ئاوى ناو بەلەمەكە دەردەدەين!

ئەو بۆلای كرىسك داھاتە ھەو لە تارىكىدا دەستى بەسەر رووى ئەودا ھىناو لەو دلىباو ھە كە

مىندالەكە سەلامەتەو مەزەرتىكى بى نەگەشىتو ھە.

- کریسک، مەترسە، وەرە با ئاوی ناو بەلەمە کەمان دەردەینە دەروە. بەبێ ئەمە کارە کەمان خراب دەبێ. لە جامولەکە کەمان زۆر نیه. ئەویش لەوێبە من بادیکەم^۱ دیتەو تۆش وەرە ئەو چەمچە بگرە. هەر چۆنی بێ لە هیچ باشترە...

ها گرتت یان نا؟ دەلێم چەمچە کە بگرە...

- بابە گەورە، گرتومە. ئەم بارە زۆر درێژە دەکیشی؟

من دەترسێم.

ئەرگانی بە سالدا چوو گوتی:

- منیش ترسم لی تیشتوو. بەلام ئێمە پیاوین و دەبێ بۆ راهاتن لەگەڵ ژیان ئامادە ئەم جۆرە رووداوانە بین.

- بابە گەورە، نقوم نابین؟

نقوم نابین. ئەگەر نقومیش بووین، دیارە چارەنووسمان وابوو. بەلام هەنووکە بە دەستیک بگرە و بە دەستە کە دیگەت ئاوی ناو بەلەمە کە دەردە.

باش بوو کە ئەرگان لە کاتیکی باشدا ئەوێ بەبیر داها و ئەوان لەگەڵ سوود وەرگرتن لە پشودانیکی کورتوو هەناسە وەرگرتنیک توانیان ئەو ئاوی کە لە ناو بەلەمە کە کۆ ببۆ. دەردەنەدری. ئەرگان ئاگاداری کریسکی کردووە کە ئاگای لی جلیکانە بچووکە کە بێ ئەو جلیکانە کە بە رۆژ ئایان لی خواردبۆ. ئەو ئەو جلیکانە بە دەستەو گرت و گوتی:

- کریسک، ئەمە جلیکانە ئاوە کەمانە. دەستیکی لێدە.

هەرشتیک روو بدا ئەمەت لەبیر نەچی، باش ئاگات لەم جلیکانە بێ، ئاگاداری بێ، لە باوێشی بگرە. بەری نەدە.

هەموومان بمرین باشترە لەوێ ئەم جلیکانە ئاوە شتیکی لی بێ و بێ ئاوی مینینەو، تینگەیشتی چیم گوت؟ گویت لی بوو؟ پشت بە کەس مەبەستە...

باش بوو کە ئەم شتی زانی و لە کاتی خۆیدا کورپێژگە کە لەمە ئاگادار کردووە، چونکە بە خێرای ئەنجامی ئەم دور ئەندێشە ئەو ئاشکرا بوو.

لافاو کە مینک نیشتبۆ، جارێکی دیکە هەلساوە. و ئەم جارەیان پێک بە سوود وەرگرتن لە شەوداهااتن و لاوازی مرۆقە کانی کە لە ناو ئەو تەمە ئەستور و تاریکەدا هێچیان نەدەدیت، بە قین و

تورپه‌یی و تاوو گورپیک‌یی پتر دهستی پینکرده‌وه. و نه‌مجاره شه‌پۆله‌کان به‌ تورپه‌یی و ورژمی نویّ وه، ریک وه‌ک بلپیی تۆله‌یی ئەو چهند چرکه‌ساته‌ بکاته‌وه که‌ تپیدا نیشته‌پۆه. جۆش و خرۆشی گرت‌ه‌وه. به‌لمه‌مه‌که‌ له‌ ئەنجامی شه‌پۆله‌ نادیاره‌کان چهرخه‌له‌یی ده‌داو به‌ ده‌وری خۆیدا پپچی ده‌خوارد‌ه‌وه و له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بسووه‌ نیشانه‌ی زه‌بری بپّ به‌زه‌بیانه‌و له‌رزینه‌وه‌ی شه‌پۆله‌کان. ئاو ده‌رژا ناو به‌لمه‌مه‌که‌وه. به‌لمه‌مه‌که‌ پیر ئاو بسوو، به‌ره‌ به‌ره‌ ده‌نیشته‌ ناو ده‌ریا، ئه‌رگان که‌ له‌سه‌ر ئەژنۆیان دانیشته‌بوو به‌ هه‌موو توانای هه‌ولیی ده‌دا به‌ چه‌مچه‌ ئاوی ناو به‌لمه‌مه‌که‌ ده‌ریدا. بپّ سوود بوو ئەو چاره‌ سه‌ول لی‌ده‌ره‌کان به‌رق و نیگه‌رانیه‌وه‌ هاواریان کرد:

- هه‌ر شتیکی له‌ناو به‌لمه‌مه‌که‌دایه‌ فرپیی ده‌نه‌ ده‌ره‌وه! نقوم ده‌بین، فرپیانده‌نه‌ ده‌ری!

کریسک له‌ ترسان یه‌ک به‌ خۆی ده‌گریا به‌لام که‌س گوئی ی له‌ ده‌نگی ئەو نه‌بوو، ئەسه‌لن هه‌رکه‌س پیری له‌و نه‌ ده‌کرده‌وه. کورپه‌که‌ له‌ به‌شی دواوه‌ی به‌لمه‌مه‌که‌ له‌ گۆشه‌یه‌کدا خزانده‌بوو. توند جه‌لیکانه‌ ئاوه‌که‌ی گرت‌بوو. ئەو به‌سه‌ر لاتنه‌نیشته‌یدا که‌وت‌بووه‌ سه‌ر جه‌لیکانه‌ ئاوه‌که‌وه‌ له‌ تاو په‌شپوی و ترس و له‌رزى خۆی بپّ حال بوو. ئەو قسه‌کانی باب‌ه‌ گه‌وره‌ی له‌یاد بوو که‌ پپّ ی گوت‌بوو هه‌رشتیکی که‌ روویدا، گرنگ پاراستنی ئەم جه‌لیکانه‌ ئاوه‌یه. ئەو هه‌سته‌ی ده‌کرد که‌ نقوم ده‌بن. به‌لام به‌ هه‌ر شپۆیه‌که‌ ئەو وه‌سیه‌ت و راسپارد‌ه‌که‌ی ئەوی که‌ پاراستنی جه‌لیکانه‌ ئاوه‌که‌ بوو. به‌ هه‌ند هه‌لگرت‌بوو.

رزگارکردنی خپرای به‌لمه‌مه‌که‌ کارپیک‌یی گرنگ بوو په‌یوه‌ندی به‌ ژيانی ئەوانه‌وه‌ بوو. میلیگون وه‌ک شپیتان سه‌ولیی لی‌ده‌دا و به‌ هه‌موو هیژی خۆی هه‌ولیی ده‌دا کارپیک‌ بکا تا به‌لمه‌مه‌که‌ سه‌راو نخون نه‌بپّ و ئه‌رگان و ئەمراپین له‌ لایه‌کی دیکه‌وه‌ هه‌رشتیکی له‌ناو به‌لمه‌مه‌که‌دا بوو فرپیان دا ناو ده‌ریاوه. چاره‌یه‌کی دیکه‌ نه‌بوو. هه‌ردوو تفه‌نگ کلافه‌ی ریسمان و تپیکراپیی شته‌کانی دیکه‌وه‌ تا به‌ قۆریه‌که‌ی ئه‌رگانیش راده‌گا فرینه‌ناسمان و رژانه‌ ناو ده‌ریاوه. له‌ هه‌مووی ناخۆشتر لاشه‌ی سه‌گه‌ ده‌ریاییه‌که‌ بوو که‌ تا بلپّ ی ته‌رو سه‌نگین و لووس بوو و له‌ناو ده‌ستان گیر نه‌ده‌بوو. ده‌بوایه‌ له‌ ناو به‌لمه‌مه‌که‌وه‌ به‌رز بکریته‌وه‌ تا سه‌ر لی‌واری به‌لمه‌مه‌که‌وه‌ فرپیی بدرپته‌ ناو ده‌ریاوه.

ئەو نیچیره‌ی که‌ له‌و هه‌موو دووره‌وه‌ بۆی هات‌بوون له‌به‌رخارتی ئەو روویان له‌و دوورگه‌ چۆل و بپّ سه‌ر نشینانه‌ کرد‌بوو. ئەوا ده‌بپّ به‌ناچار ی فرپیی ده‌ن. ئەوان به‌ ده‌نگپیک‌یی گیراوه‌وه‌ هه‌رچی خراب بوو به‌ ده‌میاندا ده‌هات و نه‌فره‌تبان بۆ زه‌وی و ئاسمان ده‌نارد و به‌ کۆلیک‌ زه‌حه‌متیه‌وه‌ ئەو لاشه‌یان له‌ گۆشه‌یه‌کی ته‌سکی به‌لمه‌مه‌که‌وه‌ بۆ سه‌ر لی‌واری به‌لمه‌مه‌که‌ به‌رز کرد‌ه‌وه‌ و سه‌ره‌نجام فرپیان دا ناو ده‌ریا. هه‌تا له‌و سه‌ر لی‌تپیک‌چوون و جه‌نگه‌ ترسناکه‌ی له‌گه‌ل لافاو دا هه‌سته‌ی پپ‌ده‌کرا. به‌ خالی بوونی

به له مه که له لاشه ی سه گه ده ریا بیه که باری سووک بوو و هه ناسه بیه کی رحه تی هه لکشه. ئای که ئەم کاره چهنده بووه هۆی رزگار کردنی ئەوان و نقوومنه بوونی به له مه که.

***

ئەرگان یه کهم که سیئک بوو که به هۆش هاتهوه، ئەو له فهزایه بی رهنگ و خالی له ژیا نه نهی توانی بزانی له کوئی هه ئەم دهه روبه ره بی جو له هه ته ماوی و تاریکه یانی چی. هه ور هه موو جینگایه کی داگرتبوو.

ته مه که ئەستوو رو گه وره، خامۆش و خۆراگر و ته نیاو بی هاوکار سه ر ئوقیانوو سه که ی داگرتبوو و له کپی سه ریه کی گه وره دا رۆچوو بوو.

کاتی چا و تا رادهیه ک توانای دیتنی په یدا کرد. ئەرگانی به سالآچوو له نیوان ئەو ته مه ئەستوو ره به له م و هاو رپیه کانی خۆی لی به دیار که وت.

ئهمراین و میلگون له جینگای خۆیاندا له که نار سه وه له کانیاندا که وتبوون هه موویان ماندو و شه که ت تا سه ر لیواری قه بر له ده ست گه راوی شه وانه. به شیوهیه کی عه جیب و غه رب درێژبوون. ده نگوت تازه لهو جینگایه دا له ئەنجامی شه ریکدا کوژراون. و ته نیا له پرخه پرخی ناو ناوه یان ده زانرا که ئەوان زیندوون. کریسک له حالیکدا بییه کانی خۆی هه لکشیا بوو و له ته نیشته جلیکانه ئاوه که دا خه بر دبوویه وه. ئەو به دهم خه وه ره له سه رمان و زۆری شی ی هه وادا ده له زری. ئەرگان دلێ بی ی سووتا. به لآم هیچی له ده ست نه ده هات. ئەرگان له حالیکدا هیشتا له ئەنجامی رووداوه و پرکه ره که ی شهوی رابردوو که به سه ریان دا هاتبوو. به هۆش نه هاتبووه. له سه ر لیواری به له مه که به حالیکدا به سه رو قژه سپیه که ی خۆیه وه که له به ره خۆی نابوو، دانیشته. هه موو گیانی ده یزریکاندو ده یزیراند. دهسته درێژو خوار و خپچه کانی وه ک قامچی شۆر ببوونه وه. په ره مه یرده زۆری رووداو و به ده به ختی و ئەزموون له ژیا ندا دیتبوو. به لآم ئەو یه که له باره خۆی. له ژیا نی خۆیدا به یبری نه ده هات.

رووداویکی وا بی به زه بیانه ی به سه ر هاتی ئەو نه یده توانی له وه بگا ئیستا له کوین و لافاو و گه راو پۆ کوئی هه لداون. چهنده له وشکانی دوورن. له ناو ده ریاوان یان له ناو ئوقیانووس تا به وه ده که بیه ت که نه یده توانی بزانی سه عات چهنده له م هه ل و مه رج و هه له دا به هه موو مانایه ک تاریک و ته ماوییه دا نه ده کرا شه و رۆژ لیک جیا بکریته وه به له به رچا و گرتنی ئەوه ی که گه راو لافاوی ده ریا سپی ده ده مان ده نیشتیه وه، ئەگه ری زۆری رۆژ و به تاییه تی دوا ی نیوهرۆ ده کرا.

ئه گه ر چی له وه ی به مو عجیزه رزگاریان ببوو، ئەرگان زۆر خۆشحال بوو، به لآم هه رچی و چو نیکی بی هۆی بیر کردنه وه و چوونه ناو خه یالآتی هه بوو. ئەوان دارو نه داری خۆیان، تا به ته فه نگه که یانه وه که

له بازارگاتینکی گەرۆك بهسهده پیتسته سمۆره وهریان گرتبوو، له دهستدا ئیستا لهم بهلهمهكهدا خۆیان و دوو جووت سهول و یهك جهلیكانه ئاوی خواردنهوه چه چاره نووسی چاوه پریان بوو؟

ههلبهته کاتی ئهوان. ئهوانی دیکه له خهوه بیدار بوونهوه. هه موویان پریان له مه ده کردهوه که سه ره نجام چیهو چی ده بی؟ ده بی له ده هاتوو چی بکری؟ به لām کی ده توانی بلێ که به چه ئاراسته یه کی بادا بو ی پرۆن؟ ئه مه یه که م. و به لām دووهم. ئه گهر تا هاتنی ئه و ددان به خۆیاندا بگرن و ئه وه ئه گهر هاتوو ئاسمان سامال بی. ده کری به یارمه تیی ئه ستیره کان و هه ولێکی زۆره ره ریگا و ئاراسته ی خۆیان دیار بکه ن. به لām چه ریگایه کی دوو رو درێژیان له بهر ده بوو؟ و بو ئه م کاره چه نده کات و هه یزۆ توانا پینو یسته ؟ نایا ئه وان ده توانن خۆیان را گرن؟

له تهم تومان مه پرسی و ئه ویش چه تهم توماتینک؟ ئه وه نده ئه ستوو بی جوولّه، به سه ر سنگی ده ریادا چۆکی دادابوو که ده تگوت ئه م شو پینه ی بو هه تا هه تابه بو خۆی قۆرخ کردهوه.

نایا جیگا کانی دیکه ش هه ر وانه؟ و نایا له راستی هه موو جیهان له ژیر باری سه نگی نی ته میکی وا گراندا که وتوه؟

ئه رگان حه زی لی بوو سه بیلیک بکیشی و ئاوێک بخواته وه. به لām ناره حه تی له مه ر سه بیل کیشانه که ی هینده ی نه خایاند. چونکه ئه و تووتنه ی که پیره مه یرده که هه یبوو به ته وای ته ر ببوو، سه بیله که شی له گو شه یه که وتبوو. به لām ئاوو خۆراک چی؟ ئه رگان نه ییده و یی را له م باره وه بیر بکاته وه. ده کرا ددان به خۆی دابگری بی ری لی نه کاته وه.

ئارامی ته واو به ده ریاهه ده دی ترا و شه پۆلێک به رچاو نه ده که وت. به له مه که به ئارامی له جیگای خۆی ده جوو لآوه. نه به ره و لایه ک به کیش ده هات و نه بو لایه ک ده چوو. سه ولّه کان که به سه ر ئاو ه که وه بوون. خۆی سه ر ئاو که وتبوو. هه لبه ته حال و باری ئه مرایین و مه یلگون ه ی ده رک کردن بوو. ئه م دوو ه ئه وه نده ماندوو شه که ت بوون که ئیدی پرشتی ئه وه یان نه بوو سه ولّه کان بو سه ر لیواری به له مه که به رز که نه وه و وه ک بلێی له خه وێکی ئه به دی دابوون.

له ئارامی و کپیه کی مو تله قدا هه موو شتینک له ناو ته میکی ئه ستووردا بی جووله و مردوو بوو. ده ریا، تهم و به له م هه موویان بی جوولّه بوون چه په له یه کیان کردبا... ئامانجیک له پيش نه بوو تا به ره و ئه و ی بچن...

پیره مه یرده به خه فته ته وه هه لئروشکا بوو و خه و ده یی رده وه ته نیا کاتی کریسک بیداری کردهوه به خۆهاته وه. کریسک رای ته کاند و پی ی گوت: - بابا گه ره. بابا گه ره! تینومانه. حه ز ده که یین چۆری ئاو بخۆینه وه..

ئەرگان لە خەوێکی راجەنی و سەیری کرد کە سی کەسی دیکەى هاوھۆزەکەى چاوەرێ پرپارو دەستورێکی ئەون، چونکە ئەو ریش سپی ئەوان بوو. پیرەمێردە تیگەیشت کە ترسناکترین چرکەسات، یەعنى کاتى دابەشکردنى ئاو هاتووہ...

تەم ھەرەك خۆى ئەستورەو بى جۆلە بوو. دەرياش تەواو ئارام ببۆہ...

***

بە درێژایى رۆژەكە ئەوان بەبى پەلەکردن، بەبى ئامانج و بەبى ئەوێ بزائن بەرەو كۆى دەچن. لەناو تەمە ئەستورەكەدا بەسەر دەریاوە بە خۆ و بەلەمەو دەخولانەوہ.

دواى ئەوێ ئەوان بە خۆھانتەوہ و تیگەیشتن ئەوان لە چ بارێكدان. ئىدى وەستان لە ھىچ جىگایەك پىویستى نە دەکرد. ئەوان ھەر بە سەردەریاوە بۆى دەجولانەوہ. رەنگە لە وشکانى نزیك و رەنگیشە بە پىچەوانەوہ، لى ی دوور دەكەوتنەوہ.

بەلام بە ھەر حال لىكدانەوہى ھەلە لەمەر بەرەو پىشەوہچوونيان ھەبوو.

ھەموو ئومىدێكىيان بەمەو بەندبوو كە لەگەل رەوینەوہى تەمەكە ھەموو شتىك روون دەبیتتەوہ. بەھەر حال زۆر لەوانەى شەو ھور برەوئتەوہو ئەستىرە بەدەرکەون. پىشى ھەموو شتىك دەبوو سوود لە ئەستىران وەرگىرئ.

ئومىدێكى دىكەش ھەبوو و ئەویش ئەمە بوو كە دوورگەىە كيان لى بەدەرکەوئ و لەو دوورگەوہ ديارکردنى ئاراستەو دۆزىنەوہى ئاسانترئ.

بەم جۆرە ئەوان لەم كاتەدا بەرەو خالىكى ناديار، و لە تەمىكى ئەستوردا بەسەر پشتى دەریاوە بوون.

لەگەل ئەمەشدا ئەرگان فرمانى دا، كە جۆرە رىكخستن و دەستورێك بەرقەرار بكەن. ھەر ھەموو ئەو ئاوانەى كە لە تەپلى بنى بەلەمەكەدا مابۆو، دەرياندا دەرى تا ژئير پىتتەكانيان چىدى شلپە شلپە نەكا.

پیرەمێردە كرىسكى لە نزیكە خۆى لە دواوہى بەلەمەكەدا دانا تا كورەكە لە تەنىشت ئەو گەرمى بىتتەوہ و جل و بەرگەكەشى وشك بىتتەوہ. لە دواىیدا بە یەكسانى ئاوى بەسەردا بەشکردن.

سەرەتا ھەریەكەو سى چوار چەمچە ئاوى دانئ. دواى ئەو شەو لافاوو گەرداوە پىویست بوو ھەر نەبى بۆ جارێكىش بى تىر ئاو بۆنەوہ. بەلام ئەرگان ئاگادارى كردنەوہ كە لەمەودوا ھەر كاتىكى ئەو بە پىویستى زانى ئەوا ئاو دەخۆنەوہ و ئەویش ئەوئەندى كە ئەو برپارى دابەشکردنى دەداو بوئان

تیده کا. له گهڼ هم قسانه پیدا بو نیقنا عکردنی زیتریان جهلیکانه که ی راشه قاند که نیوهیه کی خالی بوو.

خوشحالیه کی له پریان بو پهیدا بوو. هم مانایه ی که وهختی دابه شکردنی تاویان دهست پیکرد. بهرنیکه وت له پشت جهلیکانه ناوه که دا، له دواوه ی به له مه که دا و له ژیر شوین دانیشتنه که وه، هه بنانه یه کی پر له ماسی وشک کراویان دوزیه وه. جانتای گوره یان له گهڼ خوراک و شته کانی دیکه یان فریدابوو ده ریاوه. به لآم هم هه مبانه که هاوسه ری میلگون بو تیسووبه ری ریگا شته هایه کی تی کردبوو، بهرنیکه وت له وی مابوو، چونکه له ژیر تهختی دانیشتن و پشت جهلیکانه ناوه که بووو کریسکیش داوی لیکرابوو به هه ر خیک بی بیاریزی. له راستیدا هه هامبانه پراو پر له ناوی ده ریا بوو و ماسیه و وشکه کان به بی سویری و خوی هه ونددی سویری ناوی ده ریا و درگرتبوو که رهنگ نه بوو له زمانی نریک که یه وه. به لآم به هه ر حال هه مه ش هه ر نه بی خوراکین بوو، و نه گه ر ناویکی مشه یان پیبا و تیر به سکی خویان لی خوار دباوه. هم ماسیه وشک و سویرانه ش به ته واوی به که لکیان ده هات. به لآم نیستا له م کاته دا له ترسی تینویتی بی که س له م ماسیانه نریک نه ده بووه، هه موویان چاوه ری ی تنیا شتیک بوون هه مه ش هه وه بوو هم چ کاتیک ده ره ویتته وه.

له م ته مه هه ستورو بی جووله و خاموشه دا، تنیا دنگی دلته زین و هه ماوی ترق و تریقی سه وله کان ده هاته گوئی. هم ترقه تریقه له نیو هه و بیده نگیه دا له ناله ی مرؤقیکی نه خوشی ون بوو ده چوو که هاوار بکا و داوی یارمه تی بکا: له کویم؟ له کویم؟ و نیستا په نا بو کوئی به م؟ هه موویان چاوه ری ی شتیک بوون: ته مه که که ی ده ره ویتته وه؟!

***

به لآم ته مه که نه ده ره ویه وه و ته مایشی نه بوو بره ویتته وه، هه ر له جیی خویشی نه ده بزووت. ده تگوت شتیک وه که فه لامه رزیکی له خهیال به دهر، گیانله به ریکی له هی سه ر زهوی به دهر که شی یه کی زوری هه ناسه ده دا، هه موو جیهان و زهوی ئاسمان و ده ریایی هه لگوشی بوو. دیسان شهوی تاریک و تنوک له ناو سکی هم ته مه دا هاته وه. هم هه موو تاریکیه که هه موو گو شه و که ناریکی داگرتبووه نیشانده ری هم ئاراسته بوون. نه هه ستیریه که له ئاسمان به رچاو ده که وت و که لینی که وه ئاسمان دیار بوو.

رؤیشتن و به له م هاژوان به ره ر خالیکی نادیار تنیا هه ر بو هه وی بجولینه وه، هیچ مانایه کی نه بوو.

قەدەرانتىك چاۋەرى بون و ئومىدىيان ھەبوو كە سەرەنجام ئەستىپرە لە ئاسماندا بەدەردەكەون يان نا؟ چاۋەروانى زۆرى كىشا، چاۋەرى بون بەلكە شەنبەبايەك ھەلكاۋ ئەم تەمە نەھلەتتە و ھەزار بار نەھلەتتە رامالى. خەو خۆراك و ئاراميان نەبوو. دەستى پارانەويان بۆ پەرودەدىگارى ئاسمان پان كەدەو، بەلكە ئەو خەو خەو و پەردە لە رووى ئەستىپرەكانى ئاسمانى دامالى. دەستەو دامىنى خوداۋەندى با بون تا بەلكە لە پشتى دەريا، ئەو درىجە سەروىيال بۆ، بىدار كاتەو.

بەلام ھەر ھەموو ئەم شتەنە بى كەلك بون، نەكەس نالەنالا و پارانەوى ئەوانى بىست و نە تەمەكەش رەويىيەو.

كرىسكىش چاۋەرى ي بەدەركەوتنى ئەستىپران ھەبوو، كە زىتەر لە گەمەو يارى مندالان دەچون، و لە ئاسماندا دەدەرەوشانەو.

ئەوئى كە دوئىنى شەو بەسەريان ھاتبەو گوزەراندىبويان. كورەكەى تووشى پەشىۋى و ھەترەش رزان كەدبوو. ئاخىر شكاندى دلى لاويك. دروستكردنى بى ئومىدى و ھەمىشە كوتانەوى ئەو زۆر گرفت نىە.

بەلام لەوئى كە سى كەسى لە خۆى بە تەمەنتر لەيەك رىزدا لەناو بەلمەكە لەگەلى دانىشتبون و كاتى پەيداۋونى ترس و لەرز و نىكبوئەوى مەرگ، كاتى كەوا دىتتە بەرچاۋان ئىدى ئەو دوا چركەساتى ژيانە بە خۆراگرى و بەرپەرچدانەوى بەسەر زەبرى تورپەى سروشندا سەرکەوتن، ئومىدى لە دلى ئەودا زىندەو كەدەو كە لەم چارەش رىگاي دەريازبون پەيدا دەبى.

ئەو زۆر دلىيا بوو ھەر كە ئەستىپرە لە ئاسماندا بەدەركەونەو، رەنج و ئازارى ئەوانىش كۆتايى پى دى.

چەندە باش بوو كە ئەم وەختە زوو بەھاتبا. خىراتر دەگەرپاينەو سەر وشكانى، ئەوئى لە نىكى كەردى سەگەبەلەكدا، خىراتر و خىراتر، لەبەرئەوئى زۆر دلىان بۆ خواردن و خوارنەو چووبو و دەم لە دەمئى ئەم ھەزە زياتر دەبوو. زۆرى ھەز دەكرد لە مائەو لە نىك دايكى، لە نىك خزم و كەسەكانى. لە نىك مالان و دوگەلى بەرزبۆو و سەوزەگىدادابى.

شەوئى بە جۆرىكى ھىزو توانا پرۆكىن لە چاۋەروانىدا رابوورد، بەلام ھىچ شتىك نەگوزا. نەتەمەكە لە جىئى خۆى جوولەو، نە ئەستىپرەكان لە ئاسماندا بەدەركەوتن. دەريا وەك خۆى تەماوى بوو.

بەدرىزايى شەوئى بۆ قومى ئاۋ كەسپە لە جەرگيان ھەلدەستا، ھەوا ساردو شىدار بوو، بەلام ئارەزووى چۆرى ئاۋ لە ھەموو شتىك بەتاوتر بوو.

كريسك وايدەزانى كە تەنى ئەو ھېندە تىنوو. ھەلبەتە ئەوانى ديكەش لە تىنويىتتە كى لە پادەبەدەردا رەنج و نازاريان دەكيتشا. بەلام كريسك لە ھەمووان پتر تىنوى بوو. وە ئەمەش كە لە ھەمووان تىنوو تر بوو. زۆرى نازاردەدا. كاتى كريسك داواى قومە ئاويكى كرد. ئەرگانى پير رازى نەبوو و بە دەنگىكى توند گوتى:

- نەء نايى، ئىستا لە توانادا نيە، ددان بە خۆتدا بگرە.

ئاي خۆزگە ئەرگانى پير دەيزانى كە ئەوان - كريسك و باوكى كريسك و ميلگون ھەرسىكيان، ئىوارە برسپەتى زۆرى بۆ ھېتان، دەستيان بە جوينى ماسى وشكراو و سويىر كرو ئىستا تا چ رادەيەك تىنويىنى لەپەل و پۆى خستبون. ھەرچەندە لە داواى ماسيە كەدا كەمىك ئاويان خواردبۆو. بەلام ئەوئەندە ناوە تىرايى ئەم ھەموو تىنويىتتە نەكردو داواى دەمىك تىنويىتتە كەيان تاوى سەند، ئەرگان لەم ماسيە وشكراوانە نزيك نەبۆو. و بەرگەى تىنويىتتە گرت و ئاويشى نەخواردەو و ناوئەكەى پاشەكەوت كرد. تەنەتە يەك قومە ئاويشى نەخواردەو. لە ھەمان رۆژدا جگە لە ئەرگان ئەوانى ديكە دووجاران بەياني و داواى نيودرۆ، ئاويان خواردەو بەلام عەسرەكەى كەمىكيان ئاو خواردەو كە ئەندازەى نيوہ چەمچەكە دەبوو.

ئاوى جەليكانەكە وردە وردە كەم دەبۆو. كاتى مرۆف پىيوستى بە ئاو دەبى، ئاو، ئاو و تەنيا ئاو، چاودەرى ئى گۆرانگاريەك، خۆى نازاريكى بە جووتەيە. تەواوى شەو بەم جۆرە بەسەرچوو. و تەواوى شەو كە تەمىكى ساردو بى جوولە بەسەر سنگى دەريادا نىشتبۆو و ئاوى دەريا نەدەشلەقا و نەدەجوولآو.

***

بەياني ئەو رۆژە ھىچ گۆرانگاريەك رووى نەدا. تەنيا قوللى تەمە خۆلەمىشى و رەنگ خورمابىيەكە^{۱۱} نەختى رووناكتر بوو رەنگى كراو. ئىستا دەكرا تەنيا كونى چاو لە دەم و چاوى مرۆفدا بيىنى. لە ماوئەيەكى نەھىندە دوور، لە دەوروبەرى بەلەمەكەدا شەپۆلەكان بە بى جوولە وەك جيوہ سەنگين و خەست. كەم بريسكە و وەك نوقرە دەدرەوشاوە. كريسك ئاوى وا وەستاوى ھەرگيز نەديتسوو.

نە شەئى بايەك دەھات و نەگۆرانگاريەك لە ئارادا بوو.

۱۱- ئەم نەختى جى سەر سورمام بوو چونكە خۆلەمىشى و خورمايى زۆر لىك دوورن رى ئى دەچى لەناو دەريادا تەمى ئەستورور وا بنويى.

به‌لام هەر به‌یانی ئەو رۆژه تێکچوونێکی زۆر و بەرچاو لە سیمای پیاوه‌کان زۆر بەسەختی کۆپڕێژگەکی مات و بێدەنگ کرد. هەموویان لەرو لاوزببون.

مووی سەروریشیان سفت و زبرو دژوورن و چاوه‌کانیان وەک کەسانێکی کە دووچاری نەخۆشبه‌کی کوشندبوون، بە قولا چوووبون، تا بە باوکیشی راده‌کا باوکی ئەو پیاوه به‌هێژه، حالی زۆر گۆراپوو، تەنیا ریشی نەبی هەمان ریشی پێشوو بوو. هێندە لێج و لێوی خۆی گەزنبوو و تەواو شین و مۆر ببۆه. ئەگەر چی بێدەنگ بوو و هێچی نەدەگوت، بە‌لام بەبه‌زییه‌وه بە کریسکیدا هەل‌دە‌رانی.

ئەرگانی پیره‌مێرد لاوزتر ببوو پشتی چه‌مابۆوه و رەنگی سپی تر هەل‌گە‌رپابوو. گەردنە درێژه‌کی درێژتر و چاوه‌کانی لە جاران فرمیتسکاویتر بوون. لە نیگایه‌کانیدا تەنیا ئەوه مابوو کە نیشانی دەدا کە ئەو ئەرگانی بە سال‌چوووه و بەس. هەر‌وه‌ها لە نیگایه‌ حە‌کیمانه‌وه بەراستیه‌کانی ریش سپیدا شتیکی پر لە مانا، کە تەنیا خۆی بتوانی دەرکیان پێ بکا، خۆی مه‌لاس دابوو.

ژێانی رۆژانه‌یان به‌ و سه‌ختترین کار دەستی پێکرد. خۆی ئاوی دابه‌ش دەکرد. ئەو لە بارێکدا کە جەلیکانه‌ ئاوه‌که‌ی توند لە باوه‌شی گرتبوو. چۆر چۆری زۆر کەمی لە بنی چه‌مچه‌ دەکرد. دەسته‌کانی ئەرگان دله‌رزین. سه‌ره‌تا ئاوی دا کریسک. کریسک به‌بی ئارامیه‌وه چاوه‌پێ ی دەکرد. ئەو ددانه‌کانی لە لیواری چه‌مچه‌که‌وه گیر دەکرد. ئاوه‌که‌ی فر دەکرد و تەنیا بۆ یه‌ک چاو چوکان هه‌ستی کرد تینوویتی شکا. لە تاو هەل‌چوونی خۆی سه‌ری به‌ ژان کەوت بە‌لام هێشتا چه‌مچه‌که‌ی نەدابۆوه کە دووباره‌، و بگه‌ر لە جاران زیت هه‌ستی به‌ تینوویتی کرد، رێک وەک ئەوه‌ی کە دڕنده‌یه‌کیان لەناو دهروویندا توورپه‌ سه‌ر شیت کردی. دوا‌ی میلیگون و ئینجا دوا‌ی ئەو ئەمرا‌ین ئاویان خوارده‌وه. دیمه‌نی چۆنیی ئاو خواردنه‌وه‌که‌یان ترسناک بوو. به‌ دەستی لهرزۆکه‌وه چه‌مچه‌که‌یان ده‌گرت و ده‌یانداوه‌ ته‌ماشایه‌کی روخساری ئەرگانیان دەکرد. وەک بلێ ی ئەرگان لە کەمبونی ئاودا به‌پرس بی. بە‌لام کە نۆزه‌ی ئاو خواردنه‌وه‌ گه‌یشه‌ سه‌ر ئەرگان، تەنیا یه‌ک تنۆکیشی بۆ خۆی تینە‌کرد. مات و بێدەنگ سه‌ری جەلیکانه‌که‌ی توند کرده‌وه.

ئەم کاره‌ی بۆ کریسک شتیکی چاوه‌پێ نە‌کراو و وینا نە‌کراوبوو. ئەگەر جەلیکانه‌که‌ له‌به‌رده‌ستی ئەو و ژێر دەسه‌لاتی ئەو با، ده‌لله‌ عاست چه‌مچه‌ ئاویکی بۆ خۆی تی دەکرد و دوا‌ی ئەمه‌ش چه‌ند چه‌مچه‌یه‌کی دیکه‌ی ده‌خوارده‌وه، تا له‌په‌ل و پۆ ده‌کەوت، هەرچی ده‌بوو با بوویا و قیروسیا، لایه‌نی کەم تەنیا جارێک تیر ئاو بخواته‌وه. ئەرگانی پیر لە مافی ره‌وای خۆی چاوپۆشی کردو ئاوی نە‌خوارده‌وه.

سه‌ره‌نجام ئەمرا‌ین زۆری بۆ هات، هێزی دا به‌رخۆی و به‌ده‌نگیکی گه‌راوه‌وه‌ گوتی:

-بابه گهوره! ئەممە چپە دەیکە، وەك ئیمە ناو بۆ خۆشت تیبکە! دوینیش ناوت نەخواردەوه،
ئەگەر بربیارە بمربین، ئەوا هەموومان پینکەوه دەمرین.

-ئەرگان بە خۆین ساردیەوه وەلامی داوه:

-گرنگ نیه دەگوزەری!

ئەمرایین بە دەنگیکى بەرزەوه گوتى:

-نا، ئەممە راست نیه، و زیتەر گوتى: ئەگەر وابى منیش چیدی ئاو ناخۆمەوه!

ئەرگان گوتى:

-ئاخر ناویکی وانه ماوه تەوه، ئەم قسانە لەبەرچپە؟

ئەو زەردەخەنەیه کی گرت و بە خۆی گوت ئای که پیاوی بی عەقلن. لەسەرخۆ سەری باداو

جاریکی دیکە سەری جەلیکانە کەى باداو کەمیک ناوی لە ژیری چەمچە کە کرد و گوتى: هانى با

کریسک لە باتى من بیخواتەوه.

کوپرێژگە دەست و پى ی تیک ئالاور بیدەنگى هەلبژارد، بەلام ئەرگان چەمچە کەى بۆ درێژ کردو

گوتى:

-بگرە، کریسک، بیگرەو بیخۆوه. پیر لە هیچ شتیک مە کەوه. کریسک بیدەنگ بوو.

میلگون، ئەمرایین و ئەرگان هەرسێکیان پینان گوت.

-بیخۆوه.

کریسک دوو دل بوو. لە تینوتییان هەلکەروزابوو حەزی دەکرد بە فیک ئەم چەند قومه ئاوه

هەلدا، بەلام نەبوو.

کریسک لە حالیکدا هەولێ دەدا تینوتییه لە توانا بەدەرە کەى دەروونی خۆی دامرکینیتەوه و

هەستى دەکرد تووشى سەرەسورمان بووه، گوتى:

-نا، نا، بابە گهوره، خۆت بیخۆوه.

ئەرگان بە بیستنى ئەم قسانە دەستەکانى کەوتنە لەرزین و بە قورسى هەناسەیه کی هەلمژی.

لەگەل تیگایه ئاران و پر لە خۆشەویستیه کەى کورە کەى نەوازشى کردو گوتى:

-دەزانی من لە ژیانمدا چەندەم ئاو خواردۆتەوه؟

تۆ هیتشتا سالانیک بژییه تا...

ئەرگان دواى چرکەیهك ئەوهای گوت:

- کریسک تیگه‌یشتی چیم گوت؟ بیخۆوه، پیویسته ده‌بی تۆ ئاو بخۆیه‌وه، بگره، له‌بهر من نارحەت مەبه.

كۆره گه‌نجەكه جارێكى دیکه كه ئاوه‌كه‌ی خوارد‌وه، ته‌نیا بۆ چركه‌یه‌ك هه‌ستی كرد كه تینوه‌تییه‌كه‌ی شكاو له‌ دوا‌ی ئه‌و چركه‌ساته‌ كورته‌دا یه‌كسه‌ر هه‌زی ئاو خوارد‌نه‌وه‌ی زیتێر تا‌وی سه‌ند. ئه‌م جارەیان ئه‌و هه‌ستی به‌وه‌ كرد كه تامی ئاوی گه‌نیوی له‌ناو ده‌مدا ما‌پۆوه. به‌لام ئه‌مه‌ گرنگ نه‌بوو، ته‌نیا هه‌ر ئاوی. ئیدی هه‌ر تام و جوړێك ده‌بی با بی.

ته‌نیا ئاو بخواته‌وه. به‌لام ئه‌و ئاوه‌ش ده‌م به‌ ده‌م له‌ كه‌مبونه‌وه‌ دا‌بوو...

له‌م كاته‌دا ئه‌رگان به‌هاوه‌زۆه‌كانی خۆی گوت:

- باشه‌ دوا‌ی ئه‌مه‌ چیبكه‌ین؟ تینوه‌ ده‌لێن چی بكه‌ین؟ با له‌ سه‌ر ها‌ژوانی خۆمان به‌رده‌وام بین؟
بۆ ماوه‌یه‌ك بی‌ده‌نگی بالی به‌سه‌ر ئه‌و ناوه‌دا كێشا، هه‌ر هه‌موو ته‌ماشای ده‌رووبه‌ری خۆیان ده‌کرد.

به‌لام جگه‌ له‌ ته‌مێکی ئه‌ستور له‌ دوولای به‌له‌مه‌كه، هیچ شتی‌ك له‌ جیهاندا نه‌بوو، ئه‌مرا‌ین به‌ هه‌ناسه‌یه‌کی قول گۆمی بی‌ده‌نگیه‌كه‌ی شله‌قاند:

- بۆ کوی بچین؟

دیارنه‌بوو میلگون له‌به‌رچی و به‌ شیوه‌یه‌کی چاوه‌رێ نه‌کراو توورپه‌ بوو گوتی: بۆ کوی مانای چی، ده‌بی برۆین بچوولێین، باشتره‌ برۆین تا ئه‌وه‌ی لی‌ره‌ پرزینییه‌وه!
ئه‌مرا‌ین قسه‌كه‌ی بری و گوتی:

-ئاخر چ جیاوازیه‌کی هه‌یه؟ له‌م ته‌مه‌ ئه‌ستورده‌دا چ بچوولێینیه‌وه و چ نه‌جوولێینیه‌وه وه‌ك یه‌كه‌ رو‌یشتن به‌ره‌و خالێکی نادیار چ سوودو كه‌لكێکی هه‌یه؟
میلگون به‌هارو هاجیکی پته‌وه‌ ناره‌زایی نیشاندا:

- من به‌م ته‌مه، به‌م ته‌مه‌ ئه‌ستورده‌ی تۆ بایه‌خێك ناده‌م، تیگه‌یشتی چیم گوت؟ من لی‌ده‌خو‌رم و بۆی ده‌رۆم، و ده‌نا ئه‌م به‌له‌مه‌ نه‌حله‌تییه‌ و ده‌ده‌گێرم و تا هه‌موومان ژیر ئاو بکه‌وین بی‌سه‌ خۆراکی‌کی باشی ئه‌م ماسیا‌نه! تیگه‌یشتی ده‌لێم چی ئه‌مرا‌ین ریشۆ، ده‌بی برۆین، تیگه‌یشتی؟
کریسک خۆی له‌ باریکی خراب و ناخۆشدا هه‌ست پێ‌کردو له‌بهر ره‌فتاره‌كه‌ی مامه‌ میلگون ته‌ریق بۆوه.

به‌رای شهو ره‌فتاره‌کهی مام میلگوت راست نه‌بوو و نه‌ده‌بووایه به‌مجوره بی، به‌ههر حال میلگون له باوکی بچووکتو بوو. له‌بهر شهو‌هی گوزرانیک رووی داوه یا له وره‌ی شهو یا له وینا‌کردنی شه‌م چوار که‌سه "نه‌یوخیه" دا ده‌بی. ناهاوسه‌نگیه‌ک هات‌بیتته ناراوه.

هه‌مویان دل به خه‌م و داماو و بیده‌نگ بوون. میلگونیش خو‌ی له حالیکدا به ده‌م هه‌ناسه برکیوه بیده‌نگ بوو.

شه‌مرایین سه‌ری له‌بهرخو‌ی نا. به‌لام شه‌رگانی به سال‌اچوو ته‌ماشای شه‌ولای ده‌کردو سه‌رو سیمای وه‌ک هه‌مان ته‌مه شه‌ستوره‌که له هه‌موو لاره چوار ده‌وری ته‌نی بوون و یه‌خسیری کردبوون، نه‌ده‌کرا بیرون و لی‌ی ر‌هت بن. له کۆتاییدا شه‌مرایین له ژیر لی‌وه‌ه گوتی:

- میلگون، نارحمت مه‌به. من هه‌ر شه‌وها قسه‌یه‌ک بوو کردم، له ده‌مم ده‌رچوو، هه‌لبه‌ته رویشتمنان له چه‌قین و مانه‌وه‌مان باشته. تو راست ده‌کهی، وهرن ده‌ی سه‌ول لی‌ده‌ن با بچوولین ده‌ی.

شه‌وان جمان جاریک دیکه‌ش ده‌نگی سه‌وله‌کان و پینک‌هاتنیان له‌گه‌ل ناوی ده‌ریادا بلندنه‌بووه سه‌وله‌کان به هۆی شه‌لقانی ناوی ده‌ریاو ده‌لندنه‌وی ده‌بوونه‌وه و ناوی وه‌ستاو و نارامی ده‌ریا به‌بی شه‌وه‌ی شوینه‌واریک به دوا‌ی به‌له‌مه‌که‌وه به‌جی به‌یللی و به‌بی هه‌ست و خواست شه‌ق ده‌بوو له هه‌مان کاتدا ویک ده‌هاته‌وه.^{۱۲}

به‌لام وا ده‌هاتنه به‌رچاو که ناچوولینه‌وه. ده‌تگوت له جی‌گایه‌ک و له‌ناو بازنه‌یه‌کی ته‌لیسماویدا گبربوون. وه‌ک بللی ی هه‌مان باری ناله‌بار بوو که جاریک دیکه‌ش میلگونی ده‌ه‌ری کردو له پیستی خو‌ی برده‌ه‌ه. به‌توو‌ره‌یه‌یه‌که‌وه گوتی:

- گو‌ی بگره، شه‌مرایین هه‌ی ریشو، من شه‌مه تاریک و سه‌نگینه‌ی تو به هیچ نازام و چه‌ز ده‌که‌م هه‌رچه‌نده‌ی له توانام دایه خیراکه‌م. ته‌کان بده هه‌ی ریشو، سه‌ول لی‌ده، خه‌و نه‌تباته‌وه، گو‌یت لی‌مه، من بایه‌خ به‌و ته‌مه‌ی تو ناده‌م! — و له‌م کاته‌دا میلگون به هه‌موو هی‌زو توانای ده‌ستی به‌سه‌ول لی‌دان کردو به تووره‌یی و گه‌رمیه‌وه گوتی: - ده‌ی ی ها سه‌ول لی‌ده! سه‌ول لی‌ده گیانه‌که‌م!

شه‌مرایین نه‌ی ویست پتری تو‌ره بکا، به‌لام چونکی هه‌ستی بریندار ببوو، هاته ناو بازنه‌ی شه‌م یاریه شیتانه‌وه!

چه‌نده‌ی به‌له‌مه‌که خیراتر ده‌بوو به‌تاوتر ته‌مه‌که‌ی ده‌بری و ده‌رویشته، دیارنه‌بوو بوچی و به‌ره‌و کو‌ی ده‌چی، شه‌مرایین و میلگون پینکه‌وه و به‌بی شه‌وه‌ی یه‌کدی به‌جی به‌یلن به دل‌ره‌قی و تووره‌یه‌یه‌کی

۱۲- ویک هاتنه‌وه: ده‌هاتنه‌وه یاریه‌ک.

درندانه وه له سهر سهول لیدانیان بهردهوام ده بوون، پیک ده تگوت ده توانن له تمه که به پیشکه ونه وه و له سنووری بی کوتایی تهودا درچن.

نوکی سهوله کانی که به نارپکی پیشکه ثاوی به هه موو لایه کدا ده پزاندا، ده بریسکانه وه و شلپ و هورپان له لاه و لاه به له مه که دا ده که یشته گوی. دم و چاوی ناره قاوی و گرژی سهول لیدره کان له کاتی کوورپونه وه و سهول لیدانیان دا. دا ده هاتنه وه و کاتی که به هه موو توانا وه سهوله کانیان له ناره که ده دا، ناو قه دیان راست ده کرده وه، بو سهروه ده هاتنه وه، به هه ناسه ی قوول و هانکه هانکیکی زوره وه: ها، ها، ها، ها.

له پیش و له پاش، له هه چوار دهوریاندا ته نیا تمه بوو. میلگون له حالته کدا حمه نحمی ده کرده سینگی خوی ساف ده کرده وه، به کینه و وه ک بلای ی به مه به سستی هاندان و جوولاندنیان هانکه هانکی ده هیئا خوی.

سه ره تا کریسک هاته وه سهر خۆ و کهوته ژیر کاریگه ربی توندی تمه هه لاس و کهوته، به لام له دواییدا تیگه یشت که تمه کاره، کاریکی بی سوود و ترسناکه. گه نجه که به زندهق رزاویه وه به نه رگانی ریش سپیدا هه لده پروانی تا به لکه نه تمه پیشه برکییه شیتانه کوتایی پی بینی. به لام ده تگوت نه وه هه بوونیشی نیه.

نیگا نه ندیشاویه کانی له جیگایه کی دیکه دابوو و سیمای نه وه له حالته تیکی نازادو بی گری و به نددا ده دیترا. دم چاوی نه وه پیره میرده یان به هوی گریان یان نه وه فرمیسکانه ی که به عاده ت له چاویدا ده هاتنه خواری، تهر بوو. نه وه به بی جووله له سهر کوشینه که ی ناو به له مه که دانیشتبوو و ده تگوت ناگای له وه نیه که چی له چوار دهوریدا رووده دا.

به له مه که ده رویشت، له حالته کدا تمه نه ستوره که ی ده بری و دیارنه بوو و بوچی و بو کوی مل ده نی... .

هانکه هانکی سهول لیدره کان له ناو تمه که دا دهنگی ده داوه. تمه باره ماوهیه کی زوری کیشا. به لام ورده ورده سهول لیدره کان هه ناسه یان له بهر پراو به ره به رهش خیرایی کهم بووه. به زوویی هه درووکیان له گه رمان هه ناسه یان تهنگ بیوو و هه ناسه برکی بیوو، سهوله کانیان که نار خست. میلگون سهری خوی هه لته بری.

تمه جوړه حالته تی و شیاریه کی تال سهری هه لدا. نه وان نه یانته توانی له ناو تمه که ده درچن و سنووری تهودا رده ت بن.

هه موو شتیك له باری پیشویدا مابۆوه: شهپۆله كان بى جوولّه و مردوو، تاریكى و ناديارى يه كى زۆر و ته ميكي ئهستورى وادا كه نه ده كرا بپرن. به له مه كه ماوه يه كه له سه ر حسيبي په له په لى پیشوى خوى له خۆيدا د سووراوه.

ئه مه چ كارئك بوو كرديان؟ بۆچى؟ و ئه گه ر له شوينى پیشوى خۆياندا مابانه وه چيان لى به سه ر دههات؟

هيچ و هيچ!

هه ريه كيئك له وان له م باره و بابه ته وه بپرى ده كرده وه. له م سه رو به ندانه دا ئه رگان گوتى: ئيستا گوى بده نه من. — ئه و وشه كانى يه كه يه ك و به بى په له په ل ده گوت و رهنه گه ده يو يست به م هۆيه تواناى خوى به فيرۆنه دا، چونكه دوو ميه ن رۆژى بوو كه نه ئاوى خوار د بۆوه و نه زاداى برى بوو. ئه رگان له سه ر قسه كهى خوى به رده وام بوو گوتى:

— رهنه گه ئه م ته م تومانه ماوه يه كى زۆر بكيشى. له م جوړه پيشهاتانه زۆر رووده دن. خۆتان باش ده زانن. ته م حه وت، هه شت، بگه ره ده رۆژيش، وه ك مه رگ و مر دن به سه ر ئاوايى داده دا، وه ك نه خۆشى و په تا، رووى ده ريا داده پۆشى و تا وه ختى خۆيشى دان هيه نا ره و يتته وه و هيچ كه سبك نازانى كهى وه ختى ره وينه وهى دى. ئه گه ر ئه م ته مه له و ته مان هيه كه چاره نووس و رۆژگارى ئيمه بخته ژير ريكفى خوى. له و ماسيه وشكه وه كرا وانه كه ميك ماوه تازه وه ختى كه ئاومان نه بى به كه لكى چى دى. ئه و ئاوه يش كه هه مانه ئه مه يه كه ده ييين — ئه رگان جليكانه ي ئاوه كهى راشه قاند و له شلپه شلپه كهيدا ديار بوو كه چۆر يكي له ته پلى بنى داماره.

هه موويان مات بوون و پيره مي رده ش گه لا قوبى لى كرد. هه موويان ده يان زانى كه پيره مي رده كه ده يو يست چى بلى. ده يو يست بلى كه ده بى رۆژى ته نيا جار يك. ئه ويش به ئه ندازه ي بنى چه مچه كه ئا و بخور يتته وه بۆ ئه وهى بتوانى ئه وه ندهى ده كرى ده ست به ئاوه كه وه بگيرى، به لكه ئه وه دنيا يه به سه ر باره كه دا سه ر كه وتن و كو تا يى هاتنى و روژمى ته م تومانه كه به چاوى خۆمان بيينن، كه ده ريا كرا وه ئه ستيره و خۆر به ده ر كه وتن، ئه و حه له هه موو شتىك روون و ئاشكرا ده بى. ئه وه ئه گه ر هاتوو به خت و ناوچه وانمان كر دى و گه يشت يينه وه وشكا يى.

هه رواش بوو نه ده كرا ريگاي ده رچوون يكي دي كه هه بى. به لام به گوته گوته سهر و دانبه خۆدا گرتن زۆر ئاسانه، ئه وهى كه مرؤڤ له جيهانى خه يال و ئه ند يشه دا بۆى ده چى و ده يكا، هه ميشه له ژيانى خۆيدا بۆى ناچي ته سه ر. ئيستا ئه م ره نجوانه پر به دل حه زيان له قومى ئا و بوو، ئه ويش نه ك به قه درا يى بنه چه مچه يه ك، به لكه زۆر زۆر له مه پتر له تين ووتيان هه لكر روزا بوون.

نەرگان دەرکی بهم باره ناهه مووار بن بهسته ده کردو بۆ خودی ئەویش له هه مووان دژوارتر بوو. پیره میترده له بهر چاوی مرۆف وشک دهبوو. دەم و چاو و چههره ی پر قلیش و چرچ و لۆچ و قاوه بی ئەو له ژێر } کاریگه ری ئەو دهرده ی که له ناو دهروونیه وه هه لده قولاً، رۆژ به رۆژ رهش ترو پتر دهبوو. له چاوه فرمی سکاویه کانیدا جوړه شیوان و ئالۆزی و تین و تایه که به دهرکه وتبوو. بۆ مرۆقیکی ئەوها به سالاجوی که نهفت ناچار کردنی خوێ به ددان به خوډاگرتنی بهرانبه ر نازارو ئەزاییکی وادا کاریکی هه روا ئاسان نه بوو.

به لām تادوا تنۆکه خوینی و تا دوا تریه ی دلّی، وه که رهگی درهختیکی که به ره وه وشکه وه بوونه، پایه داری خوێ دهناند. هه لبه ته نه ده کرا ئەم باره رۆژ درێژه بکیشی. پیوویست بوو هه رچه کی که له توانادا بوو و ده کرا بۆ رزگار کردنی ئەوان که هه ر ناهێکی رزگار بوونی ئەوانی تیده گه را. روون بکریته وه.

نەرگان درێژه ی به قسه کانی خویدا:

- بیرم کرده وه که ده بی بهرده وام ته ماشای ئاسامان بکه م و گوێ راگرم که چرگی^{۱۳} قوتبی له ئاسماندا ده فری یان نا، چرگی قوتبی تاکه په رنده یه که که ئەم کاتانه به سه ر ده ریا وه ده فری. ئەگه ر ئیسه له مابینی دوورگه و وشکاییدا بین. ئەوا چرگی قوتبی ده توانی ری نیشانده ری ئیسه بی. هه موو په رنده یه که له سه ر ده ریا دا ته نیا ری ک و راست ده فری. به هیه چ شیوه یه کی دیکه نافری و هیه چ ریگایه کی دیکه ناگریته به ر. ته نیا راسته و راست ده فری. چرگی قوتبیش ئەوها یه، میلگون که سه ری له بهر خوێ نابوو، خه م لی نیشته وانه و به په شیوه یه وه پرسی:

- ئەدی ئەگه ر له نیوانی دوورگه و وشکاییدا نه بووین چی؟

نەرگان جاریکی دیکه ش به خوین ساردیه وه وه لāmی داوه:

ئهو حه له هه رگیز چرگی قوتبی نابین.

کریسک ده یوویست به وردی بزانی که بۆچی چرگی قوتبی به سه ر ده ریا کانه وه ده فری و چ پیوویستیه کی بهم کاره یه.

به لām میلگون پیشی لی پره یه وه. به جوړه و خه مباریه که وه پرسی:

- ئەگه ر چرگی قوتبی له یادی بچی و به سه ر سه ری ئیسه دا نه فری و حه زیکا به لایه کی دیکه دا

بفری. ئەوسا که چۆن؟

۱۳- چرگ: بالنده یه که له توخمی باز.

پیره میرده دیسانه وه به خوئینساردیه وه گوتی:

- نهوساکه قهت چرگی قوتبی نابینین.

میلگون به تورده بییه که وه گوتی:

-یه معنی نابینین؟ له هه موو باریکدا چرگی قوتبی نابینین؟

له دواییدا ده پرسین که ئیمه بۆچی لیڤه به ئاوارهی ماینه وه؟ میلگون که له پیشدا زیتر توره ببوو و قره قری ده کرد، له پر دایه قاقای پیکه نین و کپ بۆوه. هه موویان له باریکی نااساییدا بوون. هه موویان بیدهنگ بوون و نه یانده زانی چی بکهن.

میلگون له م کاته دا بریاری کاریکی دابوو. به هه موو هیزی ناو له پی له دهسکی سهوله کاند و له شوینی خۆی ده رهیتان. له دوایی بۆ مه به سستیکی نادیار چوو هه سر پیشه وه دی به له مه که وه له حالیکدا که پارسه نگی به لادا هاتنی خۆی به هۆی سهوله کانه وه ده داوه، به ته واوی راست بۆوه. نه ئه وه هیچی گوت و نه که سیش بایه خی پیدا. له دوایی به دنیا یه ک تورده پی و به هه موو هیزی وه ک بلّی ی به سهوله کان گه ف و هه ره شه له که سینک ده کا رووی له ته مه ئه ستوره که کردو یه ک به خۆی هاواری کرد:

- ئای، هه ی دیله سه گ، هه ی جادوو گه ری بایه کان! له گه لّ توّمه، ئه گه ر توّ خوا ی "با" ی و

ئه گه ر که لاکه سه گییکی توّ ییو نی، ئه و بایه ی توّ له کوئییه، له چ گۆرپییکی ته نگ و تاریک دای؟

ره نگه توّ هه ی دیله سه گ، گۆله سه گان ده وری توّ یان دابی و توّش نازانی بچیتته ژیری کامیانه وه و کامیانه سواری خۆت بکه ی، یان ده ته وی، هه ر هه موویان له خۆت بیه ریئی و کاتت نیه شه نه بایه ک هه لکه ی؟

یا له بیرت کردوه که ئیمه لیڤه وه ک توّ له چالاییه کدا دانیشتووین، خه ریکه ده رزیینه وه. مه گه ر نازانی مندالیئیکمان له گه لّ دایه، ئه م کورپیزگه ئاوی گه ره که، ئاو، ئاو، تیده گه ی؟

پیت ده لپم مندالیئیکمان له ته کدایه که یه که م جاریه تی بیسته ناو ده ریاهه. ئه مه چ مامله تیک بوو که له گه لّ ئیمه تا کردو؟

ئایا ئه مه چ شکۆ و روومه تیکه؟ ده لپم ئه گه ر له شه یه کی گه نیو نی و خوا ی بای، وه لّام بده وه، گویت لییه؟

ئه م بایه هه لکه و ئه م ته م تومانه راماله. دیله قۆر گویت لییه یان نا؟ ئاخه لافاوو باو بوړانیک هه لسیینه، ترسناکترین لافاو هه لسیینه، ئای دیله سه گ، هه موومان راماله ناو ئاوی ده ریا، لیگه ری با هه موومان ژیر ئاوی ده ریا بین. گویت لییه یان نا؟

من تف لهو لموزه توو کاویت ده کم و تی ی دهریم! ته گهر تو خوی تم بیانهی دهی... دهی
هه لکه باو بوزان و لافاو هه لسیته و نقومی ناو تهو دهریا به مان بکه، دنا تهی دهله سهگ منیش لیت
دهمه گوله سه گینک، گوله سه گینکی دیکه، ههی هیچ و پوچ، به لام من سوارت نام. وهره، وهره،
تهمه بگره، تهمه بگره و تا تیرده بی بیمزه!!

میلگون تهوهای جوین به جادو گهری بایه کاندا، گیانه وهره یکی نادیارو بایه کی نادیار که گویا له
ژیر رکینفی تم گیانه به ره خه یالی و نادیاره دابوو. میلگون تا تهو کاتهی نه که وتبوه لرخه لرخ و
تهواو له هیژو توانا نه که وتبوو. ژور جارن هاواری ده کردو ناگای له خوی پرابوو و داوای له خودا
ده کرد هه لکاته بایک.

له دوا پیدا سهوله که ی به توندی هه لدا ناو دهریا و له سه ره همان شوینی سهول لیدهران دانیشته. له
حالی کدا دم و چاوی خوی له نیوان دهسته کانیدا شار دبووه، له پر به دهنگینکی بلند و به شیوه یه کی
ترسناک له کورژنی گریانی دا. هه موویان له برشت که وتبوو و بی دهنگیان لیکردبوو. به لام تهو که
ناوی منداله کانی خوی ده ژمارد له تاو گریان هه ناسهی وه گیر هاتبوو. کریسک که قهت نه ییدیتبوو
که وهره کانیش بگریهن. سه راپای نازای له شی که وته لهرزین و به چاوی فرمیسکاویه وه روو له نهرگان
گوتی:

- بابه گه وهره، بابه گه وهره! تهمه چیه تی؟ بوچی ده گری؟

پیره میرد که لهو ده مه دا دهستی کورپژ که که ی ده گوشی و نارامی ده کرده وه گوتی: مه ترسه
روله، تهمه ش به سه ر ده چ، ههر نیستا نارام ده گریته وه. تو بیری لی مه که وه. تم شتانه په یوه ندیان
به تووه نیه، به سه ر ده چ.

له راستیشدا، به ره به ره میلگون نارامی گرتیه وه، به لام دهسته کانی چون به دم و چاویه وه گرتبوو
لای نه دبردن، له کاتی کدا نور نور ده گریا.

به جو ره په شوکاوی و کف و کولیکه وه له هه ژمهت گریانه که شانه کانی به رزو نهوی ده بوونه وه.
ته مرابین له سه ر خو به له مه که ی لهو سهوله نریک کرده وه که سه ر ناو که که وتبوو. تهو سهوله که ی بو
ژیر به له مه که راکیشاوه و پاشدان به رزی کرده وه له شوینه که ی خویدا دابناوه.

ته مرابین به هه ستیکی پر له هاو دهردی و خه مه وه به ملگونی گوت:

- میلگون، نارام بگره، مافی خوته، مرژ تووشی لافاوی دهریایی باشتره نهک له ناو تم ته مه دا
گیر بخوا، ده باشه دهی که می دان به خوتدا بگره. به لکه تهو دهریا به و تم بهری داو بگریته وه، چی
بکه یین، چیمان له دهست دی...؟

میلگون هیچی نهده گوت، سهری تهواو له بهر خۆی نابوو و وهك شیتان پشتی کور کوردبۆوه و ده ترسا تهماشای دهورو بهری خۆی بکا.

بهلام تهم ههر شهوا وهك خۆی خوینساردو مهرگ بار بهسهر ئوقیانوسدا بلاوببۆوهو جیهانی لهناو تاریکیهکی بی وینهدا نقوم کوردبوو نهبا یهك ههبوو نه گۆران کارییهك. ههر چهندهش میلگون دهمه قالدو سهركیشی له گهل بادا کوردی. شهو-جادووهگهری بابایه کان له مهر ههر هه موو شه مانه وه کهرو لال بوو، ههتا تورهش نه بوو له جی ی خۆیشی نه جولاً و توفان و باوو پۆرانی بۆ هه لته کردن. شه مرابین به سهوله کانی خۆی ورده ورده سهولتی لیدهدا تا له هیچ جینگایه کیر نه بی و نه وهستی، به له مه که به جوړپیکی ههستپینه کراو بهسهر ئاوه که وه ده خزی.

شه رگان بیدهنگ و له ناو ده ریادا له ناو بیرو خه یالی خۆیدا رۆچوو بوو، رهنه گه جاریکی دیکه و رهنه گه بۆ دوا جار له ژیانیدا بیرو له په ریه ده ریابیه که ی خۆی ده کرده وه.

کریسک شه رگانی له ناو بیرو خه ماوی و پیرانه که ی خۆی دا بری و له سهر خۆ پرسی:-

- بابه گه وره! بابه گه وره! بۆچی چرگی قوتبی به سهر دوورگاندا ده فری؟

شه رگان وهلامی داوه:

- شه من له بیرم چوو پیته بلیم که له م جوړه ته مه شهستوراندا ته نیا شه په رهنده ده توانی به سهر ده ریادا بفری.

شه په رهنده بۆ راو به سهر دوورگاندا ده فری و جاری واش هه یه که بیچوه سه گی ده ریای به چنگان ده فری نی.

چاوه کانی شه وهان که له تهم و شهوی تاریکدا وهك رۆژ ده بیینی. له بهر شه وهیه که شه چرگه گه وره ترین و به هیترتینبانه کریسک به لیوی وشک و له سه ره خۆ گوتی:

- چهند باشده بوو که شه گهر من شه چاوانم ده بوو. من له هه مان کاتدا تیده گه یشتیم که شه مه به کام ئاراسته ی بادا ده جوولین، زووتر ده گه یشتینه وشکایی، زۆر زۆر شه ونده ی که هه زمان ده کرد...

شه رگان هه لکیشا:

- شاه که ژیان هه ره که سه و چاوی لییه تی.

شه وان بیدهنگ بوون و له دوا ی ماوهیه کی زۆر شه رگان ته ماشایه کی کوره که ی کردو گوتی:

- بۆ تۆ زۆر سهخت و دژواره؟ ددان به خۆتدا بگره، شه گهر دان به خۆتدا بگری شهوا له داهاتودا

ده بیته راوچیه کی گه وره، ددان به خۆتدا بگره نازیزه که م زۆر بیر له ناو مه که وه.

بیر له شتیکی دیکه بکه وه، بیر له ناو مه که وه.

کریسک زۆر گوێپرایه لانه ههولیدا که بیر له ئاو نه کاتهوه به لآم سوودی نه بوو. هه رچه ندهی پتر ههولیدا که بیر له ئاو نه کاتهوه، زیتیری تینوو ده بوو. زۆر ئاره زووی خواردن و پاروه نانیککی ده کردو تا گه یشته ئه و رادهیهی حال و باری تیک چوو ههزی ده کرد وهک میلگون هاوار بکا.

ئهو رۆژه به مجۆره کۆتابی هات. تیکرپای رۆژه که چاوه پری بوون و ئومیده وار بوون که به لکه له دوور دهنگی شه پۆلێک بی و شنه بایه کی تازه هه لکا و ئه م ته مه بۆ گو شه و که ناریککی دیکه رابمالی رینگایه کی ده ریا زبوون له رووی ئه واندا بکاته وه. به لآم بیده نگی به سه ر ده ریا دا حوکم فه رما بوو، بیده نگیه کی بی جو له، بیده نگیه کی مه رگبار که گو یچکه و که لله ی مرۆقی به ژان ده هیتا. و هه مو یان تیکرپای کاته که و به بی پسانه وه له تینو تیتیان نازاریان ده کیشاو ده یانویست هه ر نه بی لیویان ته ر بکه ن.. ئه مه زۆر تر سنک بوو که مرۆق له نیوان ده ریای بی سنووردا بی و له تینو تیتیان بمری.

به ره به ری شه و حال و باری میلگون روو به و په ری خرابی گۆرا. ئه و ده می لیک نه ده کرده وه هیه چ شتیک له چاوه کانیدا نه ده خویندرا وه.

ناچار بوون قومی ئاوی بده نی تا گه رووی ته ر بکا. ئه رگان ئاگای له کریسک بوو و ده دیدت که کورپێژگه که ناتوانی چاو له چه مچه ئاوه که هه لگرێ. له به ره ئه وه زۆری بۆ هات. سه ره تا بۆ ئه و له دواییدا بۆ ئه مرایین چه ند دلۆپه ئاویکی له چه مچه که کرد. به لآم ئه و یه ک تنۆک ئاوی نه خوارده وه. ئه م جاره ه جله یکانه ئاوه که ی له ژیر کوشینی به له مه که دانا وه. ماوه یه کی درێژ به بی جو له، به گه رمی و به وردی سه ر گه رمی بیر کرده وه وه شوینی خۆی دانیشت.

ده تگوت نه تینو تیتی نازاری دده او نه ناخۆشیه کی له له شدا هه ست پی ده کرد. ئه و له سه ر کوشینی به له مه که کپ و ئارام به بی سه ر لی شیان، وهک دالیک به سه ر به ردیکه وه گیر سا بۆ وه. پیره مه یرده که ده یزانی که چ چاره نووسیک چاوه پری ی ده کا. له به ره ئه مه زۆر بویرانه، بۆ ئه نجامدانی دوا ئه رکی خۆی له ژباندا، پاشا وه ی هیزو گو ری خۆی کۆ ده کرده وه. ئه و له م چرکه ساتانه به ده ست و نکر دنی سه بیله که ی نازاری ده کیشا،

زۆری هه ز ده کرد بۆ دوا جار سه بیلیک به ر باکا، ئه و له م چرکه ساتانه دا بی ری له په ری ده ریایی ده کرده وه.

ئهی په ری ده ریایی مه زن، له کو ی له باسکه مه لان دای؟

ئهو خۆی ده یزانی که له ناستانه ی دوا چرکه ساتیدا تا چ ئه ندازه له توانا و شایسته ی خۆی به ر خورداره. ته نیا شتیک که وای لی ده کرد ده ست له ئه نجامدانی پلانه که ی هه لگرێ. کریسک بوو که

لەو رۆژانەدا زۆری دلّ لە لای بوو و ھۆگری ببوو بەردەوام خۆی لە پالّ ئەو پیرەمیژدەو دەچەسپاند و لە کەناری ئەودا گەرمی و کۆمەگینکی ھەست پێدەکرد.

دلی بەم نەوجەوانە دەسووتا. بەلام ھەر لەبەر خاتری ئەو دەبوایە ئەو کارە ئەنجام بدا کە پلانی بۆ کیشابوو ئەویش گیان لە دەستدان بوو....

بەم چۆرە ئەو دوارۆژە درێژ و خەم ئەنگیزە ی ئەرگانی ریش سپی کۆتایی ھات.

شەو بوو، شەویکی دیکەش داھاتەو.

بەلام ئەم شەوئەش وەك شەوانی رابردوو ھەوا گۆرانکاری بەسەردا نەھات. تەم ھەموو شتیکی لەناو دەریادا بە ھەمان حالی نارامی تەواو و سەپەو لە ژێر رکیفی خۆی نابوو. و جارتیکی دیکەش تاریکی ئیوارە داھاتەو کە شەوی بی کۆتایی و دووردریژی لە توانا بەدەری ترسناکی بەدواوە بوو. چەند خۆش بوو نیوئەشەو بايەك ھەلی کردبا یان لافاویك یان ھەر شتیك دەبوو، روویدا، تەنیا ئاسمانی ساف و ئەستێرە دەدیتران! بەلام شەو ئومیدی شتیکی وای نەدەدا. ھیچ شەپۆلێك بەسەر ئاوەو نەدەدیتراو ھیچ بايەك نەدەجوولا _ ھەموو شتیك لە بیئەنگیەکی بی پایان و لە تاریکیەکی بی کۆتاییدا رۆچوو. بەلەمیکی تاك و تەنیا لەناو تاریکیدا بە خۆو چەند کەسیکی کە بە دەست ئازاری برسێتییەو.

ئازاری تینویتی لە گیانەلا دابوون، لەسەر خۆو بە ئارامی بەرەو چارەنووسیکی نادیار و مەحکوم لەناو تەمیکی ئەستووردا چەرخەلی دەدا.

کریسک تینەگەیشت کە بە تەواوی چ کاتیك بوو خەو بردیەو. بەلام لەبەر ھیلاکی و تینویتی لە توانابەدەر ماوەییکی زۆر نەیتوانی بنوی. وای دەھاتە بەرچاو ئەو دەردە ی کە جەزەبە ی گیانی دەدا، کۆتایی نابێ. ئەو تەنیا ئاوی دەویست، تەنیا ئا و ھیچی دیکەنا، ھەستی برسێتیی بەرەبەرە وەك ئازاریکی سووك دەروونی، لاوازی دەبوو، بەلام تینوئەتیە کە تا دەھات. زیترو زیت ئازاری دەدا و ھەلی دەپروکاند. ھۆیەك بۆ چارەسەرکردنی ئەم دەردە لەبەر دەستدا نەبوو و دەست بە ھیچ کۆییەك رانەدەگەیشت.

کریسک سەردەمی مندالی بەبیرخۆی ھیناوە. رۆژانیك کە زۆر نەخۆش و تايەکی داغی لی بوو کەوتیبوو، حالّ و باری زۆر خراپ بوو و زۆری تینو بوو، دایکی یەك بست لە پشت سەری دوور نەدەکەوتەو و بەردەوام پارچە پەرۆیەکی تەری بە نیو چەوانە داغ و سوور بۆو کەمی ئەو دادەھینتا، بە

دزیهوه دهگریاو له ژیر لیوهه شتیکی دهخویند، له تاریک و روونی روښنایی بهر شهپلته^{۱۴} و لهسهراییکي که له دوردا وهنوزی ددها، دم و چاوی دایکی بهسهریدا هاتهوه، باوکی له مالّهوه نهبوو، ټهو له ناو دهریادا بوو. کریسک هزی دهکرد که باوکی زوتر بگهړیتهوه مالّهوه، هزی دهکرد چۆره ناویکی بهسهر لیوهه بنین، بهلام نه ټهمهوه نه ټهو خواستهی نههاتنهدی.

باوکی زور لیتهوه دور بوو و دایکیشی ناوی نهدهدایه. دایکی هر پارچه پهروزی تهر دهکردو بهسهر لیوهکانیهوه دنا.

بهلام ټهم کاره تنیا بو چرکهساتیک دهر دو نازاری ټهو نارام دهکردهوه، و دیسان ناوی دهویستهوه و تینوهتیهکهی کاری بوو، رکیتی لی سهند بوو.

دایکی لهبهری دهپاراوه تهمی ی دهکرد که ناو نهخواتهوه، دهیگوت دهبی ددان به خوتدا بگری ی و نهخوشیهکه دهپهړی و چاک دهبیوه، دایکی دهیگوت:

- وره بده بهرخوت، عهزیم، بهره بهیان چاک دهبیوه، تو لهبهر خوت هر ټهمه بلیوه و دووبارهی بکهوه: "مشکی ناوی، ناوم بدهیه." ټهوساکه دهینی حالت باشتر دهبی. نازیم لهبهر مشکی ناوی بیارپوهو تکای لیبکه، با به راکردن بی، ناوت بو بیینی.... تو تنیا پر به دل و به تهواوی تکای لی بکه....

کریسک لهو شهوه، له حالیکدا لهگهلا تینویتی له جهنگدا بوو، ټهم ویرده جادووییهی دهگوتهوه و بهراستیش چاوهړی بوو که ټیستا نا ټیستا مشکه ناوی بهراکه پاک دیت و ناوی بو دهینی. ټهو بی پسانهوه دهپاراوه: "مشکه ناوی، ناوم بدهیه، مشکه ناوی ناوم بدهیه، و له دوایدا گهرچی لهناو کورپی تادا بی هیز دهوو ورینهی دهکردو بهلام لهگهلا ټهوشدا بهردهوام دهپاراوه "مشکه ناوی، ناوم بو بینه." مشکی ناوی ماوهیک سهرو کهلهی بهدهرنهکوت، بهلام ټهو بهردهوام هر ورته ورتی بوو و دهگریاو دهنالایهوه:

"مشکه ناوی ناوم بدهیه" سهرهنجام مشکه ناوی هات. گیانی ساردو وهک شنهی نیوهړیانی سهرووبارهکانی ناو جهنگل، وهگهرهینان و دیتنی له توانادانهبوو. دیاربوو که به تهواوی ههواپهکی ناوی رهنگ، وهک پهپوله له بالهفره دایه. مشکیکی بچکوله له حاللی بالهفره دا باله نهمهکانی خوی له سهروچاوو لاشان و مل و لهشی کریسک هلهدهسوو بهمجوره حال و باری ټهو کهمی چاکتر بزه، رهنگه

مشکه بچکۆلانه که ئاویشی ددهایه و بهموکووری و تاسوقیکهوه تا ماوهیهکی درێژ ئاوی دهخواردوه و ئاوهکه بهردهوام زۆرتر دهبوو و له دهووبهیدا ههڵدهقولی و دهپهژا سهردهم و چاوی ئهوه. کریسک بهربهیانی بهلهشینکی سووک و تهرو تازهیهکهوه له خهوههستا. ئهگهر چی زۆر لاواز ببوو. دواتریش ماوهیهکی زۆر ئهم مشکه ئاو دهرو ئاوهینههههه له میسک دهرنهدهچوو. چۆن ئهوه شوه کاتی که حال و باری زۆر له خرابیدا بوو بهراکهراک به سوڤراغی ئهوه داهاات. ئاوی دایهوه دهردهکهی گیانی پهراوند...

ئیستا که کریسک لهناو بهلهمداماندو بووه و لهبرشت کهوتوهوه له تینۆیتیدا ههڵدهکروزا. ههر ههموو ئهوه شتانهی بهبیر هاتهوه. چهند باش بوو جارێکی دیکهش ئهم مشکه بچکۆلانه جارێکی دیکهش دههاتهوه! کوردهکه لهم ساتهدا به دهرد و زانیکی قول و خهمیکی گهروهه بیری له دایکی دهردهوه که ئومیدی پهیداوونی مشکی ئاوی له دلیدا چاندهبوو. ئهوه به حسرهتهوه.

به بیری دههاتهوه کاتی که حالی خراب بوو و به زهمهت ههناسهی ههڵدهمژی و ئهوهنده تا سوقی ئاو خواردنهوه بوو. چۆن دایکی به میهرهبانیهوه سهری بهسهردا شوڤ کردهوه. سیمای دایکی چهند فیداکارنهو غهم ئهنگیز بوو که تا رادهی بهرانگیزیوون بوو و بهچ پهشویهکهوه ئامادهبوو له رینگای ئهوه قوریانی بداو ئهوهی تهماشای ئهوهی دهکرد. دهبی چاویکی پر له ترس و پارنهوه تهماشای ئهوهی دهکرد. دهبی ئیستا حالی دایکی چۆن بی چی بکا؟

خهم دهخوا، دهگریه و ههموو دهم له کهنار دهریادا ههر چاوهڤی دهکا. بهلام وهلامی: له دهریا نایهوه هیچ کهسیک ناتوانی لهم رۆژه رهشدها یارمهتی ئهوه بدا.

بی گومان ژنان و مندالان له دهووبهههه گردهکهی سهگه بهلهکدا مهشخهلی ئاگرهشینه دهکهنهوه بهم هۆیه هیوای پیندهبهخشن. شایهه لهپر ترووسکهی خۆشیهک پهیداچی. بهلی تهوانهی لهناو دهریادا گوم بوون. له رۆخی دهریادا پهیدابنهوه.

لهم کاتهدا ئهوان لهناو بهلهمهکهیاندا له فهزایهکی تاریک و بی گیان لهسهه خۆ دهخولانهوه و لهسههخۆ و ئارام له تاریکی تهمی ئهستوری شهوا، دوا ئومیدی دهریازیوونی خۆیان له دهست ددها. نا، هیژهکان زۆر نایهکسان بوون. له لایهکدا تاریکی ئهبهدی که پیشی بهدهرکهوتنی رۆژ جیهانی بوونی تهنیهوه، و له لایهکی دیکهدا چوار تن مهحکومی چارهنووس بوون لهناو بهلهمیگدا، بهبی ئاو، بهبی خۆراک و بهبی ئهستیهره و رینما لهناو ئوقیانووسدا گیریان خواردبوو قهت کریسک تاریکی ئهوهی له سروشتدا نهدیتهوو و ههرگیز نهیدهتوانی لهم تهمنه کورتهدا رهنج و ئازاری تینوتهیهکی

وا له پاده به دهری به خه یال دابی. ټو بو ټو هوی به سه رخویدا زال بی، دهستی کرد به بیر کردنه وه له مشکی ناوی که رژیټیک له رژیټان ناوی دایمو له به لای رزگار کردو چاکی کرده وه...
 کریسک به بی مانو بوون ټو ویردهی که دایکی فیری کردبوو له بهر خوی دوو باره ده کرده وه:
 "مشکه ناوی، ناوم بدهیه، مشکه ناوی ناوم بو بیټنه، ټه گهر چی هیچ موعجیزه یه که روینه دا، به لآم ټو به رپه ری موکری ده پاراوه و درژیټی به بانگ کردنی مشکه بچکوله که ددها..
 ټو مشکه بو ټو بووه سومبلی ټومید..

مشکی ناوی، ناو بیټنه:

کوره که له حالیکدا خوی مانوو ده کرد، هه ولی ددها به جوړیک پیری تینویتی له میټشکی خویدا نه هیللی، جاریک خه وه کوتکه دهیرده وه جاریک دیکه به ناگاده هاته وه، گوی ی ددهایه قسه کانی ټهرگان و ټه مراین. ټم دووانه ماوه یه کی درژیټ سرتوختیان بوو. قسه کانیان عه جیب و غه ریب بوو نه ده کرا تیان بگا. قسه کانیان بچر بوو و ناو ناوه ناتاشکراو ناروون بوون.
 کریسک قسه کانی ټهرگانی باشت ده ناسیه وه، چونکه ریک له پال پیره میرده که دانیشتبوو. ټهرگان به زه جمت قسه ی ده کردو زور به زه جمت هه ناسه ی هه لده کیشاو به به ره له سټیه کی ته واوه هه ولی ددها به سه ر گیرانی دهنگی و لرخه لرخی سینگیدا زال بی.

به لآم دهنگی باوکی که دورتر له که ناری سه وله کان دانیشتبوو، خراپتر دهاته گوی ی..

ټه مراین که وه بللی ی که سیټک له ویدا گوی له قسه کانی ټو راده گری به گهر میه که وه له ژیر لیټوه دهیگوت:

- بابا گه وره، بیر بکه وه، من که نابی ناموژگاریی ټو بکه م، ټو مرژیټکی به هوش و تیټگه یشتوی.

ټهرگان به موکوری له سه ر بوچوونه کانی خوی وه لآمی داوه:

- زورم بیر کرده وه، باشیشن بیر کرده وه، بهو جوړه باشت ده بی.

بو ده میټک هه ردوویان بیدهنگ بوون و پاشدا ټه مراین گوتی:

- هه موومان له ناو به له میټکداین، ده بی چاره نوو سیسمان یه ک بی.

پیره میرده به خه میټکی گه وره وه له ژیر لیټوه گوتی:

- به للی، گوتت چاره نووس، چاره نووس، دوا بی به دهنگی کی گیراوه گوتی:- هه موو که سیټک

ټه مه ده زانی که چاره نووس پیټشوه خت دیارکراوه، هه ر له بهر ټه وه شه ده لاین له چاره نووسراو، بته وی یان نه ته وی ده بی خوتی بدهی به ده سته وه نیستا که دوا دوا بی کاره که مانه ده بی یه کیټک به بی ی خوی

بهره و چاره‌نوسه‌کەى بچى، بۆ ئەوەى چەند رۆژتيكى دیکەش ئەوانەى ماوەنتەوه بئێهەن خۆت بېرى لى بکەوه، ئەوه هاتو ريگاکان نەکرانەوه، بە هەموو توانا ملي ريگاتان گرت، وشکانيش لەبەرچاوتانە، بەلام بۆ زیندوو مانەوتان چەند قومه ئاويكى کەمتان هەيه، باشه، ئەمە عاقلانەيه، ئايا ئەوه ئازادەر نيه؟!

ئەمرايين وەلامىكى ناروون و ئاشکراى داوه و داوى ئەوه هەردوو کيان بێدەنگ بوون.

کريسک هەولئى دەدا بنوئى و بەردەوام بانگى مشکە بچکۆلە رەنگ ئاويه کەى دەکرد، وايدەزانی کە هەر کاتى خەوى ليکەوت، مشکە بچکۆلەش پەيدادەبى... بەلام هەى هو خەو لە کوى ی بوو... مشکە ئاوى، ئاوم بدەيه!

ئەرگان پرسی: باشه، ميلگون چۆن؟

ئەمرايين وەلامى داوه: هەر وەك پيشوو راکشاوه، پېرەميژدە کەمى خۆى وەخراند و لە دواييدا لە ژيژر ليپوهه ورتەو ورتيكي کردو گوتى:

- دەلئى راکشاوه، هەر کاتى بە ئاگاهاتهوه، بۆى بگيرەوه ئەمرايين بە دەنگيى لەرژزکەوه بە زۆر بە کۆخەيهک سينيگى خۆى ساف دەکرد گوتى: - باشه بابە گەوره، هەر وەكو گوتمان، هەر کاتى بە ئاگاهات بۆى دەگيرمەوه.

- پىئى دەلئى ی کە من ريزم ليدهنا، ئەو راوچيه کى ليپهاتوهو مرۆقيىکى ناعاقليش نيه، من هەميشه ريزم بۆى هەبووه.

مشکە ئاوى، ئاوم بدەيه!

لە دواييدا ئەمرايين شتيىکى گوت کە کريسک بە تەواوى قسەکانى ئەوى نەبيست. بەلام ئەرگان وەلامى داوه:

- نا ناتوانم سەبر بگرم، مەگەر نايينى؟ لە توانامدا نەماوه، سەگى باش دوور لە چاوان دەنۆيى. من خۆم، من مرۆقيىکى گەوره بوون و ئەوهى من دەيزانم، من هەميشه پەرى دەرياييم لە خەودا دەديت، تۆ لەم ناگەى، من دەمەوى بۆ ئەوى بچم...

ئەوان ديسانەوه لە بارەى شتيىکەوه قسەيان کردەوه، لە کاتيکدا کريسک بانگى مشکە ئاوى دەکرد. خەو برديەوه.

مشکە ئاوى، ئاوم بدەيه!

دوا قسەى کە گوى ئى لى بوو ئەمە بوو کە باوکى لە ئەرگان نزیک بۆوهو گوتى:

-بابه گوره له بیرته که بازرگانه کان به خویان و ناسکه کانیانه وه هاتبون تهوریان بهشتی دیکه دهگوریه وه. له بیرته کابرای زه به لاجی سیسه دهیگوت که له مهمله که تیکي دور، مرۆقینکی گوره هه بو به سهر دهریادا دهرۆیشت، ئاخو ئهم جۆره که سانهش هه بوون...
ئهرگان وه لآمی داوه:

- ئهو زۆر زل بو، له هه رچی گوره هه یه زل تر بو. به لآم بۆ ئیمه گوره ترین بو نه وه، ئه وپه ری دهریاییه له وئیه ئیدی کریسک که وتبووه خه، به لآم به لیلی له هندی وشه دهگه یشت.
- هئوریه وه، که می بیریکه وه.

- کاتی هاتوه، من ژینانی خۆم به سهر بردوه، پیشم لی مه گره.... له توانام دانه ماوه، چیدی ناتوانم...

- له م تاریکیه دا...

- چ جیاوازیه کی هه یه...

- من هیشتا قسه کام بۆ تو نه کردوه.

- قسه ته واو نابی، دواي ئیمهش ته واو نابی..

- له م تاریکیه دا...

- ئیوه خۆتان ئاگادارن، له ویدا که می ئاو هه یه...

ناو له پیکي گوره، پان و زیر به سه بری و به پارێزه وه له سه ره سه ری کورپژگه که دنرا، ئهو له جیهانی خه ودا تیگه یشت که ئهم دهسته، دهستی ئهرگان بو... ماوه یه که ئهم دهسته گه رمو سه نگینه له سه ره سه ری کوره که دابوو، دهتگوت دهیویست، ئهو - له سه ره سه ری کریسک پاسداری بکاو ئه وی له بیربی و یادی بکاته وه...

کریسک له خه ونپی وا بو که پیاده به سه ره رووی دهریادا دهر وا و به ره و ئاقاریک ده چی که ده بی رووبه ره و شکایی بی و بتوانی هه ر چه ندیکی ده یه وی. ئاو بخواته وه.

هه نگاوی دنا، نقومی ناو ئاوه که نه ده بو. له هه موو لایه کدا دیه نی عه جاییب و سه رسوره یه نه ر بو تا چاو کاری ده کرد، له هه موو لایه کدا دهریایی پاک و روون و دره وشاوه پان بیۆه. له جیهاندا جگه له دهریاو هیچ شتیکی دیکه نه بو. ته نیا دهریاو ئاو بو. و ئهو له سه ره ئاوه که. هه ره که به سه ره زه ویدا بر وا. ئه وها دهرۆیشت.

شه پۆل له هه موو شوین و لایه کدا، ئارام و ریک و پیک، له ژیر پرته وی تیشکی خۆردا شه پۆلی ده دا. له وه نه دهگه یشت که ئهم شه پۆلانه له کوئوه ده هاتن و بۆ کوی ده چوون.

كريسك تاك و تهنيا بهسەر ئاوى دەرياوه ههنگاوى دەنا. لهسەرەتا واى به خهياڵدا هات كه له پيشى ئەرگان و ئەمرايەن و ميلگونەوه راى كردو رۆيشت تا ئەو بدۆزبۆتەوه و خێرا ههوايان بۆ بپننى. بهلام له دوايدا زانى كه جگه لهو هيچ كەسيك لهوى نەبوو. ئەو هاواری دەکرد، بانگی ئەوانى دەکرد، بهلام كەس وهلامى نەداوه. نه كەسيك لهوى بوو نه دەنگيك دەهات و نه سيپهريك دەديتارا. ئەو نەيدەزانی ئەوان چيان لپهات و بۆ كوى ون بوون. ترسى لى نىشت.

ئيدى نەيدەتوانى هاوار بكا. له هيچ لايەكەوه زهوى نەديتارا، بهسەر دەريادا راى دەکرد، هەناسە پرکى ببوو. هيترى تيدا نەمابوو، بهلام له هيچ شويتنيك نزيك نەدەبووه، له جيگاي خويدا مابووه، تينويتتهكەى زۆرتر دەبوو زيتر بى هيترى تواناى دەکرد. لەناو ئەم گيرۆدەيهيه پەلهوهرپىكى ديت كه بهسەر سەريهوه دەفري. ئەو پەلهوهره "ماسيگره" بوو كه دەگهرا شويتنيك بۆ هيلانهى خوى بدۆزبۆتەوه، به قاوو قيژ به ئاسمانهوه دەفري و بهلام له هيچ جيگايه كدا شويتنهواری وشكاييهك نەدەديتارا. له هەموو لايەكدا شەپۆلى بى كۆتايى بهسەر يەكدا دەهاتن.

ئەردەكى لوور به دەنگيكي پر له سام و شكۆوه دەينالاندو بەم لاو بهو لادا دەفري. كريسك گوتى:

- ئاى ماسيگره! پيم بلئى، زهوى له كوئيه. له كام لايه، من تينوم!
ئەردەكى لوور وهلامى داوه:

- هيشتا وشكاني له جيهاندا پەيدانەبوو، له هيچ جييه كدا نيه! له هەموو لايەكدا تاو چاو پر دەكا تهنيا هەر ئاوهو هەر ئاوه!

كوپريژگه كه ههوايئىكى ئەوانەى لى بزر ببوون، پرسى و گوتى:
- ئەدى ئەوانى ديكه له كوئين؟
ماسيگره وهلامى داوه.

- ئەوان نەماون، به دواياندا مەگهري، ئەوان له هيچ شويتنيكدا نەماون. ترس و هەراسانى و خەفەتى تەنبايى. ترس و كەسەرپىكى زۆر له رادەبەدەريان خستە دلئى كريسك. حەزى دەکرد لهوى رابكاو نەميئى و سەر بۆ بيبابان هەلگرى. بهلام هيچ جيگايهك نەبوو پەناى بۆ ببا، له هەموو لايەكدا هەر ئاو و شەپۆلى بى پايان بوو.

ماسيگره لهو پەرى ئاسۆداو بوو به خاليئىكى رەش و لەبەرچاوان ونبوو.
كوپره كه به دەنگيكي پر له پارانەوه گوتى:

- ماسيگره له گەل خۆتم ييه، تهنيا ليترەم به جى مەهيئە!

بەلام ئەردەكى لۇو ۋەلامى نەداۋە بە خىرايى بە دۋاى ئەو زەۋى و جىھانەنى كە ھىشتا بوونى نەبوو، بە پانتايى ئاسمانى سەردەريا لە حوكمى چاۋان بزر بوو.

لەتاۋ گەرمى تىشكى خۆر مرۆڧ چاۋى مۆلەق دەما، كرىسك دەم بەگريان و چاۋ پر لە فرمىسك لە خەو بەئاگاھات و ھىشتاش ھەر ھەستى بە ترس خەم و دلەراۋكەو بىچارەبى خۆى دەكرد. لەسەر خۆ چاۋە فرمىسكاۋىبەكانى ھەلئىناۋ تىڭگەبىشت كە خەۋى بىنيۋە. بەلەمەكە ھىدى ھىدى بەسەر ئاۋى دەريادا لە مەلە مەل دابوو. دنيا خەرك بوو بوولئىلە دەبوو و تەمىكى خۆلەمىشى بە ھەموو لايەكدا بلاۋ بىۋە. وا ديار بوو شەو كۆتايى ھاتبوو و بەرەبەرەى بەيان بوو. كرىسك تەكانىكى دا، دەستى بەرەو ئەرگان درىژ كورد و لە ژىر لىۋەۋە گوتى:

- بابە گەرە، ئاۋم دەۋى، من خەنم دىت... بەلام كەسى بەردەستان نەكەوت، شوئىنى ئەرگان لەناۋ بەلەمەكەدا چۆل بوو.

- كرىسك جارئىكى دىكەش گوتى:

- باپىرە:- بەلام دىسانەۋە كەس ۋەلامى نەداۋە.

- كوپرئىگە سەرى بلند كرد، راجلەكى و زرىكاندى: باپىرە

ھۆ باپىرە لە كوئى؟

ئەمرايىن بەتەكانىك لىنى نرىك بوۋە، جىگەر گۆشە شىرىنەكەى خۆى توند گرتە باۋەش و گوتى:

- قاۋقىژمەكە ۋاز لەم دادو ھاۋارە بىنە، چىدى بانگى بابە گەرە مەكە! ئەو چۆتەكن پەرى دەريايى.

بەلام كرىسك گوى بەم قسانە نەداۋ و ھاۋارى كرد:

- بابە گەرەكەم لە كوئىيە؟ بۆ كوئى چوۋە؟ باۋكە ھەولئى دا كورەكە ھىمن كاتەۋەو گوتى:

- مەگرى رۆلە ھاۋار مەكە! ئارامت بى، كورە شىرىنەكەم، بابە گەرە نەماۋە. چىدى مەگرى.

بابە گەرە پىي گوتم كە ئاۋت بەدمى. ھىشتا چۆرە ئاۋپىكمان ماۋە، تۆ مەگرى، من ئاۋت دەدەمى. تىكا دەكەم مەگرى. تەمەكە بەم زوۋانە دەپەۋىتتەۋە، ئەوسا دەبىنى...

كرىسك ئۆقرەى لەبەرپرأبوو بەھەموو ھىژو گورئىكى كە تىبىدا بوو كە خۆى لە باۋەشى باۋكى راپسكىتى. لە ئەنجامى ئەم جولە جولە بەلەمەكە بەم لاۋ ئەۋلادا لاۋنىو دەبوو. ئەمرايىن نەبىدەزانى چى بكاۋ گوتى:

- ھەر ئىستا سەۋل لىدەدەم و بەلەمەكە داژۆم! بىنە، ئىستا دەكەۋىنەرى! ئاى، مىلگۆن،

ھەئسە دەى راستبەۋە، دەلىتم راستبەۋە! سەۋل لىدە باپرؤىن!

میلگۆن دەستی بەسەول لێدانکرد، بەلەمەکه لەسەرەخۆ بەسەر ناوەکه‌دا رویشت، ئەوان سەرلەنوی ئەناو تەم و مژگیکی سپی چروپەکپارچە که وەك پێشوو سەرانسەری ئەو ناوێی داگرتبوو. دیارنەبوو بۆ کۆی و بۆچی جمان.

بەمچۆرە ئەوان بۆ پێشوازی روژگیکی نوێ چوون، ئەوان ئیستا لەناو بەلەمەکه‌دا سی کەس بوون. مشکی ئاوی، ئاومان بەدیه!

لەپاشان که کریسک که می تۆتکه‌ی گرت. ئەمرايينيش سه‌وله‌کانی گرتە دەست، هەردووکیان کهوتنە سه‌ول لێدان خیراتر بۆی جوولان. دیسانه‌وه دیارنەبوو بۆ کۆی و بەره‌و چی دەرۆن، بەلام کریسک که به ونبوونی ئەرگانی پیر چه‌په‌سابوو، به هه‌تیویاری له داوای بەلەمەکه‌دا دانیشتبوو و دل پر له خەم و که‌سه‌ر لشم و هۆری گریانێ بوو. باوکه‌و میلگۆنیش په‌ژمرده‌و غه‌مگین بوون. بەلام نەدهیاتوانی یارمه‌تی خۆیان نه‌هی کریسک بده‌ن. ته‌نیا کارگیکی که له ده‌ستیان ده‌هات، ئەوه‌بوو که‌سه‌وله‌کان به ده‌سته‌وه بگرن و به‌به‌رده‌وامی سه‌ول لێبده‌ن. سه‌ولیان لێده‌داو بۆی ده‌جوولان، ته‌نانه‌ت بۆ ئەوه‌ی سه‌ول لێبده‌ن له جوله‌داین چیتر نا، دەم و چاویان لەناو ته‌میکی سپی لیل و تاریک ده‌هاته‌به‌رچاوان...

هه‌موویان له‌گه‌ڵا به‌دبه‌ختیه‌کی گشتی و هه‌مه‌لایه‌ن، به‌دبه‌ختی بیچاره‌یی، به‌دبه‌ختی بی ئامانی، یه‌عنی برسیه‌تی و تینویتی، سه‌ریان له راکردن نابوو.

له‌باره‌ی هه‌یج شتیکه‌وه مه‌ته‌قیکیان لێوه‌نه‌ده‌هات، ده‌ترسان قسه‌یه‌ك بکه‌ن. دوا‌ی ماوه‌یه‌ك میلگۆن وازی له سه‌وله‌کانی هه‌ینا و به‌ده‌نگیکی غه‌ماوی به‌ئه‌مرايينی گوت:

- بیته‌ ئاو دابه‌ش که!

ئه‌مرايين ئاوی ناو ته‌پلی بنی جلیکانه‌که‌ی به‌چه‌ند جورعه‌یه‌ك و به‌چه‌مچه‌یه‌ك به‌سەر هه‌ریه‌کیك له‌سه‌رنه‌شینیانی به‌لەمەکه‌دا دابه‌ش کرد. ئاوه‌که تام کۆن و ناخۆش بوو. به‌لام له‌و ئاوه‌ش هه‌رکه‌میك ما‌بۆوه. ته‌نیا به‌شی سی چوار جاری دیکه‌ی ده‌کرد. هه‌یج یه‌کیان به‌و ئاوه تینویتیان نه‌شکا.

دیسان هه‌رچاوه‌ری ی مه‌رگه‌مووشی بوون. چاوه‌روانی سه‌رسوورپه‌ینه‌ر ده‌ستی پینکرد که ئایا که‌ش و هه‌واکه ده‌گۆزی، یان نا؟

ئیدی هه‌یجیان پێشبینیه‌کی ئومید به‌خشی نه‌ ده‌کرد. هه‌موویان ماندوو وه‌رس ببوون، ناچار بارگیکی بی وینه یاخه‌گیریان بوو، له‌ناو به‌لەمەکه‌دا دانیشتبوون و به‌بی ئامانج و مه‌به‌ستیك له‌ناو ته‌مه‌ توانا برۆکینه‌که‌دا ده‌خولانه‌وه. جگه‌ له‌وه‌ی خۆیان بده‌نه‌ ده‌ست قه‌زاقه‌ده‌ر چاره‌سه‌کی دیکه‌یان

نه بوو. تم دهم له دهمی پتر توانای نهوانی بیهیزو لاوازتر ده کرد. تنیا جاریکیان میلگون دواي چهند جوینیکی تهروتازه. به دهنگیکی له رزوک و پر له نفره تنه وه گوتی:

- من نامادهم برم! تنیا نهو تمه له بهین بروا، خوم له ناو به له مه که وه له دریا دهاویم، تنیا به چاوی خوم گوشه ییکی دنیا بیبیم!

نه مرابین متهقی نه کرد. تنیا ناوریسی نه داوه، نهو نیستا له ناو به له مه که دا له جیی ریش سپی بوو. نهو پییشینییه کی دیکه نه بوو بیکا. جیگاییک نه بوو رووی به له مه که به رهو نهوی لیخوری. کات تیده پیری. به له مه که هر بؤ خوی له جوولاندا بوو، جاریکیان به بیخ جووله دهو ستاو جاریکی دیکه یان سه ره له نوی ده که وتوه جووله.

همه مو ساتیک ترسی مردن پتر ده بوو، قوره ی زگیکی برسی و له توانا به در له گهل تینویتییه کی له راده به در تیکهل ده بوو، توانایان نه ده ماو له پرشت و پهل و پو ده که وتن.

کریسک به نیوه چاو چوقاییکه وه له دواوه ی به له مه که راکیشا بوو. سه رومیشکی گران بوو و وړوگیژیوو، به دژواری هه ناسه ی ده دا، همه مو ده قیه که له نه نجامی برسیتی و سکه خالیه که ی حال و بالی تیکده چوو. همه مو دهم ههستی به تینویتی ده کرد.

زور زوری ههست به تینویتی ده کرد.

مشکه ناوی ناومان بؤ بیته!

نهو کوره به رده وام مشکه ناوی ناوگیژی سویند ده دا، داواي یارمه تیی لی ده کردو هه ولی ده دا له هوش خوی بچی، نیستا نیدی بؤ قوتار بوونی له ناو یاده وریه کانی نهو ژبانده ده گهرا، که له دامینی گردی سه گه به له کدا مابووه و که نیستا وه که نه فسانه خوی ده نواند و کهس دهستی پیی نه ده گه بی.

له سه رخو له به رخویه وه دهیگوت: "مشکه ناوی، ناومان بؤ بیته!" و له بهر نه وه ی سه ری ده سورا، دهیپینا بهر چاوی خوی که چون یارییان ده کردو وه که دی دره ختیک له سه ر گردیکی به گیا و گول داپوشراوه وه خلور ده بونه وه، نای که نه یارییه چند خوش و پیکه نیناوی بوو! کریسک له یارییه دا له همه مو مندا لان چاپوکترو به هیژو گورتریوو. ده بووا به را کردن به سه ر گرده که بکه ون و له ویشه وه ریگ وه کاریتیه کی لووسکراو که له نشیوه که دا کرابیته وه، به دهوری خویدا چه رخ له بخاو به رهو خوار خل بیته وه. ده بووا دهسته کان ریگ به خوره بنوسیتری. له سه رتا ده بووايه خوت هه ول بده ی تا به ته واوی ریگای خلور بونه وه ده ده ژویه وه. دواي نهو دوو سی جارن به ده وری خوتدا گه وز ده ده ی نیدی خوت له خوتدا تلت ده داو خوت بؤ نه ده گیراوه. له خه نی و خوشیاندا قاقا پیده کنی، ناسمان جاریک بهم لاو جاریکی دیکه بهو لادا ده سوراوه، هه وره کان چه رخ ده دن و ده بریسکیته وه،

دره خته كان به دهوری خۆياندا چهرخه له يان دهدا و ده كهوتن. هه موو شتيك ناويژان ده بوو لهو ناسمانه دا، به لّام خۆر له ناسماندا له پيڤكه نينان شه قى ده برد. له هه موو لايه كه وه قاوقيزى مندا لان بهرگوى ده كهوت. به رهو خوار خيراو خيراو تر تل ده خۆى. دم له ده مى پتر و خيراو تر خلور ده بيه وه له م سه رويه ندانه دا جاريك دم و چاوى مندا لان و جاريكى ديكه پييه شهت و گيڤرپوه كاني ئه و مندا لانه ي به دواى تودا راده كهن، به باشتري شيوه به ديارده كه ون و بزده بنه وه و سه ره نجام له پر ده وه ستى، و ته نيا گوييه كانت ده زرنگينه وه. و ئيده و ئه م كاته ت گرنگري و به هه ستري چركه يه. ده بى تا ژماره يه ك _ دو _ سى به خيراوى له شويني خۆت راست بيه وه و له سه ر پييان قيت را وه ستى و سه ره سوو ره نه تگرى. هه موو مندا ليك له جارى يه كه مدا ده كه وى. زور پيڤكه نينا وييه، هه موو پنده كه نن، خۆشت پنده كه نى. ده ته وى له سه ر پييان خۆت راگرى، به لّام دنيا له ژير پيتدا ده سوو رته وه. به لّام كريسك قه ت نه ده كه وت. هه وليده دا له سه ر پييان بوه ستى و ده شوه ستا، له بهر ئه وه هه موو كات موزولوك هه ر له ده ورورخى ئه و دابوو، و كريسك قه ت نه يده ويست وه فلان و فلانه مندا لي له مه ره مردوانه. له بهر چاوى موزولوك بكه وى.

به لّام له هه موو كاتي ك خۆشتر و پيڤكه نينا وى تر ئه وه بوو كه ئه وان پيشپر كيبان له گه ل موزولوكدا ده كردو له سه ر گرده كه وه خۆيان خلورى خواره وه ده كرد. كچۆ له كانيش ده يانتوانى له سه ر گرده كه وه خۆيان خلور بكه نه وه. به لّام ئه وان تر سنوك بوون و جارى وا ده بوو كه زييان له شتيك گير ده بوو، به لّام ئه مه يان حسيب نه بوو، هه لبه ته له م كاره پيڤكه نينا وى و دلخۆشكهره دا جيڤا گايه ك له له ش شين و موڤر ده بووه.

به لّام هه ركه ئه و و موزولوك پيڤكه وه خۆيان خلور ده كرد وه كريسك به نانه ست كه مى ده ستى خۆى خوار ده كرد وه تا خيرا بيه كه ي كه م بيته وه و پيشى موزولوك نه گريته وه.

ئه وان له نيو قاوقيز وهات و هاوار و پيڤكه نينى مندا لان، له يه ك كاتدا ده گه يشته ن خواره وه، له يه ك كاتدا تا ژماره ي سى له جى ي خۆيان راست ده بوونه وه، و هيج كه سيك نه يده زانى كه كريسك كاتى موزولوكى ده گرت و يارمه تى دهدا تا نه كه وى، چ تام و چيژيكي خۆشى ده ديت. ئه وان به بى ئه وه ي ناگايان له خۆ بى يه كديان له با وه شى ده گرت، گوايا هاريكارى يه كدى ده كه ن تا نه كه ون، موزولوك له قولايى دلوه پنده كه نى و ليوه كاني عه جيب سه رنج راكيش بوون. هه ميشه واى ده كرد كه كريسك نه هيلى بكه وى، واى له خۆى ده كرد كه خه ريكه ده كه وى، و كريسك ده بووايه ئه و له با وه شى بگرى و نه هيلى بكه وى، كه س هه ستى به وه نه ده كرد كه ئه وان له م ليك گير بوون و خۆ پيڤكه وه نووسانده چ كات و چركه ييكي پر له خۆش بيه كى نانا شنا و ئه فينيكى پر له ترسييان به سه ردا ده گوزه رادا دلى

شەيداي كىژۆلەكە لەژىر كراسە تەنك و ناسكەكەيدا لە خورپەوليدان دابوو، ھەرجارىكى كەلەشيان بەرپەكدى دەكەوت و كرىسك ھەستى دەكرد كە چۆن چۆنى مەمكۆلە فنجانبىيە سفتەكانى موزلوك كە تازە سەريان ھەلدابوو، دەكەوتنە ناو دەستى و لەم كاتەشدا موزلوك چۆن ەك شەنگەبى دەكەوتە لەرزەو خۆى بە كرىسكەو دەنووساند و چاوەكانى موزلوك لەم كەين و بەين و لەژىر ئەم كارىگەرپەدا مەست و خومار ببوون، بەشپۆھەيىكى چەند پڕ لە نھيىنى و ئەفسوناوى دەدرەوشانەو، و سەرانسەرى جىھان، ھەرجىھەكى لەسەر زەوى و لە ئاسماناندا بوو، لەنيۆ پيىكەنين و شادومانىيى ئەواندا و لەگەل ئەواندا لە بائقرەدابوون و چەرخەلەيان دەدا.

نەدەكرا كەس پەى بەو بەبا كە ئەمە چ خۆشى و شايى و لۆغانتيك بوو!
تەنانەت جارىكيان يەكيك لەخەلكى ناوھۆزەكەيان كەوا كەميك لە كرىسك ھەراشتەر بوو، بەمەى زانى، و ئەم كورپە دل پڕ لە قين و نەفرەتە، ەك لەبەر گيژى و وري نەتوانى لەسەر پييان بوەستى، ئەھمەقانە خۆى ھاويشتە سەر موزلوك، موزلوك سلەمىيەو و بۆ دواوەكشاو، خۆى لە دەست راپسكاند، و كورپەكە خۆى وا نیشاندا كە سەرى دەسۆرپ و خەرىكە دەكەوى، و خۆى گەياندە موزلوك و خۆى ھەلدا سەرى. كرىسك لەگەل كورپە يەخانگيربوون. ئەو كرىسكى ئەردى دا. لەگەل ئەمانەشدا شەرەكە بەبى ئەنجام كۆتابى ھات، كەس بەسەر كەسدا سەرنەكەت، لەبەر ئەوئەى كرىسك خۆى نەدەدا بە دەستەو و نەدەبيشى ھيشت دەھيشت موزلوك يارمەتیی بەدا. بەلام تەنيا ھەر ئەو جارە بوو چىدى شتيكى وا رووى نەداو...

ئەو كاتانەى كە تير يارى دەبوون، بە لەشيكي داغ و گەرم و شەلالى نارەقە بەرەو رووبارەكە رايان دەكرد، تا چۆرە ئاويك بۆنەو، كاتيكي ھەر زۆر دلخۆشكەرو شيرين بوو،

مشكە ئاوى، ئاومان دەيە

مشكە ئاوى، ئاومان بۆ بيئە!

سەرچاوەى رووبارەكە لەناو جەنگەلەو دەھات و بەنزىكى جىگاي يارپەكەى ئەواندا تيدەپەرى. ئاوى رووبارەكە بەخۆرە خۆپ بەناو بەرداندا دەپۆيشت و تاريكى و فينكى تايبەتى ناوجەنگەلەكەى لەگەل خۆيدا دەھيئا، گياو گۆلى چروپەر لە ھەردوو بەرى رووبارەكەدا روابوون، دەكەوتنە بەرئاوەكە و قەدە بلئدەكانيان لەبەرانبەر پەوتى پڕ لە شادىي دلخۆشكەرى ئاوەكەدا بەرگريان دەكرد.

جۆيببارەكە بى خەم و خەيال بۆ خۆى بەرەو دەريا دەپۆيشت، جاريك لە ژىر تيشكى خۆردا دەدرەوشاوە، جاريكى ديكە لە ژىر كەنار دەرياي نشپۆھەكە دادەخزى و سەراو ژىر ئاوپزان دەبوو ناو ناوھش لە نيۆ گژوگياو پنچكاندا بزر دەبۆو.

ئەوان پىنكەۋە دەگەيشتنە دەم ئاۋو جۆگەلە، لەيەك ئان و ساتدا لەسەردەم درىژ دەبون، گياو گۆلەكەيان لادەداۋ بىنپان بە ئاۋەكەۋە دەنا كاتى ئەۋەيان نەبوو دەست و پليان بشۆن و تا بە گۆلمان ئاۋ بۆنۆنەۋە. ۋەك كىيى سەريان بۆ ئاۋەكە دەبرد، دەم و چاۋيان لە ئاۋەكە دەناۋ ئاۋيان دەخواردەۋە، ئاۋەكە خورپەخورپى بوو ختوكەى دەم و چاۋى دەدان. ۋاى كە خۆش و بەتام بوو!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

ئاي مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

ئەوان لە دەم جۆگەلە درىژدەبون ملىان بۆ ئاۋەكە شۆر دەكردەۋە، شانپان پىنكەۋە دەچەسپاندى دەستيان لەناۋ ئاۋەكە دەنا، لەناۋ ئاۋەكەدا دەستيان لەناۋ دەستى يەكدى دەنا، دەتگوت بەھەردوۋىيان جوتە دەستىكى ھاۋبەشيان ھەيە. پىر بەدل ئاۋەكەيان ھەلدەقوراند، ھەناسەيەكى تازەيان دەدا، بەتام و چىژەۋە ئاۋىكى زۆريان دەخواردەۋە، ھەركە بە تەۋاۋى تىر ئاۋ دەبون، دەكەوتنە يارى كردن، دەمىيان بە ئاۋەكەۋە دەناۋ غەلغەلەيان دەكرد، ھەزىيان نە دەكرد ئەۋى بەجىبەتلىن. ھەزىيان نە دەكرد دەم لە ئاۋە سازگارو شىرىنەكە بكنەنەۋە، ەكەسى دەم و چاۋى خۆيان لەناۋ ئاۋەكەدا دەدەيت و ەكەسەكە بەخىرايى ۋن دەبوو، بەۋ ەكەسە پىنكەنىناۋى و خوارو خىچەى دەم و چاۋى خۆيان پىدەكەنپن و بەروۋى يەككىدا دەتريقانەۋە.

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

ئاي مشكە ئاۋى، ئاۋم بدەيە!

موزلوك بەبى ئەۋەى سەرى لە سەر ئاۋەكە بەرز بىكاتەۋە، تەماشاي ئەۋەى دەكرد و بە چاۋە بادەمىەكانى بە نىگاي پىر لە مەكرو شەيتانىەۋە تەماشاي ئەۋەى دەكرد، ئەۋىش بە نىگاو زەردەخەنەى پىر لە مەكرو شەيتانىەۋە ۋەلامى موزلوكى دەداۋە و كارەكانى موزلوكى ۋەك خۆى دوۋبارە دەكردەۋە:

موزلوك شانپىكى لە شان دەدا، دەتگوت لە خۆى دوور دەكاتەۋە، بەلام ئەۋ بەرگىي دەكرد و لانەدەكەوت. ئەۋ كاتە موزلوك گوۋىي پىر ئاۋ دەكردو بەدەم و چاۋى ئەۋىدا دەكرد.

ئەۋىش ھەمان شتى دەكردەۋە، قومىكى گەۋرەى لە ئاۋەكەدەداۋ بە فىچقە بەدەم و چاۋى موزلوكىدا دەپىرژاند.

دواى ئەو سەرادوى يەكبان دەنا. لەناو ناوہ كەدا بەدواى يەكديدا رايان دەکرد. بە ھەر شپوہو رادەيەكى بۆيان دەكرا ئاويان بەسەر چروچاوى يەكديدا دەپرژاند. وەك چۆلەكەى بەرباران سەراپايان ئاوى لى دەتكاوہو بەھات و ھاوارو دەم بەتريقەى پيئەنن لەناو ئاوى جۆگەلەكەدا بەم لاو ئەولادا سەرادوى يەكبان دەنا...

مشكە ئاوى، ئاوم بدەيە!

بۆ كرېسك كارىكى زۆر دژوارو ناخۆش بوو ویناى ئەو بەكا كە جارىكى ديكە ئەو ژيان و يارى و خۆشپە نايىتتەوہ.

دەم لە دەمىدا زىتر ھەناسەى سوار دەبوو و پيچ و ژانى ھەناوى زىتر دەكوتنە جۆش، كرېسك بە بىدەنگى دەگرياو لەتاو دەردو ژانى خۆى وەك مار پەپكەى كردبوو و بانگى مشكە ئاوى دەکردو دەيگوت:

مشكە ئاوى، ئاوم بدەيە!

ئەم دريژ ببوو و ھەولیدەدا بەناو دنياى خەون و خەيالدا رۆبچى و ھەموو شتەك لە بىرى خۆى بباتەوہ. و ھەموو شتەكى چوار دەورى وەك خۆيان بوون. پەردەى سىپى تەم و مژ بەسەر سەرياندا دادرابوو. ئەوان، ھەريەكەيان لە جيى خۆياندا، مات و بىدەنگ لە ھىزو پرشت كەوتوو لەناو بەلەمەكەدا لىبەكەوتبوون. ھەرەك پيشوو، ديارنەبوو چ چارەنوسىكى رەش چاوەرپيان دەكا. كە لە پرېكدا بەلەمەكە تەكانىكى بە گۆرى دا و كرېسك دەنگىكى ترسناكى باوكى كەوتە بەر گوى:

- ميلگون! ميلگون! ئەو چى دەكەى؟ وازىنە... نەكەى! كرېسك سەرى بلندكردو گەشكە گرتى. ميلگون خۆى لەسەر لىوارى بەلەمەكەدا ھاويشتبوو و بەچەمچە ئاوى دەربايى ھەلدەھيناو دەخواردەوہ.

ئەمرايىن خۆى گەياندە ميلگون تا چەمچەكەى لە دەست بىستىنى و ھاوارى كرد:

- وازىنە!

بەلام بە دەنگىكى پر لە گەف و ھەرەشەوہ گوتى:

- لەگەل تۆ مەريشۆ يشو، نزيك نەبيەوہ، دەنا دەتكوژم! ئەو ئاوە سوپەى كەنەدەكرا لە دەم و زارپيش وەركرى. دەخواردەوہ ئاوى بەسەر كۆپەلاك و گيانى خۆيدا دەکرد. قورگى دەگرا، لەگەل ئەمەشدا فشارى لە خۆى دەکرد و بە دەستى لەرۆزكەوہ بە چەمچان ئاوى بە خۆيدا دەکرد. لەم كاتەدا وەك ئازەلى درندە دانەكانى خۆى نیشان دەداو دەم و چاويشى گرژ دەبوو.

له دواييدا چه مچه كهى بؤناو به له مه كه فري داوه، سه ره نگرى بوو، له سه ره گازهرای پشت لتي ى كهوت، پر مه ى دههات و هه ناسه ى ده گيرا، شه به مجوره ى له له ناو به له مه كه دا لتي كه وتبوو نه ده كهرا هيچ يارمه تيه كي بدرى. كريسك له ترسان خوى گرمؤله كردبوو، تينويتى زورى بو هيناو به لام شه مراين سه ري له بهر خوى نا، سه وله كانى گرت هه دست و هيدى و له سه ره خو به له مه كه ى به ره و شويتى ناديار هاژوا، شه نه يده تزانى هيچ ته گبيرى كي ديكه بكاو يان بير له شتيك بكاته وه.

ميلگون جاريك نارام ده بو وه جاريكي ديكه ده كه وته وه له رزه له رز، گياني گرژ ده بوو، پر مه ى دههات و خهريك بوو له تينه وته يانا فيراقي ره شى ده كرد. به لام دواى ماويه كه سه ري بلند كردو گوتى: - ده سووتيه وه، هه موو هه ناوم ده جوزيته وه! - يه خه ى خوى دادرى و كراسه كه ى پارچه پارچه كرد.

- بلئى، چى بكه م؟ به چ جورتيك يارمه تيت بده م؟ له پاشان به سه ري ئاماژه يه كي بو جليكانه كه كردو گوتى: - هيشتا قوميك ئاو ماوه، نه ختيكت بده مى؟

- نه! تازه. نا! ده مويست هه ولبده م تا شهو رايكي شم، بزيه م ئينجا وهك خوالينخوشبوو بابه كهوره مان، به لام نه متوانى. لينگه رى با وايى. شه گينا هه ره هه موو ئاوه كه م ده خواره وه ئيستا كارى من ته واو بووه من شه روم. ئيستا كارى من ته واو بووه... من خوم من هيشتاش توانام هيه هيه پيى ده وريم...

له ناو ده ريباييكا كه هيچ شتيك نه ده يترا، له ناو ته م و مژيكا كه نه سه ره تاي هه بوو نه كو تايى، و له به ين چون بيستنى قسه ى كه سيكي كه به ره به ره خوى بو مهرگ ئاماده ده كرد، زور ترسناك و له توانا به ده ره بوو.

شه مراين هه وليده دا به گويره ى بارى ميلگونى دوست و براى خوى نارام بكاته وه، شتيكى پيبلئى، به لام ميلگون نه يده ويست گورى به قسه كانى بدا، په له ى بوو، بريارى دا به يهك زه بر كو تايى به ده ردو زه جمه تى خوى به ينى. له بهر شه مه وهك شيتان له ژير ليوه وه گوتى:

- شه مراين، شه قسانه بو من مه كه، عه يبيكي تيدا نيه، ئيستا بو شه قسانه دره نكه! من خوم ده روم به لام ئيوه، باوك و كور، خوتان بريارى خوتان بده ن.

شه واها باشتره، من بيورن كه شه كاره ده كه م. ئيوه باوك و كور بمينه وه هيشتاش كه ميك ئاو ماوه...

من هه ره ئيستا ده روم... ميلگون شه قسانه ى كردو هه لسا. داها ته وه ليوارى به له مه كه ى گرتبوو، ره تى ده برد. ئينجا هه موو هيترى خوى كو كرد وه. له ژير چاوه وه سه ريبكي شه مراينى كردو گوتى:

- ئەي ريشۆ! ريگام لى مەگرە! ئەم كارە پيويستە، ريگام لى مەگرە، خوا ئاگاي لىتتان بى.
 رەنگە بگەنە كەنارنىك بەلام من ھەر ئىستا... بەخىزايى بەلمەكە دوروخەوہ...
 ھەر ئىستا، خۆت مەوہ خرىنە... ئەگەر لىم نزيك بىھوہ بەلمەكە وەردە گەرپىنم... باشە، ريشۆ،
 ئىستا سەول لىدە، خىراتر دەي، گویت لىمە، قلىي دەكە مەوہ ها "...
 ئەمرايىن جگە لەوہى بە قسەي ميلگون بكاو گوئى بە نالەو گەف و پارانەوہ كاني بدا چارەپەكەي
 دىكەي نەبوو.

بەلمەكە ئاو و تەمە خامۆش و بىدەنگەكەي دەپرى و بەرەو پيشەوہ دەچوو، كرىسك كەوتە
 گريان و بە دەنگىكى پر لە سۆزو بەزەبىھوہ گوئى:

- مامە ميلگون! مامە ميلگون! مەكە، ئەم كارە مەكە!

رئىك لە ھەمان چركەساتدا ميلگون بە ورنىيكي بەرزو پايدارەوہ خۆي لە ئاوي دەرياكە
 ھاويشت. بەلمەكە بەلاداھات و سەر لە نوئى لەنگەرى گرتەوہ. لەو كاتەي كە ميلگون لەنا ئاوي
 ساردى شەختاوي دەريادا پەلى دەكوتا، ھاواري دەكرد:

- دوور كەونەوہ! برۆن، دوور كەونەوہ!

ھەر لە چاو چوقانىكدا لەناو تەم و مژەكەدا ون بوو. بىدەنگى بالئى بەسەر ئەو ناوہ داكىشاو لە
 دواييدا سەدای ميلگون كە دوا ھاواري كەسئىك بوو كە خەرىكي نقووم بوون بوو، بىدەنگىكەي
 شكاند. لىرەدا ئەمرايىن نەيتوانى چىدى خۆي راگرئى، وەلامى ھاوارەكەي ميلگونى داوہ و دەم بە
 گريانەوہ سەرى بەلمەكەي سووراندەوہ و بۆ دواوہ گەپراوہ.

ئەوان يەكسەر گەپانەوہ، بەلام ھىچ شوئىنەوارئىكي ميلگون ديار نەبوو، سەرتاوەكە ئارام بوو و
 ھىچى تىدا بەدى نەدەكرا، دەتگوت ھىچ شتىك رووي نەداوہ، و ھەتا ئەو شوئىنەش ميلگونى تىدا
 نقووم بوو، زۆر بە زەھمەت ديارى دەكرا.

ئەوان بە درىزايى ئەو رۆژە لە ھەمان شوئىن خولانەوہ و بۆ شوئىيكي دىكە نەچوون. ئەوان
 ھەردوو كيان لە داخ و كەسەرى ئەو پياوہ خەرىك بوو فىراقى رەش بكنە و ھورھور دەگریان.
 كرىسك يەكەم جار بوو لە ژيانيدا بىنى كە باوكى دەگرئى. تا ئەو كاتە ھەرگىز پىشېنى شتىكى
 وای نەكردبوو.

بەھىچ كلۆجئىك ئەمرايىن نەيدەتوانى ئۆقرە بگرئى، دلۆپە فرمىسكى كە بەسەر ريشى دابارىيوون
 دەسپىنەوہ، دەينالاند و لەژئىر لىوہە دەيگوت:

- ئىستا ئىمە تەنيا ماوينەتەوہ. ميلگون، ميلگونە نازيزو دلئسۆزەكەم!

رۆژەكە كۆتابى دەهات، وا دههاته بهرچاوان رۆژ كۆتابى دى. ئەگەر خۆر لە خالىكى ئاسماندا دياربايه. ئەگەر خۆر لەسەر تەم مژەكەدا دەبوو، ئەگەر خۆر بەسەردەرياكەوه ديار دەبوو، ئىستا بە ئارامى لە ئاوابوندا بوو. بەلام لەویدا، لەئێر پەردەى چرو ئەستورى تەم و مژدا كە دەم لە دەمیدا زىتر چرتو تاريكت دەبوو، بەلەمىك بەتەنيا دوو كەس، باوك و كورتيك مابونەوه، لەناو دەرياكەدا سەرگەردان دەخولانەوهو دەهاتن و دەچون.

پيش ئەمە، پيش ئەوهى ئەمرايين بەخۆى بلې وا خەرىكە شەو نزيك دەبيتتەوه، بريارى ئەوهى دا كە ئاوخواردنەوه وەختى هاتوو و دەبى كەمىك بچۆنەوه، ئەو دەيدىت كە كريسك بەچ زەحمەت و دژوارتيك چاوپرېى قوميك ئاو دەكا، ئەو دەيزانى كە بۆ كورەكەى چەند دژواربوو خۆى بەرانبەر برسيتى و تينويتى راگرى. دان بە خۇيدا بگرى و دەم نەكاتەوه، لەناوچورنى ميلگون بۆ ماوەتيكى زۆر بيرۆكەى ئاو خواردنەوهى لەبەر بردنەوه. بەلام تينويتى بەرەبەرە كارى خۆى كردو ئىستا بەهيزىكى دوو بارتەقاي هيژى خۆى پشكۆى تينويتى گەشاوه و وەك بلېى خۆ وەخراندنى بى خواست و مەبەست ئەزىهت و نازارى كەم دەكردهوه.

بۆ ئەوهى يەك دلۆپە ئاو نەرژى، ئەمرايين زۆر بە پاريزەوه، قومىكى بۆ كريسك لەناو چەمچەكە كرد. كورپيژگەكە وەك شيت چەمچەئاوهكەى قەپاند و يەك بين هەموو ئاوهكەى خواردەوه. ئىنجا ئەمرايين كەمىكى بۆ خۆى تيتكرد و بۆى دەرکەوت كە تەنيا كەمىكى زۆر كەم ئاو لە تەپلى بنى جليكانەكەدا ماوه.

كريسكىش لە سووك هاتنى جليكانەكە بۆ ئاو دەستى باوكى پەى بەم راستيه برد. هەر چەندەى ئەمرايين مەزەندەى دەكرد كە دەبى ئەوهندە ئاو مابى، بەلام زانينى ئەمە بۆ ئەو زەبريكي گورچوپر بوو. ئىستا ئەمرايين لە خواردنەوهى بەشە ئاوهكەى خۆى پەلەى نەبوو. ئەو چەمچەكەى بە دەستەوه گرتبوو و چووبوو ئاو بېرو خەيلاان، ئەو شتەى كە لە پريك بە خەيالىدا هات واى مات كرد كە تينويتى لەبەرانبەر ئەم شتەى بەبېرو خەيالىدا دەهات هيچ نەبوو.

باوكە چەمچەكەى دايه دەستى مندالەكەو گوتى:

- بېگرە، ئاگات لېى بى. هەرچەندە نەدەبووايه ئەم كارە بكا. ئەشكەنجەدانىكى زۆر گەورە بوو بۆ كورپيژگەكە كە چەمچەئاوهكە بە دەستەوه بگرى و مافى خواردنەوهيشى نەبى. كە ئەمرايين دەستى بەتال بوو، سەرى جليكانەكەى توند كردهوهو جليكانە خاليەكەى لە شويتى خۆى داناوهو بە كورەكەى گوت:

- بىخۆوه!

كريسك به چه ساويه وه پرسى:

- تهدى تو؟

باوكه به دهنگينكى هيمن گوتى:

- من دوايى... بير له وه مه كه وه! بيخو وه.

ديسانه وه كريسك به بې ته وهى بير بكاته وه تهو به شه تا وه گه نيوه شى خوارده وه.

وهك ته وهى تهو دهيوست برى نه شكا، به لام كه ميك سوكتربوو. باوكه پرسى:

- ئيستا، چونه؟

كوپريژگه كه به دهنگينكى پر لههيو او وه له سه ر خو گوتى:

- نهختيك باشته.

- مه ترسه، مروقه به بې ته وهى يهك دلوپ ناوى له ناو دهم دابى، ده توانى دوو سى روژان بڙى و به

زيندووى بيمنيته وه. هه موو شتيك بينه بهرچاوى خو، له هيچ مه ترسه...

كوپريژگه كه هاته ناو قسه كانى باوكى و گوتى:

- هه رله بهر ته مه بوو، تو نه خوارده وه؟

ته مرايىن بهم پرسيا ره غافلگير بوو، نه يده زانى چى بكاو دواى كه ميك بير كرده وه به وشه ييك

وه لامى داوه:

- به لى.

- تهدى به بې خواردن مروقه چهند ده توانى بڙى؟ زور ده ميكه ناغان نه خوارده وه.

- مه رج ناوه و ناو پيوستره. ته گهر ناو هه بى شته كانى ديكه زور گرنه نين. به لام تو بير له وه

مه كه وه وهره با كه ميك سهول ليده بين و به له مه كه ليخورين. من ده مه وي قسه ت له گه ل بكه م.

ته مرايىن سهوله كانى گرته ده ست و كه وته سهول ليدان و ته وان له سه ر خو به ناو ته م تومانى

سه رده رپا كه دا هجان، ده تگوت له و جيگايه ي كه لى بوون نه يانده توانى قسه بكه ن. باوكه ده بو ايه

هيرو و ره بداته بهر خو ي. ته و اى بو ده چو كه به م ريگايه دا ئاسا تر ده توانى بير و ليكدا نه وه كانى كو

بكا ته وه و بو قسه كردن له مه ر باسيكه وه ئاماده بى كه ته نيا به وينا كرديشى دل و هه ناوى

داده خورپا ند ئاره قه ي ساردى دهر ده كرد، هه رته نيا سهول ليته ددها به لكو فرمانى به كوره كه شيدا كه

سهول ليذا. ته م كار هه چ پيوست نه بوو. له و شوينه ي كه لى بوون بو شوينيكي ديكه پرؤن.

سهوله كانى كه بو كوپريژگه كه له راده به دهر گه و ره بوون، ده خسته ن كار. ته و ده يتوانى ته نيا سهوليك

به كار به ينى، بو ته وهى هه ر دوو سهول به كار به ينى هيشتا مندا ل بوو، سه ره راي ته و يش به باشى

ههست بهوه دهکرا که مندالکه زۆر لهرو لاواز ببوو. بههه مانجۆریش باوکهش دهم له دهمی زیتەر لاواز دهبوو. ئەمه بوو وای کرد که ئەمرايين پهله بکا کاته که رادهوردو کۆتایی پیندههات.

کریسک هەر چۆنی با سهوله کانی دهجوولاندهوه، متهقی نه دهکرد و ئاویری نه دهداوه. بهلام شهوی ئەمرايينی نازار دهدا، ئەمه بوو، سهرنجی پشتی چهماوی کوره کهی دهدا ههستی بهوه کرد که ئەندام و لهش و لاری کوره کهی ههشتاش وهک لهش و لاری مندالان لهرو لاوازه. ئەمرايين به دیتنی ئەم دیمه نه لیوه کانی خۆی کرۆژت و ههستی کرد که دلێ دهیته خوین سیلاویکی دهر و نازار هورژمی بو هینابوو. بهلام نهیده و ئیرا سهری باسه که بکاتهوه. گهرجی ههچ چارهیه کیش نهبوو....

به ره به ره ته مه که تیرترو بهرچاو تاریکتر دهبوو. ئەمرايين له ناو بیرو خهیالاتی گیان پرۆکیندا سهولێ لیده دا و به ره و پینش دهچوو، له راستیدا کاتیکی که می له بهر دهمدا مابوو هه رچه ندهی و ره و هیزی دهدا بهر خۆی. هه رچه ند ئەو زۆر به هیزی پرشت بوو، بهلام برسیتی و تینویتی خیرا هیزو توانای شهویان له بن دهیته نه په ل و پۆیان دهخست. ده بوایه کوره کهی بهو بیرو خهیالاتانهی که له م کاته دا خۆی بیری لی ده کرده وه، رایینی. ده بوایه تا خۆی ههشتا هیزو توانای تیدا ماوه، ئەم کاره بکا.

باوکه که له وه گهیشته بوو که شهویش له پاش ئه رگان و میلگۆندا ده بی به له مه که به جیبهیلێ، ده یزانی که ئەمه تاکه ریگا چاره ییکه بو پاراستنی گیانی جگه رگۆشه کهی، یان به لانی که م دوا خستنی له ناو چوونی کوره کهی تا شه و راده یی که ده کړی چهند دلۆپینک ئاو له ناو جه لیکانه که به شی بکا. شه و نه ییده توانی بزانی که تهم و مژه که شه و شه وه یان رۆژی دا هاتوو دهره ویتته وه، شه و نه ییده توانی بزانی که ههتا ئەگه ر کهش و ههوا درهنگ یان زووش خۆشی بکا، کوره کهی توشی به توشی چ چاره نووسی که وه ده بی و شه و ئەگه ر کوره کهی له ناو دهریادا به ته نیا بمینیته وه، چۆن چۆنی ده توانی قورتاری بی و، بو ئەم پرسیاره وه لامیکی نه بوو ته نیا ئومیدیکی ها تنه دی ئەم پرسیاره که ههتا که م و مه حالیش به اتبا بهرچاو، ئەوا باوکه ههولێ دهدا بیری لی بکاته وه، شه و به بوو که ئەگه ر ههوا که خۆش و روون بیته وه، به لکه ئەمه خوا یه و به له میکی گهوره له به له مه کانی سپی پیسته کان به ئاقار دهدا رهت بی. باوکه بیستبووی که ناو ئاوینک سه رو که له ی سپی پیسته کان له ناوه دا په ییاده بی، شه وان له ماوه ییکی دووری که ناره کانی شه و به ری رۆخ ئوقیانوسه وه ده هاتن بو ئەنجامدانی کاره کانی خۆیان له ولاته دووره کانه وه بو کیشوهریکی شه و به ری دنیا ده چوون. ئەمرايين خۆی هه رگیز شه وانهی نه دیتبوو، به لام باز رگانیکی که هه موو شتیکی شه و دنیا یه ده زانن و خۆشیان چوونه ته ناو شه و به له مه زه به لاح و گه ورانه ی سپی پیستانه وه، ئەمه یان ده گێراوه.

تهنیا موعجیزیه کی وا، که نه گهر ههواکه ی خۆش بکا، نه گهر ریگایان پینک بکهوی، نه گهر سپی پیستان به له مه که له ناو ده ریادا ببینن، تهنیا هم جوړه ریکه که ته لاوازه کلاروژنه ی ئومیدیکه لاواز، دووره باوهر و وه بگره مه حال، به للام به ههر شپوهیه که بی، کلاروژنه ییکه ئومیدی له دلئ باوکه دا دروست ده کرد.

ته مرابین خۆی ناماده ده کرد تا ته مانه بو کوره که ی بدرکینئ و ئینجا خوا حافیزی لیبکا. جگه له مه شه پیوست بو له کریسک بگه یه نی، و فرمانی پیندا که ده بی تا دوا هه ناسه ی، تا دوا چرکه ساتی که هۆش و ههستی له بهرداماو له ناو به له مه که دا بمینتته وه.

نه گهر ده کری که دوا ی ته واو بو نی ناوه که، بمرئ، ده بی ههر له ناو به له مه که دا بمرئ، نه که خۆی له ناو ده ریا باوی. وه که چۆن نه رگانی پیرو میلگون ناچار بوو بیکه ن و ئه ویش، واته باوکه شه که ده ییکا، هیچ ریگا چاره ییکه دیکه ی نه بوو، ده بووا یه خۆی بداته ده ست توورده یی و زه بری سرووشت به دوا ی ته واندا بچی.

به للام بیرو لیکدان هوی کورپیگه یازده ساله ییه که، له سه رانسهری جیهاندا، له ناو تاریکاییه کی ته م و مژاوی، له ناو ده ریا ی بی کۆتاییدا ته نه ده ماوه مه حکومی مه رگیکه ی پی به ییی تینویتی و برسیتی ده بوو. ته مرابین کپ و بیده نگ ده بوو. له هیزو توانای مرۆڅ به دوور بوو.

له م چرکه ساته دا ده رکی به وه ده کرد که ناتوانئ کوره که ی تهنیا به جیهیئلی و لیکه ده داوه که نه گهر پیکه وه بمرن باشتره ...

به خیرایی تاریکی بالئ به سه ر ته وناوه دا کینشا. تاریکی شه وه سینئیکه ته ماوی بالئ به سه ر ده ریادا کینشا. نه گهر سه ول لیدان و به ره و شوئینئیکه نا دیارچوون له رۆژدا کاریکی بیسوودو بی مانابوو، شه و زۆر خراپتر. به له مه که له شوئینی خۆیدا به نارامی مه له مه لی ده کرد. هیچ هیوا یه که له ئاسۆدا نه ده دیترا که داخوا ههواکه ی که می ساف و خۆشتر بکاته وه. ده ریا له ناو ته مدا لی راکشابوو.

باوک و کوره له ناو به له مه که دا دریز بوون و توند یه کدیان له باوه شه گرت، نه باوکه خه و ده چوه چاوه کانی و نه کوره. هه ردوو کیان به ده ست برسیتی و تینویتی له گیانه لادا بوون و بیریان له وه ده کرده وه که داخوا چ چاره نووسیک چاوه رپیه نه ....

کاتی کریسک له باوه شی باوکه دا دریزبوو، به ته واوی ههستی به وه کرد که باوکی له ماوه ی شه چهند رۆژده چه نه له رو لاوازو بیته یز بووه. باوکی ههروه کو جارن تهنیا ریشییکی پروریزی ما بۆوه.

كورپۇزگەكە بەدرپۇتايى ئەو شەۋە كە خۇي بە باوكىيەۋە دەنوساند و لە مېھربانى خۇي و دلسوتان بەباوكى، ئارام و بېدەنگ فرمىسكى بۇ ھەلدەرىتت. ھۆگرېبون و خۇشەويستى كورپە بۇ باوكى، ئەو ھەستە ئەزەلپەي كە پېشتەر لاي ناديار بوو، دركاند.

زمانى ئەو لە ئاست دەرپرېنى ئەو ھەستە لال بوو، ئەم ھەستە لە گيان و دەرۋوندا، لە خوئىن و لە دوو تويى دليدا شارابۇۋە. پېش ئەۋە ئەو ھەمىشە خۇي بەۋە ھەلدەدا كە لە باوكى دەچى. لاسايى ھەلسان و دانىشتنى باوكى دەكردەۋە و ئارەزۋى لەۋەبوو كە ۋەك باوكى بى، بەلام ئىستا خىر خىرا ئەۋەي بۇ دەرەكەۋت كە باوكە كت و مت خودى ئەو، باوكەكەي پېشۋى ئەو و ئەۋىش بەردەۋامى باوكىيەتى. لەبەر ئەمانە دل بە ھالى باوكە، ۋەك بە ھالى خۇيشى دەسوتتا، ئەو لە كرۇكى دليەۋە مشكە ناۋى سوتىند دەدا كە ناويان بۇ بېتى:

مشكە ناۋى، ناومان بۇ بېنە!

مشكە ناۋى، ناومان بەدپە!

بەلام باوكە، ئەگەر چى سات لە دۋاي سات خۇراگرى بەرانبەر تىنۋىتتە تۋانا پروكىنەكە دژۋارتەر دەبوو و لەشى تۋاناي خۇراگرى نەبوو، لەگەل ئەمەشدا بېرى لەۋە نە دەكردەۋە قومىك ئاۋ بۇ خۇي تىبكا. ھەمو ھەناۋى گرې گرتبوو، وشك ھەلدەھات و ۋەك بلې ي لە ژىر مەنگەنەي ئاسندا ھاۋىشتراۋە، گرژ دەبوو جىنگلى دەدا، سەرى ھارپەي لپۋە دەھات، ئىستا تىدەگەشىت كە مىلگون لەدۋادۋاي چركە ساتەكانى ژيانىدا چەندەي ئەشكەنجەۋە نازاركىشاۋە. بەلام زۆر خۇي بەۋانەۋە خەرىك نە دەكرد، ئىستا ئىدى بىركردەۋە لە ئاۋ، ئارەزۋى تىنۋىتى شكاندن بۇ ئەۋ مانەيەكيان نەمابوو، ئەگەر جگەر گۆشەكەي نەدەبوو، ئەگەر دەيتۋانى خۇي ناچار بكا كە كورپەكەي لەناۋ ئەۋ شەۋە تارىك و تىنۋەكەدا، كە لە باۋەشى ئەۋدا خەۋتبوو، بەجىبھىلى، ئەۋا دەمىك بوو كۆتابى بەۋ دەرۋونازارە يەك ۋوشەيە ھىنابوو، ھەرچەندەي ھىچ ھىۋايەكى بەۋە نەبوو كە كورپەكەي زىگار دەبى، بەلام سەرەپاي ئەمانەش، لە پىناۋ كورپەكەي و بۇ ئەۋەي ژيانى ئەۋ ھەر تۆزقالتىك درېتېكتەۋە و زىتەر بەردەۋام بى، تا دۋا سنوور رەخساندى ئەۋ ئومىدەي پاراستبوو، و ئىستا ھەۋل و زۆرانباۋى و ئومىدى باوكە بۇ ئەۋە بوو، ئىستا باوكە دۋاخاست و لىكدانەۋەۋە كورپەكانى خۇي لەۋەدادەيت، و لە پىناۋى ھەمو ئەۋ شتانەدا دەبوۋايە بەزوتىر كات بەلەمەكە بەجىبھىلى. بەلام تەنيا لەبەر كورپەكەي نەيدەتۋانى ئەم كاربكا، نەيدەۋىرا كورپە ئازىزەكەي بداتە دەست چارەنۋوس و بېروا بەلام دۋاخست و بىركردەۋە زۆر لەمە پترىش ترسناك دەبوو، دۋاھىزى پىۋىست بۇ دل و جورشەت دانە بەرخۇي لە دەست دەچوو.....

کاتی زیندوو مانه وهی باوکه کۆتایی پیده هات... چۆن و به چ زمانیک ته مه به کۆره که ی روون بکاته وه؟

چۆن پینی بلێ که هه ره له بهرخاتری کۆره خۆی وازی لیده هینی و ده روا؟ باوکه له دوا چرکه ساته کانی ژیا نیدا بوو ما وهی له بهرده مدا نه مابوو...

ده تگوت کۆره که په ی به بیرو خه یالاته کانی باوکی بردبوو له پهر له ژیر لیوه وه گوتی: - باوکه! و زیتر خۆی به باوکیه وه چه سپاندر مشکه ئاوییه که ی خۆی سویندا وه:

مشکه ئاوی، ئاومان بدهیه!

مشکه ئاوی ئاومان بدهیه!

ئه مراین ددانه کانی له جیره وه برد، له خه م و نازارو په ژاری خۆی نالاندی و نه یویرا دوو قسه بکا. ئه و له دنیای خه یالیدا خوا حافیزی له جگهر گۆشه که ی ده کرد و ئه م خوا حافیزییه هه رچه نده ی ئه و نده هه ز زیتر هه له یینانی دوا هه نگاو بو ئه و دژوارترو پر ئازارتر ده بوو. ئه وه شه وه ئه و ده رکی به وه کرد که به بی چه ند، چۆن هه موو ژیا نی رابردووی پیش ئاهه نگیك و ده و رانی ئاماده گی بو وه بو ئه و شه وه ی ژیا نی ئه و.

ئه و ته نیا بو ئه وه هاتبو وه دنیاو بو ئه وه هه ز ده مرد، تا وه کو به هه موو تین و توانای بوونی خۆی له بوونی کۆره که یدا ده وام بدا.

باوکه ئه و کاته که مات و خامۆش به بی ده نگی ما ئاوا بی له کۆره که ی ده کرد، بی ری له م کاره ده کرده وه، بو خۆی شتیکی نو ی ده دیته وه. ئه و هه موو ته مه نی هه روا بو وه که ئیستا هه یه، بو ئه وه ی بوونی خۆی تا دوا هه ناسه بخته سه ر بوونی کۆره که ی. ئه گه ره ئه و پیشتر بی ری له م مه سه له یه نه ده کرده وه. ته نیا له به ره ئه وه بو وه که هۆیک بو ئه و کاره نه بو وه و بیانیکی به ده سته وه نه بو وه.

لیره به بیرخۆی هی ناوه که پیش ئه وه هه ز شتی واهاتۆته پیشه وه که ئه و بی ره له میشکیدا، وه ک بروسکه ی ئاسمانان، بریسکا وه ته وه، ئه و ئیستا به بیرخۆی هی ناوه و تیگه یشت له وه ی که رۆژیک که ئه وان له گه ل میلیگونی خوالیخۆشبوو که سانیک دی که ی هاوهۆزه کانی دره ختیکی زه به لاحیان له جه نگه له وه ده بریه وه، توشی چ باریک هات، دره خته خه ریک بوو ده که وت، ئه و له و کاته دا، به ریک که وت، ئه و له و لایه بوو که دره خته که ی به سه ردا ده که وته خوار و به سه ر هه رچییه ک دا بکه و تایه وردو هه رای ده کرد، هه موو به یه ک ده نگ ها واریان کرد:

- کۆره ئاگاداریه!

ئەمرايىن لەم رووداوه لە پره ترسناکه وشك بوو، بەلام تازە درەنگ بوو: درەختەكە بە ھەموو لق و پۆپ و گەلاو قەديەو، وەك بروسكە دەيشرخاند، ئاسمانيشى سەروين دەکرد، بەشپىكى لەسايستە شينە پيرزەببەكەى جەنگەل ھەلدەكەندو ھەلدەدا ئاسمان و بى ئامان بەرووى ئەودا خلوړ دەبۆو. ئەو لەو چرکە ساتەدا تەنيا بېرى لە شتێك كردهو، و ئەويش كريسك بوو، ئەو ھەلە كريسك زۆر بچوك و تاقانەى بوو، ئەو كاتە پسوولك نەھاتبووە دنيا، ئەو لەو چرکەساتەدا لە ئاستانەى مەرگىكى ھەتمى و بېچەندو چوندا بوو، ئەوكاتە بېرى لەو كردهو كە كورپىزكەكەى شتێكە لە دواى خۆيدا دەبیتتەوە خودى ئەو، ماوەى نەبوو بېر لە ھېچ شتێكى ديكەبكاتەو. درەختەكە بەھارو ھوژمىكى زۆر ترسناك لە تەنیشت ئەودا كەوتە سەرزەمین و دنيايىك تۆزو خۆل و گەلاى بەسەرو كۆپەلاكى ئەودا كەرد. لەو كاتەدا ھەموويان ھەناسەيەكى ئاراميان ھەلكيشا و ھاواريان كەرد: ئەمرايىن قوتارى بوو، ئەمرايىن سپ و ساغە!

ئىستاكەش كە ئەو رووداوى بەبىرخۆى ھېناو، دەركى بەو كە ھەرھەمان بوونى كورپەكەيەتى ئەوى كەردۆتە ئەو پياووى كە ئىستا ھەيە، ئەو لە تىكراى تەمەنى خۆيدا ھېچ شتێكى باشترو بەھيژتري لە ھەستى باوكايەتى نەديتو و فيزىش نەبوو. ئەو لەبەر ئەم ھەستە، لەناو جگەر كۆشەكانى، بەتايبەتى زۆر مەنتەبارى كريسك بوو.

ھەزى دەكەرد ئەمانە بۆ كريسك باس بكا، بەلام ئەوى نارەھەتت نەكەرد، بەبى ئەم قسانەش حال و بارى كورپەكە خراب بوو....

سەردەمى ژينى باوكى كۆتايى دەھات...

مشكە ئاوى، ئاومان بەدەيه!

مشكە ئاوى، ئاومان بۆ بېنە!

سەردەمى ژينى باوكى بەسەر دەچوو....

ئەمرايىن دووسى يادووەى ديكەشى ھەبوو كە زۆر ناخۆش و دژوار بوو لەبىرخۆيان بباتەو. ئەگەر چى لەم كاتەدا زۆر لە تەنگانەدابوو، بەلام ھەزى نە دەكەرد بەرلەووى ئەو يادووەريانە بەبىر خۆى بېنيتتەو. بەرەو جىھانپىكى ديكە پرا. ئىستا بەردەوام بېرى لەو دەكردووە كە دەبى بەلەمەكە بەجىبھيلى و خواحافيزى لەو بىرو يادگاريانە دەكەرد...

ئەو ھەر لە سەرەتاوہ ژنەكەى خۆى خۆش دەويست. سەير ئەمە بوو كە ئەو لەناو دەريادا بوو. لى رۆن و ئاشكرا بوو بېرى لەو شتە دەكردووە، كە ھاوسەرەكەى لە مائەوہ بېرى ليدەكاتەو. ھەر لە رۆژانى يەكەمەوہ، ئەوھا بوو، ژنەكەى دەيزانى ئەو لەناو دەريادا بېر لە چيدەكاتەوہ ئەويش دەيزانى

که هاوسه ره که ی بیر له چی ده کاتهوه... بیرو خه یالاتی یه که ئەم دەرک کردنه و چوونه ناو بیرو خه یالاتی یه که لهو مهودا دووره دا، نهینی شاراهوی ئەوان و خۆشی ژیانی نیوان ئەوان بوو که هیج که سێک په ی بی نه ده برد.

کاتی که هیتشتا کریسک نه هاتبووه دنیا به لآم ئەو لهین نیشانه کان که ده کرا باوهری پیبکری، یان نه کری، سهریان دهرهینابوو کاتی که ئەمراین له دهریا گهراپۆوه به هاوسه ره که ی گوت:

- ئیمه کوریکمان ده بی؟

ژنه که ی ترسا، به لآم بروسکه ی شادی له چاره کانی دهرهوشانه وه گوتی:

- له سه ره خۆ قسه بکه، له مه چیتر گویمان لیده بی! تۆ چۆن ده زانی؟

- تۆش ئیمرۆ بیرت له هه مان شت ده کرده وه، زۆر هه ز ده که ی که کوریکمان بی.

- ئەدی تۆ؟

- تۆ که ده زانی که من ده زانم تۆ بیرت له چی ده کرده وه، منیش هه روا بیرده که مه وه، وه ک تۆ

بیرت لی ده کرده وه.

- من ئەوهام بیر کرده وه، له بهر ئەوه ی تۆ به مجۆره بیرت کردۆته وه که زۆر هه زم له وه یه کوریکمان

هه بی...

هه رواش بوو. به مجۆره ی که دلێ ئەوان خه بهری دابوو، هیتشتا کریسک نه بیوو، به لآم ده بوایه خیرا بیته دنیا. ئەو کات و ژوانه به ره به ره کاتی داهات.

لهو رۆژانه دا هاوسه ره که ی شهروالیکی چه رمه ی کۆن و پاره پاره و پیناوی ئەوی له بهر ده کرد، و هۆی ئەم کاره شی ئەوها روونکرده وه: له بهر ئەمه شهرواله که ی ئەو ده پۆشم هه تا کاتی که بۆ راوه ماسی ده چیتته ناو دهریا وه، گیانی پیاوانه و مهردانه ی له گه ل ئیمه دا بمینیتته وه، ئەگینا ئەو بوونه وهره ی که ده بی بیته دنیا. له ری ی راست لاده دا نا سالخ ده بی. ئەو رۆژانه ژنه که ی بهو قون و شهرواله کۆنه یه وه، بۆ ئەو شوخترین و ئازیزترین ژن بوو.

شوخ و شهنگ و ئازیزترین ژن!

ئەو رۆژانه ی که ئەوان، بیریان لهو شته چکۆلانه ده بوایه بین به دایک و باوکی، ده کرده وه،

رۆژانیکی پر له شله ژان و لیورپۆ له خۆشی بوو...

ئەو بوونه وهره چکۆلانه ش کریسک بوو....

ئیسنا ده بوایه له ئەو و هه رچی په یوهندی به وه وه هه بوو، بۆ هه تاهه تایه خوا حافیزی بکا.

سهرباری شه‌وی، جارټکیان که کریسک که‌می فراژی بېوو، دایکه له کاتیکې تووره‌بووندا پېی ی گوت: ههرکه کریسک نه‌بوو، بۆ شه‌و زۆر باشتو بوو.

شه‌وساکه کریسک مندالټیک بوو، له‌و قسه‌یه زۆر تووره بوو و ههر که باوکی له ده‌ریا گه‌پراوه. به‌پینداگریه‌وه لټی پرسې:

- کاتیک من نه‌بووم، له کوئی بووم؟

دایکه‌و باوکه له پټیکه‌نینان خه‌ریک بوو دلټیان له خوټټته‌وه و به‌پې شه‌وی قسه‌یه که‌ن، ته‌ماشاییکې یه‌کدیان کرد، دایکه زۆر له‌زتهی له‌وه ده‌دیت که باوکه ناتوانی به‌هیچ جوړتیک وه‌لامی بداته‌وه و چۆن چۆنی وه‌لامی بداته‌وه که کاتې شه‌و نه‌بووه له کوئی بووه.

ئیسټا باوکه ده‌یتوانی پېی بلټی کاتې که شه‌و له‌م دنیا‌یه‌دانه‌بووه، له‌ناو خوټنی باوکیدا بووه، له پشتهی باوکیدا بووه، له‌ویوه چۆته ناو سکی دایکی و ئینجا هاتوټه دنیاو، ئیسټاش کاتې شه‌و هاتووه باوکه به‌ره‌و نه‌بوون و دنیا‌ی عه‌دمه‌م بړوا، شه‌و له‌ بوونی کوره‌که‌یدا جارټکی دیکه زیندوو ده‌بټته‌وه تا له‌ شه‌و به‌ شه‌وی کوره‌که‌ی دا دو‌پاره بټته‌وه دنیا...

به‌لټی باوکه شه‌و قسانه‌ی به‌ کوره‌که‌ی ده‌گوت و دل‌خۆش ده‌وو که به‌رله‌مردنی شه‌و قسانه‌ی به‌ کوره‌که‌ی ده‌گوت، به‌لام ئیسټا ئیدی هه‌موو شتټیک کوټایی پیده‌هات، وه‌چوه شه‌وی ده‌پراوه. باوکه به‌باشی له‌وه گه‌یشته‌بوو که ژيانی کریسک شه‌و په‌ری یه‌ک دوو روژټکی دیکه درټزه ده‌کیشی و زیتو ناژی، شه‌مه‌ش به‌دبه‌ختی و مال و وټرانی باوکه بوو، نه‌ک شه‌وی که ده‌بوایه له پیناو کوره‌که‌یدا به‌له‌مه‌که به‌جی بټه‌لی و خوئی به‌ ده‌ریادا بدا...

سهره‌پای سهرای شه‌مه‌هه‌مراینه‌زی ده‌کرد له‌ دواچرکه‌ساتی له‌ کوره‌که‌ی بگه‌یه‌نی که شه‌و ده‌بی له‌و ماوه‌ی که له‌ ژيانیدا ماوه، یادې نه‌رگان و مامه‌ میلگوننی زۆر به‌ مننه‌تباری و رټزه‌وه بکه‌وه.

ئیسټا شه‌وان نه‌ماون، بۆ شه‌وان جیاوازی نیه‌ گهر یادیان بکاته‌وه یان نا، به‌لام شه‌م کاره بۆ مرؤقه‌ خوئی پټویسته. تا چرکه‌یه‌کیش به‌ر له‌ مردن ده‌بی له‌و جوړه‌که‌سانه به‌ سوپاس و نرخ زانیسه‌وه یاد بکرتټه‌وه...

به‌لام پاشان، باوکه بیری کرده‌وه که ره‌نگه‌ کوره‌که‌ی خوئی بیر له‌مه‌ بکاته‌وه..

ههر که کریسک به‌ ناگه‌هاته‌وه، سه‌یری به‌وه‌هات که شه‌و شه‌وه له‌ کاتې نووستندا جیگه‌ی له شه‌وانی به‌ری گهرمتر بوو. شه‌و خوئی له‌ژیر شه‌و چه‌رمه‌ دۆزیه‌وه که باوکی له‌به‌ری ده‌کرد، چاوه‌کانی هه‌له‌پیناو سه‌ری بلند کرد، باوکه له‌ناو به‌له‌مه‌که‌دا نه‌بوو. شه‌و له‌ جیگای خوئی راپه‌ری و به‌ گاگولکی

لهناو به له مه که دا روښت، نالو فەر یادیکی جگه بربر له ناوهندی دلّه پر دوردو که سه ره که یوه هه لسا. که له پانایی ده ریا خاموش و ته ماویه که دا دهنگی داوه. نالو شپوهن ته نیان و پراو پر له ناو میندی و ژان و نازاری شو ماویه کی زور دهنگی ده داوه، شو شو هنده ی شین و شه پور کرد تا پرستی له بهر پراو له ناو به له مه که دا لپی که وت، له دوا پیدا سه ری به بنی به له مه که دا ده کیتشو به رد دوام هه نسکی ددها. ثم گریان و زاریه، به جیه پانای ته ریکی ثابینی شو، به زهیی و خو شه ویستی و خه م و دوعای شو له هق باب و باپیرانی بوو که شو یان هینا بووه دنیا...

کورده که له ناو به له مه که دا راکشابوو، سه ری هه لته ده هینا و چاوی چوقان دبوو، نه جینگایه که هه بوو ته ماشای بکاو نه په نایه که تا په نای بو ببا، هه ره هه مان ته م و مزی چری رهنگ شیری له هه موو لایه کدا بلاو ببووه، ثم جاره یان ده ریا که میک شه پو لئی ددها، به له مه که ی ته کان ددها و له جینگای خو ی چهر خه له ی پیده ددها، کریسک به دلئیکی پر له خه مووه ده گریاو سه رزه نشتی خو ی ده کرد که بوچی خه و بر دییه وه. چونکه شو وای بیر ده کرده وه که ته گه ر به اتباو نه نوستبا، هه رگیز نه یده هیشت باوکی بروا، به چنگ و ددانان دای ده نووسایه و ریگه ی روښتنی لیده گرت، ته گه ر پیکه وه گیانیان بدابا، ته گه ر زووتر له برسیتی و تینو تیتیدا بمر دبان، باشتو بوو له وه ی که شو له بارئیکی و ترسنا کدا تا ک و ته نیا بمینیتته وه. شو ده گریا، لو مو سه رزه نشتی خو ی ده کرد که بوچی کاتی هه سستی کرد که به له مه که له نیوه ی شه ودا له ته نجامی زه برئیکی له پرو له نا کادا ته کانی خو ارد و هه لبه زیه وه و مه له مه لی کرد، له خه و بیدار نه بووه، رانه پهری و هاواری نه کرد...

چون دیه هیشت باوکی خو ی به ده ریادا بدا! مه گه ر شو پیش له گه ل باو کیدا خو ی به گه ر داوه تاریک و تنو که که دا دانه ددها!

کورپیژگه که له حالئی کدا به دهم گریانه وه هه موو نازای ده له رزی، له هوش خو ی چوو. دوا ی ماویه یکی که م، تینویتی پتر له پیشدا هورژمی بو هینا، وه بلئی ده ویست به رانه ر له شکر ی خه م و په ژاره پاشه کسه بکا. کورپیژگه هه تا له خه ویشدا هه سستی ده کرد که وا چون له ده ست بی ئاویدا نازار ده کیشی تینویتی هه ناسه ی له بهر ده بری. شو سا به خشکه خشک خزی و خو ی گه یانده جه لی کانه ئاوه که و دیتی که ته په دوری جه لی کانه که یان که میک شل کردو ته وه تا ئاسانتر بتوانی ده ری کیشری، و چه مچه که ش له ته نیشت جه لی کانه که بوو، شو ئاوی بو خو ی تیکرد، به بی شو وه ی بیر له هیچ شتی که بکاته وه، ئاوه که ی هه لئو پرا ندو لیوه پیکه وه نوساو و فورگ و گه روی گرژی خو ی ته رکرد. ویستی دیسان قومی ئاو تیبکاته وه و بیخواته وه، به لام توانی بهر له تینویتی خو ی بگری ثم کاره نه کا. ئاو که مابوو وه ته نیا به شی جار تیک یان دوو جاری دیکه ی ده کرد...

له دواييدا كورپيژگه كه دلزارو بيزار دانىشت و بىرى كردهوه بۆچى بهبى ئەوهى باوكى دوو قسهى لهگه‌لدا بكا، رۆيشت. خۆ نقوم بوون له ئاوى دهرىاو لهگه‌ل باوكيدا بۆ ئەو ئاساتر بوو، به‌لام ئىستا تەنيايى و ترس و هەترەش رژان ئەوها دەست و پىنى كۆت كردبوو كه تواناى نيه هەنگاو بۆ دەرەوى بەلمەمەكه بهاوى، خۆى له ئاوى دهرىادا بهاوى، ئەو پىرارى دا هەركه برشتىكى هاتەوه‌بەر، ئەم كارە بكا...

تاقى نيوەرۆ بوو و رەنگە شتتەكيش له نيوەرۆ رابردبوو، كرىسك بەسەر شەپۆلە تارىك و روونەكان تەم و مژدا واى وئىناكرد. كه‌وا، خۆر له خالىكى پەرەگەى ئاسماندا دەرەوشىتتەوه، به‌لام هيشتاش پىرشنگى له‌پەردە ئەستورەكهى تەمدا، كه بەسەر ئوقيانووسدا بلاو ببۆوه و بهبى جوولە وەستابوو، نەدەگەيشتە سەر دهرىا، تەم پى له‌پى تەنكتر وەك دووكه‌لى چىلكەو چالى وشك تا دەهات رەنگى روناك و ئاوى دەبوو.

به‌لام لهگه‌ل ئەمەشدا له دوورى پەنجاشىست مەترى دەرەبه‌ريدا، جگه له ئاوتىكى مەنگ و تارىك كه له چوار دەرەيدا شەپۆلەدا، هىچ شتتەكى دىكه نەدەديتزا.

كورپيژگە نەپەدەزانى بەلمەمەكه بەرەو كوى بهاژوى، ئەگەر بشىزانىبا، توانا و هيزى سەول ليدانى نەبوو. ئەو بەخەم و كەسەرەوه تەماشاي سەولەكانى باوكى و سەولەكانى ميلگونى دەكرد كه بەرىكى به دريژاى لىوارى بەلمەمەكه دانرابوون. ئىستا بەلمەمەكه خۆى له خۆيدا دەخولاوه و لەئىوتەمەكه‌دا بەرەو شوپىنىكى ناديار دەچوو. تەنيايى له هەموو لاوه تەنگيان به كورە هەلچنى بوو، ترسىكى بى كۆتايى و وەرزكەر بالى بەسەر هەموولايەكدا كىتسا بوو.

بەرەبه‌رى ئىوارە، ديسانەوه كورپيژگە هەستى به تىنوتىتەكى له رادەبه‌دەر كردو له‌تاو برسيتى و لاوازى سەرى سوورا.

نە حەزى دەكرد سەيرى ئەملاز ئەولامى خۆى بكا نەله جپى خۆى بچوولتتەوه. لهگه‌ل ئەوه‌شدا خۆ جىگايەك يان شتتەك نەبوو كه بتوانى تەماشاي بكا. هەتا ئەگەر ويستباى خۆى بگەيه‌نيتتە جليكانە ئاوه‌كەش بۆى ئەستەم و زەحمەت بوو. ئەو لەسەر چنگان كەمىك چو پىشتەر، ماندوبوو وەستا. ئەو خپرا لەوه گەيشت كه چيتر ناتوانى بچوولتتەوه. دەستى بەبەردەم و چاوى خۆيدا گرت و ترسى خۆى رەواندەوه دەستى وەك دەستى گيانلەبه‌ريدىكى كه مۆمياكرارو. بارىك و بچوك ببۆوه.

ئەمجارەيان ئەو لەوه زياتر ئاوى خواردەوه كه دەبووايه بىخواتەوه. ئىستا وەبگرە ئاوه‌كه تەواو ببوو و تەنيا بەشى جارىكى دىكهى دەكرد، ئەگەر جارىكى دىكه بىخواردباوه، تىنوتەك ئاوه‌نەماوه.

به‌لام ئیدی له کن ئەو هیچ شتێک نرخی نەمابوو. بەهەر حال دەبویست ئاو بخواتەووە تینویتی بشکێ. ئەوەندە هەست بە برسیتی نە دەکرد، سکی ژانێکی له رادەبەدەری دەکرد و ژان و پێچی پێدا دەهات.

چەند جارێک له هۆش خۆی چوو و دەهاتەووە هۆش، به‌لام بەلەمەکه بۆخۆی دەجووڵاوه، لەناو تەمەکه‌دا مەلەمەلی بوو و ئەو تەوژمانەیی با که تازه هەلیاکردبوو له‌گەڵ خۆیاندا دەبرد.

کورپێژگەکه بۆ چرکەساتیێک پریری دا که خۆی بەدەریادا بدا، به‌لام توانای ئەم کارە نەبوو. هەلەسا سەر ئەژنۆیان، خۆی خستە سەر لیواری بەلەمەکه، دەستی لەودیوی بەلەمەکه شۆڕ ببوونەووە، به‌لام هێزو توانای ئەوەی نەبوو خۆی بهاویتتە ناو ئاوی دەریاوه، ئینجا دوا تواناو گوپی خۆی له دەستدا، بە جۆریکی ئەوها که هەتا هەولێ ئەدا که ئەو چەند تنۆک ئاوی لەناو جەلیکانەکه‌دا مابۆوه، بخواتەووە.

ئەو له ناو بەلەمەکه‌دا لێی راکشابوو، دەگریاو داوای یارمەتی له مشکه سه‌هاکه‌ی خۆی دەکرد: مشکه ئاوی، ئاوم بۆ بیینه!

به‌لام مشکه ئاوی هیچ سه‌روسۆراغیکی نەبوو، دەم له دەمیادا تینویتی ورووژمی بۆ دەهینا. دیسان ئەو هاوینەیی هاتەووە یاد که رووت و قووت له‌ناو رووباردا مەلەیی دەکرد.

ئەو کاتە ئەو تەمەنی له حەوت ساڵ پتر نەبوو. ئەوسالە هاوینەکه‌ی زۆر گەرم بوو داوینی جەنگەڵ داغ دەبوو و مرۆفی هەلەدەپرکاند. ئەوان له‌ناو زەمەندەکه میوه‌ی جەنگەلیان لێ دەکردەووە له‌پاشان مەلیان دەکرد. داك و خوشکه‌که‌ی مەلیان دەکردو هیندەیان شەرم لەو نە دەکرد. هەردووکیان رووت دەبوونەووە، پێستە رەنگ گەمبە‌که‌یان دەبریسکاوه، دەستیان به‌بەر مەمەکانیانەووە دەگرت و بەترس و لەرزەووە خۆیان له‌ ئاوی رووبار دەهاویشت، شلپەشلپیان دەکردو زاق و زریقیان بوو. هەرکه ئەو بەدریژایی رووبارەکه رای دەکردو له‌ کەنارەکه‌ خۆی فری دەدا نێو ئاوه‌که‌وه، ئەوان دەستیان بۆ دەبرد و ئەوەندە پی پێدەکەنن تا ئاگیان له‌ خۆدەبرا، بەتایبەتی دایکه به‌ خوشکه‌که‌ی دەگوت: "سەیرکه، چەندە له‌ باوکی دەچی، کت و مت ئەوه" جگە لەوه‌ی، که زۆری پی پێدەکەنن، به‌خۆشی و حەزێکی زۆرو عەبیارییه‌وه دەکەوتنە پسکه‌ پسک و چەند شتێکیان به‌یه‌ک دەگوت..."

به‌لام ئاو، وەك سۆلاویکی بۆ کۆتایی، له‌ناو رووبارەکه‌دا هاژەیی دەهات، ئەوەندەیی حەزت لێی بوو، دەتتوانی بیخۆیه‌وه مەلەیی تێدا بکه‌ی....

مشکه ئاوی، ئاوم بەدیه!

هاتهوه بهرچاوی که دیسان رۆخی هه‌مان رووباره‌و، وهك بلّی ی دیسان هه‌مان زستانی گهرم و پرۆکینه و نه‌و به روت و قوتی له‌ناو رووباردا مه‌له ده‌کا، له که‌ناره‌که‌دا رای ده‌کرد، خۆی له ناوه‌که ده‌هاویشته، به‌لام هه‌ستی به‌ فینکایی ته‌وژمی ناوه‌که نه‌ ده‌کرد. جارێکیان خۆی له‌ناو تراویلکه‌ی ئاودا ده‌دیت و جارێکیان له‌ناو ته‌م دا. له‌ناو ته‌م ته‌مه‌دا مه‌له‌ی ده‌کرد و بناوی لێ‌ده‌دا، له‌ناو نه‌و ناوه‌دا هه‌لده‌له‌رز، به‌لام دایکی پێنه‌ده‌که‌نی، ده‌گریاو به‌ که‌سیکی نا‌اشنای ده‌گوت: "ته‌ماشاکه، چه‌ند له‌و ده‌چی!" و لشم هه‌وریش ده‌گریا... فرمیسه‌که سویره‌کانی دایکی به‌سه‌ر گۆنایدا ده‌هاتنه خواری..

***

کریسک له‌ جهرگه‌ی شه‌ودا له‌ نه‌نجامی ته‌که‌نه‌کانی به‌له‌مه‌که‌و هه‌ژهی شه‌پۆلان له‌ خه‌و بیدار بۆه، چاوه‌کانی کرده‌وه‌و نه‌ستیره‌ بارانیکێ به‌سه‌رسه‌ری خۆیه‌وه‌ دیت، ئه‌هیک له‌ قوولایی ویژدانیدا هه‌لسا! له‌و چه‌ند رۆژدا یه‌که‌هه‌جاریبوو که‌ نه‌ستیره‌ له‌ ئاسمانی شیندا و له‌ نیوان په‌له‌ هه‌وری ره‌شدا به‌سه‌ر ده‌ریاوه‌ ده‌یان جریواندو ده‌ره‌وشانه‌وه. تاوه‌کو چه‌ند جار مانگ له‌ نیوان په‌له‌ هه‌وراندا هاته‌ده‌ر، و له‌ دواییدا بزده‌بۆه. کورپژگه‌ مات و بیده‌نگ بوو — مانگ و نه‌ستیره‌، با و شه‌پۆل ئومید به‌خشی جو‌له‌ی ژیان بوون. هه‌رچه‌نده‌ی ته‌م و مژ هه‌شتا لیره‌و و له‌وی ما‌بوو و هه‌رجاریکی به‌له‌مه‌که‌ له‌ نیو میگه‌لی ته‌مدا راده‌بوو، دیسانه‌وه‌ش په‌رده‌یه‌کی تاریک و تنۆکی ته‌م نه‌و ناوه‌ی ده‌ته‌نیه‌وه، به‌لام ته‌م باره‌ ماوه‌نیکێ درێژی نه‌خایاند. ته‌میکێ زۆر که‌وته‌ هه‌مان، له‌ باری ویستاو هاتبوه‌ده‌ر، باو و شه‌پۆل ته‌ویان دا‌بووه‌ پێش خۆیان و بلاویان ده‌کرده‌وه.

کورپژگه‌ به‌ چاوی پر له‌ فرمیسه‌که‌وه‌ ته‌ماشای نه‌ستیرانی ده‌کرد. نه‌و نه‌یده‌توانی سه‌ول لێ‌دا. نه‌یده‌زانی چۆن ئاراسته‌ی نه‌ستیران ببینیته‌وه. نه‌یده‌زانی مل به‌ره‌و کوی بنی، نه‌یده‌زانی به‌ره‌و کوی و چه‌چاره‌نوسیکێ له‌به‌رده‌مدایه‌، به‌وانه‌ شادبوو، شادبوو که‌ شه‌پۆل ده‌جوولانه‌وه‌ و گوی ی له‌ شلپ و هه‌وری شه‌پۆلان ده‌بوو، شادبوو به‌وه‌ی که‌زه‌با هه‌لی کردبوو و به‌له‌مه‌که‌ی به‌سه‌ر شه‌پۆلاندا ده‌هاژوشت. نه‌و له‌ خه‌م و خۆشیا‌ن ده‌گریاو بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که‌ ته‌گه‌ر ئاو و خۆراکی ده‌بوو، ده‌یتوانی نه‌و ژیا‌نه‌ی خۆشی بووی. به‌لام باش ته‌وه‌شی ده‌زانی که‌ ئیستا که‌ توانای ته‌وه‌ی نیه‌ له‌ جیگای خۆیدا راست ببینیته‌وه، هه‌ستی ده‌کرد که‌ ژیا‌ن و ته‌مه‌تی به‌ره‌و کۆتایی ده‌چن و ها‌کا به‌م نزی‌کانه‌ له‌ تینۆیتیا‌ندا ده‌خکی... .

به‌لام به‌له‌مه‌که‌ به‌خه‌یرایی شه‌پۆله‌کانی ده‌بێ. به‌بێ سه‌ول لێ‌دان و به‌بێ فه‌رمانی که‌سیک له‌گه‌ڵ ته‌وژمه‌که‌دا ده‌ریشته.

ئىستا ئىدى بە جۆرىكى ناديار ئاسۆى دەريا دەدیترا، پانابى شەو ئاشكراتر پان دەبۆۋە، پەلەپەلى ھەور لەسەر رېگادا، كەمتر دەدیتران. ئەۋىش ۋەك پېشوو لە بېدەنگى دا رۆنەچوبوو و دل و گىيانى عېدلز نە دەکرد. ئىستا ۋا دەھاتە بەرچاۋان كە بوونەۋەرى خويالى و ئەفسانەبى لەنپو تەماندا ئارام و بېدەنگ دەجوۋلانەۋە. لە دامىنى بادا، خۇيان بەدەردەخست و بزر دەبوونەۋە، تەمىيان بە ھەموو لايەكدا دەرواندەۋە پەراگەندەيان دەکردن.

ھەر كە مانگ لە پشت ھەوراندا ھاتەدەر، سەر پروى دەريا ۋەك بلنى ي گىيانى دەھاتەبەر، شەپۇلى دەداۋ دەدرەۋشاۋە، و سەرلەنوى خاموش دەبۆۋە رووبار گىيانىكى دەھاتەۋەبەر، دەپروانى و بىرى دەكردەۋە: (كام ئەستىرە، ئەستىرە ئىشكچىھە؟ كام ئەستىرە ھى بابە گەورەبە، كامەيان ھى مامە مىلگون و كامەيشيان ھى باۋكەمە؟ ھۆ ئەستىرە نە لەم رۆژانەدا ئپو بەدەردەدەكەوتن و نەدەدیتران و خۇشتان نەتان دەتوانى ئىمە لە ژىر تەم و مژەكاندا ببىنن. بەلام ئىستا من تاك و تەنىام و نازام بەرە كوى مل دەنىم، بەلام ئىستا ترسم نەماۋە، لەبەر ئەۋى ھەموومان دەبىنم لە ئاسماندا دەجىرپىنن، بەلام نازام كامە كامەبە پەيوەندى ھەرىكەتان بەكپوۋە ھەبە. ئپو لەم شتانەى بەسەرماندا ھات گوناھىكتان نە، لەبەر ئەۋى ئىمەتان لەناۋ دەريادا نەدەدیت. تەمىكى چر ئىمەى لەبەرچاۋى ئپوۋەدا ون كىرەبوو. ئىستا من تەنىام. ئەۋان، ھەرسىكىيان بەمەلە رۆيشتن. ئەۋان ئپوۋە ئەستىرەيان زۆر خۇش دەۋىست. ئەۋان ھەموو دەم چاۋيان لە رى ئپوۋە بوو تا بە ھۆى شوئىنى ئپوۋە رىگا كە بەرە كەنارەكان ببىننەۋە. بابە گەورە دەىگوت ئەستىرە ھەرگىز رىگا لە مرۆڧ ناگۆرن و ونىيان ناكەن. ئەۋ دەۋىست فېرى منىش بكا... نا ئپوۋە گوناھىكتان نە. منىش بە خىراى دەمرم... من ناوم نەماۋە، يەك تۆزقال ھىزم تىدانەماۋە، نازام بۆ كوى دەچم...

فېرە ناۋىكەم ماۋە، كە زۆر زۆر كەمە. ئىستا دەخۆمەۋە، ئىدى تىمدا نەماۋە، ھىزم لەبەرپراۋە. ئىمرو كچكىكى ھەنەنەم جوى و خواردم، بەلام جارىكى دىكە ناتوانم بىخۆمەۋە، ھىلنجم دىتى و دى برشىمەۋە. دل و ھەناوم تىكەھەلدى...

ئىستا دوانتوك ئاۋ دەخۆمەۋە. ئەگەر لەۋ دىنبادا يەكمان دىتەۋە. دەمەۋى پىتان بلېم، ئەى ئەى ئەستىرەبەنە، بابە گەورە، مامە مىلگون و باۋكەم زۆريان ئپوۋە خۇشدەۋىست...

ئەگەر تا بەيانى ژيام، جارىكى دىكە ما ئاۋاىپتان لىدەكەم... " بەلەمەكە خىرا كەوتەۋە ناۋ پانتاىكى پان و بەرىنى تەماۋى، سەر لەۋى ھەموو شتىك لەبەرچاۋان ون بۆۋە و ھەشتەبا نەدەدیترا. بەلام بار شەپۇل، بەھەمان شىۋەى جاران بەلەمەكە يان بۆ پىشەۋە راپىچ دەکرد. ئىستا لەمەۋدوا كرىسك بايەخى بەھىچ شتىك نەدەدا. دۋاى ئەۋى دوانتوك ئاۋە گەنىوو و تام كەرخەكەى خواردەۋە،

هەر لەوێ لە تەنیشت جەلیکانە خالییەکە، لە دواوەی بەلەمەکەدا، لەو جینگایەیی که هەر بابە گەورە بەزۆری لێی دادەنیشت. راکشاو نامادەبوو گیانی خۆی بسپێری، چیدی ترسی لە تەم و مژ نەبوو، تەنیا داخی ئەوێ دەخوارد که ئەستێرەکان لەچاو ونبوونەووە رەنگە درەفەتی ئەو نەبینی خواحافیزیان لێبکا... دەم لە دەمی حال و بالی خراپتر دەبوو...

دیارنەبوو چەند وەخت بوو لە حالی لە هۆش خۆچوون و خەوتندا لێی کەوتبوو، رەنگ بوو نیوێی شەو بوو، یان بەرەو کۆتایی دەچوو دیارکردنی کاتەکە گران بوو. تەمیکی تەنکی وەک دوکەلی دەم با. بەسەر رووی دەریادا پان ببۆه. چارەنووسی کمان هەیه، سەر و دەری چارەنووسمان پەیدا دەبێ.

رەنگ بوو کورپێژگە که گۆی ی لێ بێ، رەنگیش بوو نەبیستی و بەلام ئەو گۆی ی لێی بوو... ئەو لەپەر گۆی ی لێ بوو که مەلێک لە ئاسماندا بال دەکوێ و بە دەنگێکی وەک فیکەو چریکە، لەبەر زانیکی که مەدا بەسەر بەلەمەکەدا لە فێکە ی بالی داو تیژ تێپەری، ئەو لە جینگای خۆ راجلەکی و راپەری، ئەوێ تەنیا توانی ببینی که مەلێکی گەورە و بەهێز بوو، بە بالە گەورە و کراوەکانی بەسەر سەری دا فێری. کورپێژگە که لە خۆشیا یەک بە خۆی هاواری کرد و قیژاندی:

چرگ! چرگ- و لە و کاتەدا توانی ئاراستە ی فێری چرگی قوتبی و ئاراستە ی تەوژمی با لە مێشکی خۆیدا دیاری بکا با لە لای چەپ و لە دواوەیدا هەلی دەکردو که مەلێک لە بن گۆی ی چەپی دەدا.

کریسک بە هاوارێک که لە قوولایی دلبەو هەلسا، شوین و ئاراستە ی فێری چرگە کە ی کردە رینمایی خۆی و لە هەمان کاتدا شوینی فەرماندەیی بەلەمەکە، که زووتر ئەرگانی لێدادەنیشت. گرتە دەست و بەلەمەکە ی بەرەو ئەو لایە که چرگە قوتبێه که گرتیبە بەر، لێخوری.

دیارنەبوو که چرگە که لە کوێو دێ و بۆ کوێ دەچی، لە دوورگە یە کەو بەرەو کیشوهرێک یان لە کیشوهرێکەو بەرەو دوورگە یێکی نادیار دەفێری. بەلام کریسک لەبیری بوو که ئەرگانی پێر دەهێگوت، ئەم مەلە بەسەر دەریادا تەنیا بەهێلێکی راست و رێک دەفێری. ئەم مەلە بەهێزترین مەلێکە که بە شەوان و لە هەوا یەکی تەماویدا دەفێری. ئیستا کورپێژگە که بەلەمەکە بەرەو ئەو لاو ئاراستە لێدەخوری که چرگە کە ی بۆ فێری.

بەلام بەلەمەکە بەسەر شەپۆلەکاندا دەفێری. با بێ پسانەووە بەردەوام دەهات. تەم پەراگەندەو تەنک بوو رێک رووبەر و رووی کورپەکە، ئەستێرە یەک دەدرەوشاوە لە ئاسمانی ساف و شیندا دەبریسکاوە. کریسک ئاگادار بوو که ئەستێرە که رێک لەو لایەبوو که ئەو بەلەمەکە ی بە ئاراستە ی لێدەخوری. کورپە که بیری کردووە که دەبێ ئەو ئەستێرە لەبەرچاوی ون نەکا، دەبێ هەمیشە تەماشای بکاو بەرەو ئەوێ بڕوا، لەبەر ئەوێ چرگە کەش بەرەو ئەوێ، ئەو لایە که ئەستێرە کە ی لێهەلاتووە، فێری، ئەو ئەم

ئەستىرەي نەدەناسى و ناويشى نەدەزانى، بەلام بەھيچ جۇرىك چاوى لىھەلنەدەگرت، بەپشت گەردەنى ئاراستەو ھىزو تەوژمى باكەي ديارى دەگردو لەبەرخۆيەو دەگوت:

"رىك و بەردەوام بە! من ناوى تۆ نازام، بابە گەورە دەيتوانى ناوى تۆم پىيلى، بەلام ئەي با، بۆمن وەك برايك بە، كپ مەبەو، ئاراستەي خۆت مەگۆرە، ئاخەر خۆ تۆ دەتوانى ماوھىيىكى درىژ بەو جۇرەي كە بۆت دەست دەدا، بىئىنەو. ھۆ بايكە، يارمەتيم بە، كپ مەبەو. من ناوى تۆ فېر دەم و ناويكت لىدەنيم. دەتەوئ ناوت لىنيم ئەرگان؟ ناوى تۆ بەناوى ئەرگانى بابە گەورەم، دەبەم و ھەمىشە ھەر بەو ناو دەھينم. تۆش دواتر دەمناسى..."

كوريژگە كە ئەم قسانەي بەبەرگۆيى بادا ھەلدەدا و ھەولیدەدا بايكە رازى بكا تا پايەدارو وەك خۆي بىئىنەو و ھىزو تواناو وەري پىيەخشى. چاويشى لەو ئەستىرە رىنمايەي، كە بەلەمەكەي بەئاراستەي ئەولیدە خورى، ھەلنەدەگرت و پىي دەگوت: "ئەي ئەستىرەكەم، من تۆم خۆش دەوئ. تۆ لەكەشكەشانى فەلەك، لەبەرانبەر من و زۆر دوور لەمن جىگايەكت ھەيە، تۆ گەورەترين و شوخترين ئەستىرەي. تكات لىدەكەم، مەرۆ. لەجىي خۆتدا بىئىنەو، خامۆش مەبەو! من پەلەپەلمە بۆلاي تۆ بيم. چرگەكە بەرەو لاي تۆھات. نازام بۆ كوئى لەشەقەي باليدا بۆ دوورگە يان كيشوهرىك ئەگەر بىتو بۆ دوورگەپەكيش فرىيى، لىنگەرپى با لە دوورگەدا بمر. ھۆي ئەستىرەكە، مەرۆ خامۆش مەبەو! من ناوى تۆ نازام، لىم توورە مەبە. من دەرفەتم نەبوو ناوى تۆ بزاتم. باوكم دەيتوانى ناوى تۆم پىيلى. ئەگەر دەتەوئ، من بەناوى باوكم ناو دەنيم، ناوت لىدەنيم ئەستىرەي ئەمرايىن. و كاتى كە تۆ لە ئاسمان ھەلدەي درودت بۆ دەنيرم و ناوت دەكەمە وئردى سەر زمانم. و تۆ، ئەي ئەستىرەي ئەمرايىن، يارمەتيم بە، پىش وەخت ئاوا مەبە، مەكوژتو، لەپر لەپشت ھەوراندا ون مەبە..."

كوريژگە كە ئەم قسانەي بەرگۆيى ئەستىرە رىنمايەكەي خۆيدا دەچرپاند. لە لايەكى دىكەو بەرگۆيى شەپۆلەكانى دادەچرپاند "ئەي شەپۆلەينە، ئىستا ئىوئەن كە بەلەمەكەي من لىدەخوون، ئىوئە بۆمن باشن. ناو لە ئىوئە دەنيم شەپۆلەكانى مامە مىلگون. ئىوئە بەرەو ئەو لايە شەپۆلە دەدەن كە چرگەكە بۆي فرى. ئاخەر ئىوئە دەتوانن ماوھىيىكى زۆر بەرەو ئەوئ، شەپۆلە بدن. ئەي شەپۆلەكانى مامە مىلگون، رىگاي خۆتان ون نەكەن. من دەمتوانى سەول لىبەدەم و بەلەمەكە لىخورم. بەلام دواھىزو تواناي خۆم لە دەست داو. ئىوئە دەبىنن كە من بە ھەزو تواناي ئىوئە لەناو دەريادا مەلە دەكەم. ئەگەر من بزيەم و نەمرم بۆ ھەمىشە دەزاتم كە ئىوئە لەگەل تەوژمى بايىك دا بەناوى ئەرگان و بەرەو ئەستىرەي ئەمرايىن دەرۆن. و من بە ھەمووان دەلىم كە شەپۆلەكانى مامە مىلگون لە ناو

دهريادا خۇش بەخت و مايەي خيروخۇشين. ئەي شەپۆلەكانى مامە ميلگون ياريم بكنن. بەجيم مەھيلن، بەتەنيام مەھيلنەوہ...

***

ئەستېرەي ئەمرايىن لە ھەموو ئەستېرەكانى ئاسمان زىترو بۆ ماوہيەكى دريژتر دەدرەوشيتتەوہ و تاكە ئەستېرەيەك بوو كە سەھەر گاهان لەسەرانسەرى گونبەتى شينى پيرۆزەيى ئاسماندا دەمىنيتتەوہ و وە نەوزو پرتەوي پاك و درەوشاوەي خۆي بۆ ھەموو لايەكدا پەخشان دەكا. پاشدان بەرەبەرەكە ھەوا بولىلنە دەبوو، ئەويتر دەدرەوشاوە، دواي ئەوہش قەدەرئىكى زۆر بە وينەي پەلەيەكى سىي ناسك و جوان لە ئاسماندا خۆي دەنواند.

بەم شىوہ بەياني داھات و ئىنجا خۆر لە تاقى ئاسمانى سەر دەرياوہ بەدەرەكەوت. كريسك دلشاد بوو و لە ھەمان كاتدا ترسى لىنيشت، بەديتنى پرشنگى خۆر دلخۇش بوو و لە دەريايى بى سنوورو كۆتايى زۆر ترسا.

سەردەريا شينەكە لەژىر تيشكى خۆردا دەدرەوشاوەو نەختيك رەش دەھاتە بەر چاو و لە بىبابانئىكى رووت و قووت و چۆل و ھۆل دەچوو. كورەكە بەدەست و پل تىك ئالوى و گرژئىكەوہ سوكان و فەرمانى بەلەمەكەي گرتبەوہ دەست و دەيكۆشى و ھەولئى دەدا لەگەل تەوژمى بادا پروا و بەلەمەكە لىخورى. ئەم كارە ماندوو بىزارو وەرسى دەكرد....

كورپژگە لە يادى بوو كە چۆن گىژو وړيوو و سەرى سوورا، چاوى مۆلەق بوو و ھەموو شتتەك لەبەرچاويدا وەك فرفرۆك سوورا كەوتە جوولنە.... ئىستا بەلەمەكە نازادو بى گرى و گۆل ناوى دەرياكەي دەبرى و كەس رىنمايى نە دەكرد...

***

كە كورەكە بەھۆش ھاتەوہ خۆر نەختيك لە تاقى ئاسمان بەرەو خۇرناوا لار ببۆوہ. ئەو خۆي خستە سەر چنگە لەرزۆكەكانى، بە زەھمەت خۆي بلند كردو خزاىە داوہى بەلەمەكە. بەچاوى نوقاوەوہ، بەبى جوولنە چاودەي بوو تا سەردەسوورەكەي تەواو بى. دوايى چاوەكانى كردوہ بەلەمەكە بەسەر شەپۆلەكاندا لەمەل مەل دابوو. بەلام دەريا، ھەرەك پيشو، شەپۆلى دەداو تا چاو كارى دەكرد پەلەي سىي بى ئەئەژمار بەسەر رووى شينى دەريادا لە جوولنە دابوو. كريسك سەيرئىكى بەرانبەرە خۆي كرد، چاوەكانى ھەلپشاوت و لە جىگاي خۆي ھەپەسا، سەگەبەلەكى ديت كە لە دەرياي شينى پيرۆزىيدا سەرى قيت كردبۆوہ، دەھاتەدەرە راستەوخۆ بۆ پيشوازيى ئەو خۆي ھەلدەكوتا! سەگەبەلەكى گەورە! كەنارئىكى پر لە گردۆلكە و دۆلئىكى رەنگ خۆلەميشى و ئاسمانى كەنار بەرچاو

دەھوت. بەللام سەگەبەلەك، بە گۆي و لاکەلەكەي سىپپەو بەسەرھەموو گۈدەكانىدا دەروانى
كەفای پىنكاهاتنى شەپۆلان لەبەرپىيەكانى سەگەبەلەكدا دەدیترا، سەدای نەورەسەكانى كەنار دەريا
دەنگيان دەداو. نەورەسەكان بەرلە ھەموو كەسىك ئەويان دیت. دوو كەلپىكى رەنگ ئاسمانى ئاگرىك
كە بۆ رىنمايى دەريا كرابۆو. لەسەر ھەلدېرېك ھەلكرابو و ئىستا خەرىك بوو دەكوژاوە، بەسەر
تەپۆلكەكاندا بەھەودا بەرز دەپۆو.

سەگەبەلەكى كە لە رۆخ دەريادا دەبەزى

ئەوا ئىستا بەتەنيا ھاتمەو لات

لەگەلم دا نەماوە بابە ئەرگان

نە ئەمرايىن و نەمامە مىلگون

لەمن پېرسە كە ئەوان لە كوین،

كەتېر ئاوبووم، ئەوسا پىت دەلېم...

كرىسك زانى كە ئەم قسانە ن يەكەم وشەكانى گۆرانىەكە بەناوى خۆبەو، گۆرانىەكە تا دوا
چرەكانى ژيان لەگەلېاندا دەژى...

***

دەريا لەناو تارىكىدا دەبھاراند و دەينالاند، ورژمى دەھيئا، شەپۆلەكانى خۆيان بە تاشەبەرداندا
دەداو بەھەموو لايەكدا دەپرزا، بەردەلوس و سەختەكانى سەرزەوى بەنالەئالى درىژەو پالى بەزەبرى
شەپۆلەكانى دەرياو دەناو.

وہ ئەم زۆرانبازيە — زۆرانبارزى نيوان خاك و ئاو — لە رۆژى خولقانىەو، لە چرە ساتى
پەيدا بوونى رۆژو لە چرە ساتى پەيدا بوونى شەو، بەردەوامەو تا وەختىكى خاك و ئاو لە زمانى بى
كۆتايىدا ھەبن، ئەم زۆرانبازيە ھەموو رۆژىك و ھەموو شەوئىك ھەر بەردەوام دەبى.

ھەموو رۆژىك و ھەموو شەوئىك...

.... شەوئىكى دىكەش رابودەبورد...

باي ئەرگان بەسەر دەريادا گۆھى دەھات، شەپۆلەكانى مامە مىلگون بەسەردەريادا بە دواي يەكدا
دەھاتن و ئەستېرەي داگېرساوى ئەمرايىن لەو پەرەگەي گونىەتى شىنى فەيروزي سەھەريدا دەدرەوشاوە
..... رۆژىكى دىكە دەستى پى دەكرد...